

2024/1640

19.6.2024

DIRECTIVA (UE) 2024/1640 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 31 mai 2024

privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Directiva respectivă stabilește un cadru juridic cuprinzător, pe care Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ l-a consolidat și mai mult prin abordarea riscurilor emergente și sporirea transparenței în ceea ce privește beneficiarii reali. În pofida realizărilor întemeiate pe cadrul juridic respectiv, experiența a arătat că Directiva (UE) 2015/849 ar trebui îmbunătățită și mai mult pentru a atenua în mod adecvat riscurile, pentru a depista în mod eficace tentativele infracționale de utilizare abuzivă a sistemului financiar al Uniunii în scopuri infracționale și pentru a consolida integritatea pieței interne.
- (2) De la intrarea în vigoare a Directivei (UE) 2015/849, au fost identificate o serie de domenii în care ar fi necesare modificări pentru a se asigura reziliența și capacitatea necesare ale sistemului financiar al Uniunii pentru a se preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului.
- (3) La punerea în aplicare a Directivei (UE) 2015/849 au fost identificate variații semnificative în ceea ce privește practicile și abordările autorităților competente din Uniune, precum și lipsa unor mecanisme suficient de eficace pentru cooperarea transfrontalieră. Prin urmare, este oportun să se definească cerințe mai clare, care ar trebui să contribuie la o bună cooperare la nivelul Uniunii, permițând totodată statelor membre să țină seama de particularitățile sistemelor lor naționale.

⁽¹⁾ JO C 210, 25.5.2022, p. 15.

⁽²⁾ JO C 152, 6.4.2022, p. 89.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2024.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

- (4) Această directivă face parte dintr-un pachet cuprinzător care vizează consolidarea cadrului Uniunii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT). Prezenta directivă împreună cu Regulamentele (UE) 2023/1113⁽⁶⁾, (UE) 2024/1624⁽⁷⁾ și (UE) 2024/1620⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului vor constitui cadrul juridic care va reglementa cerințele în materie de CSB/CFT pe care urmează să le îndeplinească entitățile obligate și va sta la baza cadrului instituțional al Uniunii privind CSB/CFT, inclusiv în ceea ce privește instituirea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (ACSB).
- (5) Spălarea banilor și finanțarea terorismului se produc deseori în context internațional. Măsurile adoptate la nivelul Uniunii care nu țin seama de coordonarea și cooperarea la nivel internațional ar avea efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Uniune în acest domeniu ar trebui să fie compatibile cu alte acțiuni întreprinse la nivel internațional și cel puțin la fel de stricte ca acestea. Acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama în continuare în mod special de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de instrumentele altor organisme internaționale active în lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Cu scopul de a consolida eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, actele legislative relevante ale Uniunii ar trebui, după caz, să fie aliniate la standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării adoptate de GAFI în februarie 2012 (denumite în continuare „recomandările GAFI revizuite”) și la modificările ulterioare aduse acestor standarde.
- (6) Amenințările, riscurile și vulnerabilitățile specifice legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează anumite sectoare economice la nivel național reduc capacitatea statelor membre de a contribui la integritatea și soliditatea sistemului financiar al Uniunii. Prin urmare, este oportun să se permită statelor membre ca atunci când identifică astfel de sectoare și riscuri specifice să decidă să aplice cerințe în materie de CSB/CFT și în alte sectoare decât cele vizate de Regulamentul (UE) 2024/1624. Pentru a menține eficacitatea pieței interne și a sistemului Uniunii de CSB/CFT, Comisia ar trebui să fie în măsură, cu sprijinul ACSB, să evalueze dacă este justificată aplicarea avută în vedere de statele membre și în alte sectoare cerințe în materie de CSB/CFT. În cazurile în care interesul superior al Uniunii ar fi atins prin măsuri luate la nivelul Uniunii în ceea ce privește sectoare specifice, Comisia ar trebui să informeze statul membru care intenționează să aplice cerințele în materie de CSB/CFT la sectoarele respective că ia măsuri la nivelul Uniunii, iar statul membru ar trebui să se abțină de la adoptarea măsurilor avute în vedere la nivel național, cu excepția cazului în care măsurile respective sunt menite să abordeze un risc urgent.
- (7) Anumite categorii de entități obligate sunt supuse unor cerințe de autorizare sau de reglementare pentru a-și putea furniza serviciile, în timp ce pentru alte categorii de operatori accesul la profesie nu este reglementat. Indiferent de cadrul care se aplică exercitării profesiei sau a activității, toate entitățile obligate acționează în calitate de gardieni ai sistemului financiar al Uniunii și trebuie să dezvolte competențe specifice în materie de CSB/CFT pentru a îndeplini această sarcină. Statele membre ar trebui să aibă în vedere furnizarea de cursuri de formare persoanelor care doresc să exercite profesiile entităților respective, pentru a le permite să își îndeplinească atribuțiile. Statele membre ar putea lua în considerare, de exemplu, includerea unor cursuri despre CSB/CFT în oferta academică aferentă profesiilor respective sau cooperarea cu asociațiile profesionale pentru a forma persoanele care sunt începătoare în profesiile respective.
- (8) În cazul în care entitățile obligate nu sunt supuse unor cerințe specifice de autorizare sau de înregistrare, statele membre ar trebui să dispună de sisteme care să permită supraveghetorilor să cunoască cu certitudine sfera de cuprindere a populației pe care o supraveghează, pentru a asigura supravegherea adecvată a respectivelor entități obligate. Aceasta nu înseamnă că statele membre trebuie să impună cerințe specifice de înregistrare în scopul CSB/CFT în cazul în care acest lucru nu este necesar pentru identificarea entităților obligate, cum este cazul, de exemplu, atunci când înregistrarea în scopuri de TVA permite identificarea operatorilor care desfășoară activități ce intră în domeniul de aplicare al cerințelor în materie de CSB/CFT.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de anumite criptoactive și de modificare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L 150, 9.6.2023, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

- (9) În ceea ce privește casele de schimb valutar, casele de încasare a cecurilor, furnizorii de servicii pentru *trust*-uri sau societăți și furnizorii de servicii de jocuri de noroc, precum și societățile financiare holding cu activitate mixtă, supraveghetorii ar trebui să se asigure că persoanele care conduc efectiv activitatea entităților respective și beneficiarii reali ai acestor entități au o bună reputație și acționează cu onestitate și integritate și dețin cunoștințele și expertiza necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Criteriile pentru a stabili dacă o persoană îndeplinește aceste cerințe ar trebui, ca o condiție minimă, să reflecte necesitatea de a proteja entitățile respective împotriva utilizării lor abuzive de către directorii sau beneficiarii lor reali în scopuri infracționale. Pentru a promova o abordare comună în ceea ce privește verificarea de către supraveghetori a îndeplinirii acestor cerințe de către personalul de conducere și beneficiarii reali ai entităților obligate, ACSB ar trebui să emită orientări privind criteriile de evaluare a bunei reputații, onestității și integrității și criteriile de evaluare cunoștinței și expertizei.
- (10) Pentru a evalua dacă persoanele care dețin o funcție de conducere în entitățile obligate sau care le controlează pe acestea într-un alt mod sunt potrivite pentru rolul respectiv, orice schimb de informații privind condamnările ar trebui să se efectueze în conformitate cu Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului ⁽⁹⁾ și cu Decizia 2009/316/JAI a Consiliului ⁽¹⁰⁾. În plus, supraveghetorii ar trebui să poată accesa toate informațiile necesare pentru a verifica cunoștințele și expertiza personalului de conducere de nivel superior, precum și buna reputație, onestitatea și integritatea acestora, și cele ale beneficiarilor reali ai entităților obligate, inclusiv informațiile disponibile din surse fiabile și independente.
- (11) Sistemele de acordare a dreptului de ședere investitorilor prezintă riscuri și vulnerabilități, în special în ceea ce privește spălarea banilor, eludarea măsurilor restrictive ale Uniunii, corupția și evaziunea fiscală, care ar putea genera, în cele din urmă, anumite riscuri pentru securitatea Uniunii. De exemplu, deficiențele în funcționarea anumitor sisteme, inclusiv absența proceselor de gestionare a riscurilor sau punerea în aplicare deficitară a acestor procese, pot crea oportunități de corupție, întrucât verificările deficitare sau aplicate în mod inconsecvent cu privire la sursa fondurilor și sursa averii solicitanților ar putea spori riscurile ca astfel de sisteme să fie exploatate de solicitanți în scopuri infracționale, vizând legitimarea fondurilor obținute prin mijloace ilicite. Pentru a evita ca riscurile care decurg din funcționarea unor astfel de sisteme să afecteze sistemul financiar al Uniunii, statele membre al căror drept intern permite acordarea dreptului de ședere în schimbul oricărui tip de investiții ar trebui, prin urmare, să instituie măsuri de atenuare a riscurilor asociate de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului. Astfel de măsuri ar trebui să includă un proces adecvat de gestionare a riscurilor, inclusiv monitorizarea eficace a punerii sale în aplicare, verificări ale profilului solicitanților, inclusiv obținerea de informații cu privire la sursa fondurilor și sursa averii acestora, precum și verificarea informațiilor privind solicitanții în raport cu informațiile deținute de autoritățile competente.
- (12) Comisia are competențele necesare pentru a analiza amenințările transfrontaliere specifice care ar putea afecta piața internă și care nu pot fi identificate și combătute în mod eficient de statele membre în mod individual. Prin urmare, ar trebui să i se încredințeze responsabilitatea de a coordona evaluarea riscurilor legate de activitățile transfrontaliere. Implicarea experților relevanți, cum ar fi Grupul de experți privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, reprezentanții unităților de informații financiare (FIU) și, după caz, ai altor organe de la nivelul Uniunii, inclusiv ACSB, este esențială pentru eficacitatea procesului de evaluare a riscurilor. Evaluările riscurilor și experiența de la nivel național sunt, de asemenea, o sursă importantă de informații pentru acest proces. Această evaluare a riscurilor transfrontaliere de către Comisie nu ar trebui să implice prelucrarea de date cu caracter personal. În orice caz, datele ar trebui să fie complet anonimizate. Autoritățile de supraveghere a protecției datelor la nivelul Uniunii și la nivel național ar trebui să fie implicate doar în cazul în care evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului are un impact asupra vieții private și protecției datelor persoanelor. Pentru a maximiza sinergiile dintre evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii și la nivel național, Comisia și statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a aplica metodologii coerente.
- (13) Constatările din cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii pot ajuta autoritățile competente și entitățile obligate să identifice, să înțeleagă, să gestioneze și să atenueze riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice. Prin urmare, este important să fie făcute publice constatările din cadrul evaluării riscurilor.
- (14) Statele membre sunt în continuare cele mai în măsură să identifice, să evalueze, să înțeleagă și să decidă cum să atenueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care le afectează în mod direct. Prin urmare, fiecare stat membru ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a identifica, a evalua și a înțelege în mod corespunzător riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expus, precum și riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice, și pentru a defini o strategie națională coerentă vizând

⁽⁹⁾ Decizia 2009/316/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 de instituire a Sistemului european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS) în aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2009/315/JAI (JO L 93, 7.4.2009, p. 33).

⁽¹⁰⁾ Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierile judiciare între statele membre (JO L 93, 7.4.2009, p. 23).

punerea în aplicare a unor măsuri de atenuare a riscurilor respective. O astfel de evaluare națională a riscurilor ar trebui să includă o descriere a structurii instituționale și a procedurilor regimului de CSB/CFT al statului membru, precum și a resurselor umane și financiare alocate, în măsura în care aceste informații sunt disponibile. Pentru a asigura în permanență înțelegerea riscurilor, statele membre ar trebui să își actualizeze periodic evaluarea națională a riscurilor, și ar trebui, de asemenea, să o poată completa cu actualizări și evaluări specifice ale riscurilor asociate anumitor sectoare, produse sau servicii.

- (15) Entitățile juridice și construcțiile juridice pot oferi infractorilor un mijloc de a se ascunde sub o aparentă legitimitate și, prin urmare, ar putea fi utilizate în mod abuziv pentru a spăla produse ilicite, fie pe plan intern, fie la nivel transfrontalier. Pentru a atenua aceste riscuri, este important ca statele membre să înțeleagă riscurile asociate entităților juridice și construcțiilor juridice care sunt situate pe teritoriul lor, fie pentru că entitățile sunt stabilite pe teritoriul lor, fie pentru că persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai unor trust-uri exprese sau persoanele care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare sunt stabilite sau își au reședința pe teritoriul lor ori administrează construcția juridică de pe teritoriul lor. În cazul construcțiilor juridice, având în vedere dreptul constitutorului de a alege legea care reglementează construcția juridică, este, de asemenea, important ca statele membre să înțeleagă riscurile asociate construcțiilor juridice care pot fi stabilite în temeiul dreptului lor, indiferent dacă legislația lor reglementează în mod explicit construcțiile juridice sau dacă crearea lor se întemeiază pe libertatea contractuală a părților și este recunoscută de instanțele naționale.
- (16) Având în vedere caracterul integrat al sistemului financiar internațional și deschiderea economiei Uniunii, riscurile asociate entităților juridice și construcțiilor juridice nu se limitează la cele de pe teritoriul Uniunii. Prin urmare, este important ca Uniunea și statele sale membre să înțeleagă expunerea la riscurile care provin de la entități juridice străine și construcții juridice străine. Evaluarea acestor riscuri nu trebuie să abordeze fiecare entitate juridică străină sau construcție juridică străină care are o legătură suficientă cu Uniunea, fie pentru că entitatea respectivă a achiziționat bunuri imobile sau i s-au atribuit contracte în urma unei proceduri de achiziții publice, fie ca urmare a unor tranzacții cu entități obligate care îi permit să aibă acces la sistemul financiar și la economia Uniunii. Cu toate acestea, evaluarea riscurilor ar trebui să permită Uniunii și statelor sale membre să înțeleagă ce tip de entități juridice străine și construcții juridice străine beneficiază de un astfel de acces la sistemul financiar și la economia Uniunii și ce tipuri de riscuri sunt asociate acestui acces.
- (17) Rezultatele evaluărilor riscurilor ar trebui să fie puse în timp util la dispoziția entităților obligate pentru a le permite să identifice, să înțeleagă, să gestioneze și să atenueze riscurile proprii. Rezultatele respective pot fi comunicate sub forma unui rezumat și pot fi puse la dispoziția publicului, și nu ar trebui să includă informații clasificate sau date cu caracter personal.
- (18) În plus, pentru a identifica, a înțelege, a gestiona și a atenua și mai bine riscurile la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să pună rezultatele propriilor evaluări ale riscurilor la dispoziția celorlalte state membre, a Comisiei și a ACSB. Comunicările respective nu ar trebui să includă informații clasificate sau date cu caracter personal, cu excepția cazului în care se consideră că acestea sunt strict necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în materie de CSB/CFT.
- (19) Pentru a atenua în mod eficace riscurile identificate în evaluarea națională a riscurilor, statele membre ar trebui să asigure acțiuni coerente la nivel național, fie prin desemnarea unei autorități care să coordoneze răspunsul național, fie prin instituirea unui mecanism în acest scop. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea desemnată sau mecanismul instituit dispune de competențe și resurse suficiente pentru a îndeplini sarcina respectivă în mod eficace și pentru a asigura un răspuns adecvat la riscurile identificate.
- (20) Pentru a putea revizui eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, statele membre ar trebui să păstreze statistici relevante și să le îmbunătățească din punctul de vedere al calității. În vederea îmbunătățirii calității și a coerenței datelor statistice colectate la nivelul Uniunii, Comisia și ACSB ar trebui să urmărească situația la nivelul Uniunii în ceea ce privește lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului și să publice rezumate periodice.
- (21) GAFI a elaborat standarde care să le permită jurisdicțiilor să identifice și să evalueze riscurile de posibilă neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării și să ia măsuri pentru a atenua aceste riscuri. Aceste noi standarde introduse de GAFI nu înlocuiesc și nici nu subminează cerințele stricte existente privind obligația țărilor de a pune în aplicare sancțiuni financiare specifice pentru a se conforma rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, eliminarea și întreruperea proliferării armelor de distrugere în masă și a finanțării acestei proliferări. Obligațiile existente, astfel cum sunt puse în aplicare

la nivelul Uniunii prin Deciziile 2010/413/PESC⁽¹¹⁾ și (PESC) 2016/849⁽¹²⁾ ale Consiliului, precum și prin Regulamentele (UE) nr. 267/2012⁽¹³⁾ și (UE) 2017/1509⁽¹⁴⁾ ale Consiliului, rămân obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din Uniune. Având în vedere riscurile specifice de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice la care este expusă Uniunea, este oportun să se extindă evaluarea riscurilor pentru a include toate sancțiunile financiare specifice adoptate la nivelul Uniunii. Caracterul senzitiv la risc al măsurilor CSB/CFT legate de sancțiunile financiare specifice nu elimină obligația bazată pe norme care revine tuturor persoanelor fizice sau juridice din Uniune de a indisponibiliza și de a nu pune fonduri sau alte active la dispoziția persoanelor sau a entităților desemnate.

- (22) Pentru a reflecta evoluțiile la nivel internațional, în special recomandările GAFI revizuite, și pentru a asigura un cadru cuprinzător pentru punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice, prezenta directivă ar trebui să introducă cerințe de identificare, înțelegere, gestionare și atenuare a riscurilor de neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice la nivelul Uniunii și la nivelul statelor membre.
- (23) Registrele centrale care conțin informații privind beneficiarii reali (denumite în continuare „registre centrale”) sunt esențiale în combaterea utilizării abuzive a entităților juridice și a construcțiilor juridice. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile privind beneficiarii reali ai entităților juridice și ai construcțiilor juridice, informațiile referitoare la acordurile privind persoana desemnată și informațiile privind entitățile juridice străine și construcțiile juridice străine sunt păstrate într-un registru central. Pentru a se asigura că registrele centrale respective sunt ușor accesibile și conțin date de înaltă calitate, ar trebui introduse norme coerente privind colectarea și stocarea informațiilor respective în registre. Informațiile cuprinse în registrele centrale ar trebui să fie accesibile într-un format ușor de utilizat și care poate fi citit automat.
- (24) În vederea consolidării transparenței pentru combaterea utilizării abuzive a entităților juridice, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile privind beneficiarii reali sunt înregistrate într-un registru central situat în afara entității juridice, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii. Statele membre ar trebui să utilizeze în acest scop o bază de date centrală care colectează informații privind beneficiarii reali sau registrul comerțului sau un alt registru central. Statele membre pot decide ca entitățile obligate să fie responsabile pentru furnizarea anumitor informații către registrul central. Statele membre ar trebui să se asigure că informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente în toate cazurile și sunt furnizate entităților obligate atunci când acestea din urmă aplică măsuri de precauție privind clientela.
- (25) Informațiile privind beneficiarii reali ai *trust*-urilor exprese și ai construcțiilor juridice similare ar trebui să fie înregistrate acolo unde persoanele care dețin calitatea de *trustee* și persoanele care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare sunt stabilite sau își au reședința ori acolo unde este administrată construcția juridică. Pentru a asigura monitorizarea și înregistrarea eficientă a informațiilor privind beneficiarii reali ai *trust*-urilor exprese și ai construcțiilor juridice similare, este, de asemenea, necesară cooperarea între statele membre. Interconectarea registrelor statelor membre care conțin informații privind beneficiarii reali ai *trust*-urilor exprese și ai construcțiilor juridice similare ar trebui să facă informațiile respective accesibile și să asigure, de asemenea, faptul că înregistrarea multiplă a acelorași *trust*-uri exprese și construcții juridice similare este evitată în cadrul Uniunii.
- (26) Accesul în timp util la informații privind beneficiarii reali ar trebui asigurat în așa fel încât să se evite orice risc ca entitatea juridică în cauză sau persoana care deține calitatea de *trustee* sau persoana care deține poziție echivalentă să fie avertizată.
- (27) Acuratețea datelor incluse în registrele centrale este fundamentală pentru toate autoritățile relevante și pentru alte persoane cărora li se permite accesul la datele respective, precum și pentru luarea unor decizii valabile și legale pe baza datelor respective. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile responsabile de registrele centrale verifică, într-un termen rezonabil de la momentul transmiterii informațiilor privind beneficiarii reali și, ulterior, în mod regulat, dacă informațiile prezentate sunt adecvate, exacte și actualizate. Statele membre ar trebui să se asigure că entitățile responsabile de registrele centrale sunt în măsură să solicite orice informații de care au nevoie pentru a verifica informațiile privind beneficiarii reali și informațiile privind persoana desemnată, precum și situațiile în care nu există un beneficiar real sau în care beneficiarii reali nu au putut fi stabiliți. În aceste situații, informațiile furnizate registrului central ar trebui să fie însoțite de o justificare care să includă toate documentele justificative

⁽¹¹⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, 27.7.2010, p. 39).

⁽¹²⁾ Decizia (PESC) 2016/849 a Consiliului din 27 mai 2016 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene și de abrogare a Deciziei 2013/183/PESC (JO L 141, 28.5.2016, p. 79).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, 24.3.2012, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/1509 al Consiliului din 30 august 2017 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 329/2007 (JO L 224, 31.8.2017, p. 1).

relevante pentru a permite registrului să verifice exactitatea informațiilor respective. Statele membre ar trebui să se asigure, de asemenea, că entitățile responsabile de registrele centrale au la dispoziție instrumente adecvate pentru a efectua verificări, inclusiv verificări automate, într-un mod care să protejeze drepturile fundamentale și să evite rezultatele discriminatorii.

- (28) Este important ca statele membre să acorde entităților responsabile cu registrele centrale competențe și resurse suficiente pentru ca acestea să verifice beneficiarii reali și veridicitatea informațiilor care le sunt furnizate și să raporteze orice suspiciune FIU respective. Aceste competențe ar trebui să includă competența de a efectua inspecții la sediile comerciale ale entităților juridice și ale entităților obligate care acționează în calitate de *trustee* ai trust-urilor exprese sau la persoanele care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare, indiferent dacă aceste inspecții sunt efectuate de entitățile responsabile de registrele centrale sau de alte autorități în numele acestora. Statele membre ar trebui să se asigure că se aplică garanții adecvate în cazul în care respectivele persoane care dețin calitatea de *trustee* sau respectivele persoane care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare sunt persoane care exercită o profesie juridică sau în cazul în care sediile lor comerciale sau sediul social sunt la aceeași adresă ca reședința lor privată. Aceste competențe ar trebui să se aplice și în cazul reprezentanților entităților juridice străine și ai construcțiilor juridice străine din Uniune, în cazul în care respectivele entități și construcții juridice au sedii sociale sau reprezentanți în Uniune.
- (29) În cazul în care, în urma verificării informațiilor privind beneficiarii reali, o entitate responsabilă de registrul central ajunge la concluzia că există inconsecvențe sau erori în informațiile respective sau în cazul în care informațiile respective nu îndeplinesc cerințele din alte motive, entitatea ar trebui să aibă posibilitatea de a refuza sau de a suspenda eliberarea unei dovezi a înregistrării în registrul central până la corectarea deficiențelor.
- (30) Entitățile responsabile de registrele centrale ar trebui să își îndeplinească funcțiile fără a fi supuse vreunei influențe nejustificate, inclusiv oricărei influențe nejustificate din partea factorilor politici sau a industriei, în ceea ce privește verificarea informațiilor, impunerea de măsuri sau sancțiuni și acordarea accesului persoanelor care au un interes legitim. În acest scop, entitățile responsabile de registrele centrale ar trebui să dispună de politici de prevenire și gestionare a conflictelor de interese.
- (31) Entitățile responsabile de registrele centrale permit identificarea, în mod rapid și eficient, a persoanelor care dețin sau controlează în ultimă instanță entități și construcții juridice, inclusiv a persoanelor desemnate în legătură cu sancțiuni financiare specifice. Detectarea în timp util a structurilor de proprietate și control contribuie la o mai bună înțelegere a expunerii la riscurile de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice, precum și la adoptarea de măsuri de atenuare pentru a reduce aceste riscuri. Prin urmare, este important ca entitățile responsabile de registrele centrale să aibă obligația de a examina informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin în raport cu desemnările legate de sancțiuni financiare specifice, atât imediat după desemnare, cât și în mod regulat ulterior, pentru a detecta dacă modificările apărute în structura de proprietate sau de control a entității juridice sau a construcției juridice conduc la riscuri de eludare a sancțiunilor financiare specifice. Indicarea în registrele centrale a faptului că entitățile juridice sau construcțiile juridice sunt asociate cu persoane sau entități care sunt supuse unor sancțiuni financiare specifice ar trebui să vină în sprijinul activităților autorităților competente și ale autorităților responsabile cu punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii.
- (32) Raportarea discrepanțelor dintre informațiile privind beneficiarii reali păstrate în registrele centrale și informațiile privind beneficiarii reali aflate la dispoziția entităților obligate și, după caz, a autorităților competente reprezintă un mecanism eficace de verificare a exactității informațiilor. Orice astfel de discrepanță identificată ar trebui să fie raportată și soluționată rapid, în conformitate cu cerințele privind protecția datelor.
- (33) În cazul în care raportarea discrepanțelor de către FIU și alte autorități competente ar periclita analiza unei tranzacții suspecte sau investigarea în curs de desfășurare a unei infracțiuni, FIU sau alte autorități competente ar trebui să amâne raportarea discrepanței până în momentul în care motivele pentru neraportare încetează să existe. În plus, FIU și alte autorități competente nu ar trebui să raporteze nicio discrepanță atunci când acest lucru ar fi contrar dispozițiilor privind confidențialitatea din dreptul intern sau ar constitui o infracțiune de avertizare.
- (34) Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în aplicarea conceptului de beneficiar real, este esențial ca, la nivelul Uniunii, să existe canale și mijloace de raportare uniforme pentru entitățile juridice și pentru persoanele care dețin calitatea de *trustee* ai unui trust expres sau persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară. În acest scop, formatul de transmitere a informațiilor privind beneficiarii reali către registrele centrale relevante ar trebui să fie uniform și să ofere garanții de transparență și securitate juridică.

- (35) Pentru a asigura condiții de concurență echitabile între diferitele tipuri de forme juridice, persoanele care dețin calitatea de *trustee* ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a obține și de a deține informații privind beneficiarii reali și de a comunica informațiile respective unui registru central sau unei baze de date centrale.
- (36) Este esențial ca informațiile privind beneficiarii reali să rămână disponibile prin intermediul registrelor centrale și al sistemului de interconectare a registrelor centrale cel puțin cinci ani după ce entitatea juridică au fost dizolvată sau construcția juridică a încetat să existe. Statele membre ar trebui să poată prevedea prin lege motive suplimentare pentru prelucrarea informațiilor privind beneficiarii reali în alte scopuri decât cele legate de CSB/CFT, dacă o astfel de prelucrare urmărește un obiectiv de interes public și constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică în raport cu obiectivul legitim urmărit.
- (37) FIU, alte autorități competente și organisme de autoreglementare ar trebui să aibă acces imediat, nefiltrat, direct și liber la informațiile privind beneficiarii reali în scopul prevenirii, depistării, investigării și urmăririi penale a spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului. Entitățile obligate ar trebui, de asemenea, să aibă acces la registrele centrale atunci când aplică măsuri de precauție privind clientela. Statele membre pot alege să condiționeze accesul entităților obligate de plata unei taxe. Cu toate acestea, taxele respective ar trebui să fie strict limitate la ceea ce este necesar pentru a acoperi costurile de asigurare a calității informațiilor deținute în registrele respective și de punere la dispoziție a informațiilor și nu ar trebui să submineze accesul efectiv la informațiile privind beneficiarii reali.
- (38) Accesul direct, în timp util și nefiltrat al autorităților publice naționale la informațiile privind beneficiarii reali este, de asemenea, esențial pentru asigurarea punerii în aplicare corespunzătoare a măsurilor restrictive ale Uniunii, pentru prevenirea riscului de neaplicare și eludare a măsurilor restrictive ale Uniunii, precum și pentru investigarea încălcărilor măsurilor respective. Din aceste motive, autoritățile competente în privința punerii în aplicare a unor astfel de măsuri restrictive, identificate în regulamentele relevante ale Consiliului adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să aibă acces direct și imediat la informațiile deținute în registrele centrale interconectate.
- (39) Organele, oficiile și agențiile Uniunii care joacă un rol în cadrul Uniunii privind CSB/CFT ar trebui să poată accesa, în îndeplinirea atribuțiilor lor, informațiile privind beneficiarii reali. Acest lucru este valabil pentru Parchetul European (EPPO), dar și pentru Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în desfășurarea investigațiilor sale, precum și pentru Eurojust atunci când sprijină investigațiile efectuate de autoritățile naționale. În calitate de autoritate de supraveghere, ACSB are acces la informațiile privind beneficiarii reali atunci când desfășoară activități de supraveghere. Pentru a se asigura că ACSB poate sprijini în mod eficace activitățile FIU, aceasta ar trebui să poată accesa informațiile privind beneficiarii reali și în contextul analizelor comune.
- (40) Pentru a limita ingerințele în dreptul la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, accesul publicului la informațiile referitoare la beneficiarii reali deținute în registrele centrale ar trebui să fie condiționat de demonstrarea unui interes legitim. Abordările divergente ale statelor membre în ceea ce privește verificarea existenței unui astfel de interes legitim pot împiedica punerea în aplicare armonizată a cadrului privind CSB/CFT și scopul preventiv pentru care este permis un astfel de acces din partea publicului. Prin urmare, este necesar să se elaboreze un cadru pentru recunoașterea și verificarea interesului legitim la nivelul Uniunii, cu respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Atunci când există un interes legitim, publicul ar trebui să poată accesa informațiile privind beneficiarii reali ai entităților juridice și ai construcțiilor juridice. Ar trebui să existe prezumția că anumite categorii de public au un interes legitim. Accesul pe baza unui interes legitim nu ar trebui să fie condiționat de statutul juridic sau de forma juridică a persoanei care solicită accesul.
- (41) Organizațiile neguvernamentale, cadrele universitare și jurnaliștii de investigație au contribuit la obiectivele Uniunii în ceea ce privește lupta împotriva spălării banilor, a săvârșirii de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, ar trebui să se considere că acestea au un interes legitim de a avea acces la informațiile privind beneficiarii reali, care sunt de o importanță vitală pentru ca entitățile respective să își îndeplinească funcțiile și să exercite un control public, atunci când este cazul. Capacitatea de a accesa registrele centrale nu ar trebui să fie condiționată de mijlocul sau platforma prin care își desfășoară activitățile sau de experiența anterioară în domeniu. Pentru ca astfel de categorii să fie în măsură să își desfășoare activitățile în mod eficace și pentru a se evita riscurile de represalii, ele ar trebui să poată avea acces la informații privind entitățile juridice și construcțiile juridice fără a demonstra o legătură cu entitățile sau construcțiile respective. Astfel cum se prevede în normele Uniunii privind protecția datelor, orice acces al beneficiarilor reali la informații privind prelucrarea datelor lor cu caracter personal nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și libertăților altor persoane, inclusiv dreptului la securitatea persoanei. Divulgarea către beneficiarul real a faptului că persoane care acționează în

scopuri jurnalistice sau organizații ale societății civile au consultat datele sale cu caracter personal riscă să submineze siguranța jurnaliștilor și a membrilor organizațiilor societății civile care desfășoară investigații cu privire la posibile activități infracționale. Prin urmare, pentru a asigura un echilibru între dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de informare și de exprimare a jurnaliștilor în conformitate cu articolul 85 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ și pentru a garanta rolul organizațiilor societății civile în prevenirea, investigarea și depistarea cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a cazurilor de finanțare a terorismului în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) litera (d) din regulamentul respectiv, entitățile responsabile de registrele centrale nu ar trebui să comunice beneficiarilor reali informații referitoare la prelucrarea datelor lor de către categoriile respective de public, ci doar faptul că persoane acționând în scopuri jurnalistice sau organizații ale societății civile au consultat datele lor.

- (42) Integritatea tranzacțiilor comerciale este esențială pentru buna funcționare a pieței interne și a sistemului financiar al Uniunii. În acest scop, este important ca persoanele care doresc să desfășoare activități cu entități juridice sau construcții juridice din Uniune să poată avea acces la informații privind beneficiarii lor reali pentru a verifica dacă potențialii lor parteneri de afaceri nu sunt implicați în spălarea banilor, în infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau în finanțarea terorismului. Există dovezi pe scară largă cu privire la faptul că infractorii își pot ascunde identitatea în spatele unor structuri corporative, dar faptul de a permite celor care ar putea încheia tranzacții cu o entitate juridică sau cu o construcție juridică să ia cunoștință de identitatea beneficiarilor efectivi contribuie la combaterea utilizării abuzive a entităților juridice sau a construcțiilor juridice în scopuri infracționale. O tranzacție nu se limitează la activități de tranzacționare sau la furnizarea ori cumpărarea de produse sau servicii, ci ar putea include, de asemenea, situațiile în care o persoană este susceptibilă să investească fonduri, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾, sau criptoactive în entitatea juridică sau în construcția juridică ori să achiziționeze entitatea juridică. Prin urmare, nu ar trebui să se considere că cerința privind interesul legitim de a avea acces la informațiile privind beneficiarii reali este îndeplinită numai de persoanele care desfășoară activități economice sau comerciale.
- (43) Având în vedere caracterul transfrontalier al spălării banilor, al infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și al finanțării terorismului, ar trebui să se recunoască faptul că autoritățile din țările terțe au un interes legitim și de a avea acces la informații privind beneficiarii reali ai entităților juridice și construcțiilor juridice din Uniune, în cazul în care un astfel de acces este necesar autorităților respective în contextul unor investigații sau analize specifice desfășurate în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin în materie de CSB/CFT. În mod similar, entitățile care sunt supuse cerințelor în materie de CSB/CFT în țări terțe ar trebui să poată avea acces la informațiile privind beneficiarii reali din registrele centrale ale Uniunii atunci când au obligația de a lua măsuri de precauție privind clientela, în conformitate cu cerințele în materie de CSB/CFT din țările respective, în raport cu entități juridice și construcții juridice stabilite în Uniune. Orice acces la informațiile cuprinse în registrele centrale ar trebui să fie în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679. În acest scop, registrele centrale ar trebui, de asemenea, să analizeze dacă cererile din partea unor persoane stabilite în afara Uniunii pot intra sub incidența condițiilor în care se poate recurge la o derogare în temeiul articolului 49 din regulamentul respectiv. Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”), lupta împotriva spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului este un obiectiv de interes public general, iar obiectivele de siguranță publică respective sunt legate de acesta. Pentru a proteja integritatea investigațiilor și analizelor efectuate de FIU din țări terțe și de autoritățile de aplicare a legii și de autoritățile judiciare, registrele centrale ar trebui să se abțină de la a divulga beneficiarilor reali orice prelucrare a datelor lor cu caracter personal efectuată de autoritățile respective, în măsura în care această divulgare ar aduce atingere investigațiilor și analizelor efectuate de autoritățile respective. Cu toate acestea, pentru a proteja drepturile persoanelor vizate, registrele centrale ar trebui să se abțină de la divulgarea unor astfel de informații doar până în momentul în care divulgarea respectivă nu ar mai periclita o investigație sau o analiză. Acest termen ar trebui stabilit la o perioadă maximă de cinci ani și ar trebui prelungit numai la cererea motivată a autorității din țara terță.
- (44) Pentru a asigura un regim de acces care să fie suficient de flexibil și capabil să se adapteze noilor circumstanțe care apar, statele membre ar trebui să poată acorda acces la informațiile privind beneficiarii reali, de la caz la caz, oricărei persoane care poate demonstra un interes legitim legat de prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului. Statele membre ar trebui să colecteze informații despre cazurile de interes legitim care nu se încadrează în categoriile identificate în prezenta directivă și să le notifice Comisiei.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

- (45) Infractorii pot utiliza în mod abuziv entitățile juridice în orice moment. Totuși, anumite etape ale ciclului de viață al entităților juridice sunt asociate cu riscuri mai ridicate, cum ar fi etapa de constituire a societății sau atunci când se produc modificări în structura societății, ca de exemplu transformări, fuziuni sau divizări, care permit infractorilor să dobândească controlul asupra entității juridice. Cadrul Uniunii prevede supravegherea de către autoritățile publice a acelor etape din existența unei entități juridice în temeiul Directivei (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁷⁾. Pentru a se asigura că autoritățile publice respective își pot desfășura activitățile în mod eficace și pot contribui la prevenirea utilizării abuzive a entităților juridice în scopuri infracționale, acestea ar trebui să aibă acces la informațiile cuprinse în registrele centrale interconectate.
- (46) Pentru a asigura legalitatea și regularitatea cheltuielilor incluse în conturile prezentate Comisiei în cadrul programelor de finanțare ale Uniunii, autoritățile responsabile de programe trebuie să colecteze și să stocheze în sistemele lor de gestiune și control informații privind beneficiarii reali ai destinatarilor fondurilor din partea Uniunii. Prin urmare, este necesar să se asigure că autoritățile responsabile de programe din statele membre au acces la informațiile privind beneficiarii reali deținute în registrele centrale interconectate pentru a-și îndeplini sarcinile de prevenire, depistare, corectare și raportare a neregulilor, inclusiv a fraudelor, în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁸⁾.
- (47) Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, autoritățile statului membru care implementează Mecanismul de redresare și reziliență în temeiul Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁹⁾ ar trebui să aibă acces la registrele centrale interconectate pentru a colecta informațiile privind beneficiarii reali cu privire la destinatarul fondurilor Uniunii sau la contractant, necesare în temeiul regulamentului respectiv.
- (48) Corupția în domeniul achizițiilor publice dăunează interesului public, subminează încrederea publicului și are un impact negativ asupra vieții cetățenilor. Având în vedere vulnerabilitatea procedurilor de achiziții publice la corupție, fraudă și alte infracțiuni premisă, ar trebui ca autoritățile naționale cu competențe în domeniul procedurilor de achiziții publice să poată consulta registrele centrale pentru a stabili identitatea persoanelor fizice care dețin sau controlează în ultimă instanță ofertanții și pentru a identifica cazurile în care există riscul ca în procedura de achiziții publice să fie implicați infractori. Accesul în timp util la informațiile din registrul central este esențial pentru a se asigura că autoritățile care desfășoară proceduri de achiziții publice își pot îndeplini funcțiile în mod eficace, inclusiv prin detectarea cazurilor de corupție din cadrul procedurilor respective. Noțiunea de autorități publice în ceea ce privește procedurile de achiziții publice ar trebui să includă conceptul de autorități contractante din actele juridice ale Uniunii referitoare la procedurile de achiziții publice de bunuri și servicii sau concesiuni, precum și orice autoritate publică desemnată de statele membre pentru a verifica legalitatea procedurilor de achiziții publice, care nu este o autoritate competentă în scopuri de CSB/CFT.
- (49) Anumite produse oferite de furnizori terți, precum verificarea clienților, sprijină entitățile obligate în aplicarea măsurilor de precauție privind clientela. Astfel de produse le oferă o imagine de ansamblu asupra clienților, permițându-le să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la clasificarea lor în funcție de risc, la măsurile de atenuare care trebuie aplicate și la posibilele suspiciuni în legătură cu activitățile clienților. Produsele respective contribuie, de asemenea, la activitatea autorităților competente în ceea ce privește analiza tranzacțiilor suspecte și investigarea potențialelor cazuri de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului prin completarea informațiilor privind beneficiarii reali cu alte soluții tehnice care le permit autorităților competente să aibă o perspectivă mai largă asupra unor sisteme infracționale complexe, inclusiv prin localizarea autorilor acestora. Prin urmare, acestea joacă un rol esențial în urmărirea mișcărilor din ce în ce mai complexe și mai rapide care caracterizează sistemele de spălare a banilor. Dată fiind funcția lor bine stabilită în cadrul infrastructurii de asigurare a conformității, este justificat să se considere că furnizorii care oferă produsele respective au un interes legitim în accesarea informațiilor deținute în registrele centrale, cu condiția ca datele obținute din registre să fie oferite numai entităților obligate și autorităților competente din Uniune pentru îndeplinirea sarcinilor legate de prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (50) Pentru a se evita abordările divergente în ceea ce privește punerea în aplicare a conceptului de interes legitim în scopul accesării informațiilor privind beneficiarii reali, procedurile de recunoaștere a unui astfel de interes legitim ar trebui armonizate. Această armonizare ar trebui să includă elaborarea unor modele comune pentru aplicarea și

⁽¹⁷⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

recunoașterea interesului legitim, ceea ce ar facilita recunoașterea reciprocă de către registrele centrale în întreaga Uniune. În acest scop, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili modele și proceduri armonizate.

- (51) Pentru a se asigura că procedurile de acordare a accesului persoanelor cu un interes legitim verificat anterior nu sunt nejustificat de împovărătoare, accesul poate fi reinnoit pe baza unor proceduri simplificate prin care entitatea responsabilă de registrul central se asigură că informațiile obținute anterior în scopul verificării sunt atât corecte și relevante, cât și actualizate, dacă acest lucru este necesar.
- (52) În plus, cu scopul de a asigura o abordare proporțională și echilibrată și de a garanta drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, statele membre ar trebui să prevadă, în circumstanțe excepționale, exceptări de la divulgarea, prin intermediul registrelor centrale, a informațiilor cu caracter personal privind beneficiarii reali și de la accesul la astfel de informații, în cazul în care informațiile respective ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat de fraudă, răpire, șantaj, extorcare, hărțuire, violență sau intimidare. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca statele membre să impună înregistrarea online în scopul de a identifica orice persoană care solicită informații din registrul central, precum și plata unei taxe de acces la informațiile din registru de către persoanele care au un interes legitim. Cu toate acestea, taxele respective ar trebui să fie strict limitate la ceea ce este necesar pentru a acoperi costurile de asigurare a calității informațiilor deținute în registrele centrale și de punere la dispoziție a informațiilor și nu ar trebui să submineze accesul efectiv la informațiile privind beneficiarii reali.
- (53) Identificarea solicitanților este necesară pentru a se asigura că numai persoanele care au un interes legitim pot avea acces la informațiile privind beneficiarii reali. Cu toate acestea, procesul de identificare ar trebui să se desfășoare astfel încât să nu conducă la discriminare, inclusiv pe baza țării de reședință sau a cetățeniei solicitanților. În acest scop, statele membre ar trebui să prevadă suficiente mecanisme de identificare, inclusiv sisteme de identificare electronică notificate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁰⁾, și servicii de încredere calificate relevante, fără a se limita însă la acestea, pentru a permite persoanelor cu un interes legitim să aibă acces efectiv la informațiile privind beneficiarii reali.
- (54) Directiva (UE) 2018/843 a realizat interconectarea registrelor centrale ale statelor membre care dețin informații privind beneficiarii reali prin intermediul platformei centrale europene instituite prin Directiva (UE) 2017/1132. Interconectarea s-a dovedit a fi esențială pentru asigurarea unui acces transfrontalier eficace al autorităților competente, al entităților obligate și al persoanelor care au un interes legitim la informațiile privind beneficiarii reali. Aceasta va necesita o dezvoltare continuă pentru ca cerințele actualizate de reglementare să fie puse în aplicare înainte de transpunerea prezentei directive. Prin urmare, lucrările cu privire la interconectare ar trebui să continue cu implicarea statelor membre în funcționarea întregului sistem, care ar trebui să fie asigurată prin intermediul unui dialog periodic între Comisie și reprezentanții statelor membre cu privire la aspecte legate de funcționarea sistemului și la dezvoltarea acestuia în viitor.
- (55) Prin interconectarea registrelor centrale din statele membre, accesul atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier la informațiile privind beneficiarii reali ai construcțiilor juridice cuprinse în registrul central al fiecărui stat membru ar trebui acordat pe baza definiției interesului legitim, în temeiul unei decizii luate de entitatea responsabilă de registrul central relevant. Pentru a se asigura faptul că deciziile de limitare a accesului la informații privind beneficiarii reali pot fi reexamine, ar trebui instituite mecanisme pentru exercitarea unor căi de atac împotriva unor astfel de decizii. Pentru a asigura o înregistrare și un schimb de informații coerente și eficiente, statele membre ar trebui să se asigure că entitatea responsabilă de registrul central dintr-un stat membru cooperează cu omologii săi din alte state membre, inclusiv prin schimbul de informații în ceea ce privește *trust*-urile și construcțiile juridice similare reglementate de legislația unui stat membru și administrate într-un alt stat membru sau ale căror persoane care dețin calitatea de *trustee* sunt stabilite sau își au reședința într-un alt stat membru.
- (56) Regulamentul (UE) 2016/679 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive. Persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt deținute în registrele centrale pe baza calității lor de beneficiari reali ar trebui informate în legătură cu normele aplicabile privind protecția datelor. În plus, ar trebui puse la dispoziție numai datele cu caracter personal care sunt actualizate și care corespund beneficiarilor reali efectivi, iar

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

beneficiarii reali ar trebui să fie informați cu privire la drepturile lor în temeiul cadrului juridic al Uniunii în materie de protecție a datelor, precum și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi.

- (57) Întârzierea accesului FIU și al altor autorități competente la informațiile privind identitatea titularilor conturilor bancare și conturilor de plăți, ai conturilor de titluri de valoare, ai conturilor de criptoactive și ai casetelor de valori împiedică detectarea transferurilor de fonduri legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului. Prin urmare, este esențial să se instituie în toate statele membre mecanisme centralizate automatizate, precum un registru sau un sistem de extragere a datelor, ca modalitate eficientă de a obține accesul în timp util la informații privind identitatea titularilor conturilor bancare și conturilor de plăți, ai conturilor de titluri de valoare, ai conturilor de criptoactive și ai casetelor de valori, precum și informații privind identitatea reprezentanților acestora și a beneficiarilor reali. Aceste informații ar trebui să includă informații istorice privind titularii unor conturi de client, conturi bancare și conturi de plăți, inclusiv IBAN virtual, conturi de titluri de valoare, conturi de criptoactive și casete de valori care au fost închise. Atunci când se aplică dispozițiile în materie de acces, este oportun să fie utilizate mecanismele preexistente, cu condiția ca FIU naționale să poată accesa datele în legătură cu care realizează anchete, fără întârziere și în formă nefiltrată. Statele membre ar trebui să examineze posibilitatea de a alimenta astfel de mecanisme cu alte informații considerate necesare și proporționale pentru a realiza atenuarea mai eficientă a riscurilor legate de spălarea banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și de finanțarea terorismului. Ar trebui să se asigure o confidențialitate deplină în legătură cu astfel de anchete și cu solicitările de informații aferente efectuate de FIU, de ACSB în contextul analizelor comune și de autoritățile de supraveghere.
- (58) IBAN virtual sunt numere virtuale emise de instituțiile de credit și instituțiile financiare care permit redirectionarea plăților către conturi bancare sau conturi de plăți fizice. Deși IBAN virtuale pot fi utilizate de întreprinderi în scopuri legitime, de exemplu, pentru a raționaliza procesul de colectare și de trimitere a plăților la nivel transfrontalier, acestea sunt, de asemenea, asociate cu riscuri sporite de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, deoarece pot fi utilizate pentru a ascunde identitatea titularului de cont, ceea ce îngreunează eforturile FIU de urmărire a fluxului de fonduri, de localizare a contului și de impunere a măsurilor necesare, inclusiv suspendarea sau monitorizarea contului. Pentru a atenua aceste riscuri și a facilita urmărirea și detectarea de către FIU a fluxurilor ilicite, mecanismele centralizate automatizate ar trebui să includă informații privind IBAN virtuale asociate unui cont bancar sau cont de plăți.
- (59) În vederea respectării vieții private și a protejării datelor cu caracter personal, datele minime necesare pentru efectuarea investigațiilor în materie de CSB/CFT ar trebui păstrate cu ajutorul unor mecanisme centralizate automatizate pentru conturi bancare sau conturi de plăți, conturi de titluri de valoare și conturi de criptoactive. Ar trebui ca statele membre să poată stabili care sunt datele suplimentare a căror colectare ar fi utilă și proporțională. Atunci când transpun dispozițiile privind mecanismele menționate, statele membre ar trebui să stabilească perioade de păstrare echivalente cu perioada de păstrare a documentelor și a informațiilor obținute în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela. Ar trebui ca statele membre să aibă posibilitatea de a prelungi în mod excepțional perioada de păstrare, cu condiția de a furniza motive întemeiate. Perioada de păstrare suplimentară nu ar trebui să depășească cinci ani. Perioada respectivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului intern care stabilește alte cerințe de păstrare a datelor ce permit luarea de decizii de la caz la caz pentru a facilita procedurile penale sau administrative. Accesul la mecanismele respective ar trebui să se bazeze pe principiul „necesității de a cunoaște”.
- (60) Prin interconectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre, FIU naționale ar putea obține rapid informații transfrontaliere cu privire la identitatea titularilor conturilor bancare și conturilor de plăți, ai conturilor de titluri de valoare, ai conturilor de criptoactive și ai casetelor de valori din alte state membre, ceea ce le-ar consolida capacitatea de a efectua în mod eficace analize financiare și de a coopera cu omologii lor din alte state membre. Accesul transfrontalier direct la informații privind conturile bancare și conturile de plăți, conturile de titluri de valoare, conturile de criptoactive și casetele de valori ar permite FIU să realizeze analize financiare într-un termen suficient de scurt pentru a urmări fondurile transferate prin diferite conturi, inclusiv cu utilizarea unor IBAN virtuale, pentru a detecta potențiale cazuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și pentru a garanta o acțiune rapidă de asigurare a respectării legii. De asemenea, ACSB ar trebui să beneficieze de acces direct la mecanismele centralizate automatizate interconectate pentru a oferi sprijin operațional FIU în cadrul exercițiilor de analiză comună. Statele membre ar trebui să se asigure că accesul direct la mecanismele centralizate automatizate interconectate este extins la autoritățile de supraveghere pentru a le permite acestora să își îndeplinească în mod eficace sarcinile.
- (61) Pentru a respecta dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul la viață privată și pentru a limita impactul accesului transfrontalier la informațiile cuprinse în mecanismele centralizate automatizate de la nivel național, sfera de cuprindere a informațiilor accesibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor de conturi bancare (BARIS) ar trebui să fie limitată la minimumul necesar în conformitate cu principiul minimizării datelor

pentru a permite identificarea persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi bancare sau conturi de plăți, conturi de titluri de valoare, conturi de criptoactive și casete de valori. FIU și ACSB, precum și autoritățile de supraveghere, ar trebui să primească acces imediat și nefiltrat la BARIS. Statele membre ar trebui să se asigure că personalul FIU respectă standarde profesionale înalte în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, prezintă un nivel ridicat de integritate și este calificat în mod corespunzător. În plus, statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice care să garanteze securitatea datelor la standarde tehnologice înalte.

- (62) Interconectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre (registre centrale sau sisteme centrale electronice de extragere a datelor) care conțin informații privind conturile bancare, conturile de plăți, conturi de titluri de valoare, conturi de criptoactive și casetele de valori prin intermediul BARIS necesită coordonarea sistemelor naționale, care au caracteristici tehnice diferite. În acest scop, ar trebui elaborate măsuri și specificații tehnice care să țină seama de diferențele dintre mecanismele centralizate automatizate de la nivel național.
- (63) Bunurile imobile reprezintă un produs atractiv pentru infractorii care vor să spele produsele activităților lor ilicite, deoarece permit ascunderea adevăratei surse a fondurilor și a identității beneficiarului real. Identificarea adecvată și în timp util de către FIU și alte autorități competente a bunurilor imobile, precum și a persoanelor fizice, a entităților juridice și a construcțiilor juridice care dețin bunuri imobile este importantă atât pentru depistarea sistemelor de spălare a banilor, cât și pentru indisponibilizarea și confiscarea activelor, precum și pentru măsurile de înghețare administrativă care pun în aplicare sancțiuni financiare specifice. Prin urmare, este important ca statele membre să ofere FIU și altor autorități competente acces imediat și direct la informațiile care permit buna desfășurare a analizelor și investigațiilor cu privire la potențiale infracțiuni care implică bunuri imobile. Pentru a facilita accesul efectiv, informațiile respective ar trebui furnizate gratuit prin intermediul unui punct unic de acces, prin mijloace digitale și, dacă este posibil, într-un format care poate fi citit automat. Informațiile ar trebui să includă informații istorice, inclusiv istoricul proprietății imobiliare, prețurile la care bunul imobil a fost achiziționat în trecut și grevarea cu sarcini aferentă de-a lungul unei perioade determinate din trecut, pentru a permite FIU și altor autorități competente din statul membru respectiv să analizeze și să identifice orice activități suspecte legate de tranzacții cu bunuri imobile, inclusiv terenuri, care ar putea indica spălarea banilor sau alte tipuri de infracțiuni. Astfel de informații istorice se referă la tipuri de informații care sunt deja colectate în momentul efectuării de tranzacții cu bunuri imobile. Prin urmare, nu se impun obligații noi persoanelor afectate, ceea ce asigură respectarea în mod corespunzător a așteptărilor legitime ale persoanelor în cauză. Având în vedere natura adeseori transfrontalieră a sistemelor infracționale care implică bunuri imobile, este oportun să se identifice un set minim de informații pe care autoritățile competente ar trebui să le poată accesa și partaja cu omologii lor din alte state membre.
- (64) Statele membre au înființat sau ar trebui să înființeze FIU autonome și independente din punct de vedere operațional care să colecteze și să analizeze informațiile cu scopul de a stabili legături între tranzacțiile și activitățile suspecte și activitățile infracționale subiacente, în vederea prevenirii și a combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. FIU ar trebui să fie unitatea centrală unică de la nivel național responsabilă cu primirea și analizarea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, a rapoartelor privind mișcările fizice transfrontaliere de numerar transmise prin Sistemul de informații al vămilor, a tranzacțiilor raportate atunci sunt depășite anumite praguri (semnalări bazate pe praguri), precum și a altor informații relevante privind spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau finanțarea terorismului, transmise de entitățile obligate. Independența operațională și autonomia FIU ar trebui să fie asigurate conferindu-i-se acesteia autoritatea și capacitatea de a-și îndeplini liber funcțiile, inclusiv capacitatea de a lua decizii autonome în ceea ce privește analizele, solicitările și comunicarea de informații specifice. În orice caz, FIU ar trebui să aibă dreptul independent de a transmite sau de a comunica informații autorităților competente relevante. FIU ar trebui să dispună de resurse financiare, umane și tehnice adecvate, într-un mod care să îi asigure autonomia și independența și să îi permită să își exercite mandatul în mod eficace. FIU ar trebui să fie în măsură să obțină și să utilizeze resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în mod obișnuit sau punctual, fără a fi supusă vreunei influențe sau ingerințe nejustificate din partea factorilor politici, a guvernului sau a industriei, care i-ar putea compromite independența operațională. Pentru a evalua îndeplinirea acestor cerințe și pentru a identifica punctele slabe și bunele practici, ACSB ar trebui să fie împuternicită să coordoneze organizarea de evaluări *inter pares* între FIU.
- (65) Personalul FIU ar trebui să prezinte un nivel ridicat de integritate, să fie calificat în mod corespunzător și să respecte standarde profesionale înalte. FIU ar trebui să dispună de proceduri pentru a preveni și a gestiona în mod eficace conflictele de interese. Având în vedere natura activității lor, FIU sunt destinatarele unor volume mari de informații cu caracter personal și financiar sensibile și au acces la acestea. Prin urmare, personalul FIU ar trebui să aibă competențe adecvate în ceea ce privește utilizarea etică a instrumentelor analitice pentru volumele mari de date. În plus, activitățile FIU ar putea avea implicații asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor, cum ar fi dreptul la

protecția datelor cu caracter personal, dreptul la viață privată și dreptul la proprietate. Prin urmare, FIU ar trebui să desemneze un coordonator pentru drepturile fundamentale care poate fi un membru al personalului lor existent. Sarcinile coordonatorului pentru drepturile fundamentale ar trebui să includă monitorizarea și promovarea respectării de către FIU a drepturilor fundamentale, furnizarea de consiliere și orientări către FIU cu privire la implicațiile politicilor și practicilor sale asupra drepturilor fundamentale, controlul legalității și eticii activităților FIU și emiterea de avize fără caracter obligatoriu, fără ca acestea să împiedice sau să întârzie activitățile FIU. Desemnarea unui coordonator pentru drepturile fundamentale ar contribui la asigurarea faptului că, în îndeplinirea sarcinilor lor, FIU respectă și protejează drepturile fundamentale ale persoanelor afectate.

- (66) FIU ar trebui să fie în măsură să disemineze informații autorităților competente însărcinate cu combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului. Printre autoritățile menționate anterior ar trebui să se numere autoritățile cu rol de investigare, de urmărire penală sau cu atribuții jurisdicționale. La nivelul statelor membre, diferite autorități au roluri specifice legate de combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, iar FIU ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să le furnizeze rezultatele analizelor lor operaționale sau strategice, atunci când consideră că rezultatele respective sunt relevante pentru funcțiile lor. Rezultatele acestor analize oferă informații semnificative care urmează a fi utilizate pentru explorarea unor piste în cursul activității de investigare și de urmărire penală. Sursa raportului privind tranzacția sau activitatea suspectă nu ar trebui dezvăluită în cadrul comunicării de informații. Nu ar trebui, însă, ca acest lucru să împiedice FIU să comunice informații relevante, inclusiv, de exemplu, informații privind numerele IBAN și codurile BIC sau SWIFT. În plus, FIU ar trebui să poată face schimb de alte informații pe care le dețin, inclusiv la cererea altor autorități competente. Atunci când își exercită autonomia și independența, FIU ar trebui să aibă în vedere impactul pe care refuzul de a furniza informații l-ar putea avea asupra cooperării și asupra obiectivului mai amplu de combatere a spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului. Ar trebui ca refuzurile să se limiteze la circumstanțe excepționale, de exemplu la cazuri în care informațiile provin de la o altă FIU care nu a aprobat comunicarea mai departe a informațiilor respective sau la cazuri în care FIU are motive să creadă că informațiile nu vor fi utilizate în scopurile pentru care au fost solicitate. În astfel de cazuri, FIU ar trebui să prezinte motivele refuzului. Aceste motive ar putea include, de exemplu, precizarea faptului că informațiile nu se află în posesia FIU sau că nu s-a acordat aprobarea pentru ca informațiile să fie comunicate mai departe.
- (67) Cooperarea și schimbul de informații eficiente între FIU și supraveghetori sunt de o importanță crucială pentru integritatea și stabilitatea sistemului financiar. Acestea asigură o abordare cuprinzătoare și coerentă în ceea ce privește prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, sporesc eficacitatea regimului Uniunii în materie de CSB/CFT și protejează economia de amenințările reprezentate de activitățile financiare ilicite. Informațiile aflate în posesia FIU referitoare, de exemplu, la calitatea rapoartelor privind tranzacții suspecte transmise de entitățile obligate și la numărul de astfel de rapoarte, la calitatea și promptitudinea răspunsurilor entităților obligate la solicitările de informații din partea FIU, precum și la tipologiile de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului, tendințele și metodele în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pot ajuta supraveghetorii să identifice domeniile în care riscurile sunt mai ridicate sau în care conformitatea este slabă și, prin urmare, le pot permite să înțeleagă dacă este necesară consolidarea supravegherii în ceea ce privește anumite entități obligate sau anumite sectoare. În acest scop, FIU ar trebui să furnizeze supraveghetorilor, fie în mod spontan, fie la cerere, anumite tipuri de informații care ar putea fi relevante în scopul supravegherii.
- (68) FIU joacă un rol important în identificarea operațiunilor financiare ale rețelelor teroriste, în special a celor transfrontaliere, și în detectarea finanțatorilor acestora. Informațiile financiare ar putea avea o importanță fundamentală în descoperirea activităților de facilitare a infracțiunilor de terorism, precum și a rețelelor și schemelor de funcționare ale organizațiilor teroriste. FIU prezintă încă diferențe semnificative în ceea ce privește funcțiile, competențele și prerogativele lor. Actualele diferențe nu ar trebui totuși să afecteze activitatea unei FIU, mai ales capacitatea acesteia de a efectua analize preventive în sprijinul tuturor autorităților responsabile de activități de culegere de informații, de investigare și activități judiciare, și nici cooperarea internațională. În exercitarea sarcinilor care le revin, a devenit esențial să se identifice setul minim de date la care FIU ar trebui să aibă acces rapid și pe care le pot folosi pentru a face schimburi de date, fără impedimente, cu omologii lor din alte state membre. În toate cazurile în care există suspiciuni de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțarea a terorismului, informațiile ar trebui să circule direct și rapid între FIU, fără întârzieri nejustificate. Prin urmare, este esențial să se îmbunătățească în continuare eficacitatea și eficiența FIU, prin clarificarea competențelor lor și a cooperării dintre FIU.

- (69) Competențele FIU includ dreptul de acces direct sau indirect la informațiile „financiare”, „administrative” și „referitoare la asigurarea respectării legii” de care acestea au nevoie pentru a combate spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului. Lipsa unei definiții a tipurilor de informații incluse în aceste categorii generale a avut drept rezultat faptul că FIU le-a fost acordat acces la seturi de informații de o diversitate semnificativă, ceea ce afectează funcțiile analitice ale FIU, precum și capacitatea lor de a coopera în mod eficace cu omologii lor din alte state membre, inclusiv în cadrul exercițiilor de analiză comună. Prin urmare, este necesar să se definească seturile minime de informații „financiare”, „administrative” și „referitoare la asigurarea respectării legii” care ar trebui să fie puse direct sau indirect la dispoziția fiecărei FIU de pe teritoriul Uniunii. De asemenea, FIU primesc și stochează în bazele lor de date sau au acces la informații referitoare la tranzacții care sunt raportate atunci când se depășesc anumite praguri (raportări bazate pe praguri). Aceste rapoarte reprezintă o sursă importantă de informații și sunt utilizate pe scară largă de FIU în contextul analizelor interne și comune. Prin urmare, raportările bazate pe praguri se numără printre tipurile de informații care fac obiectul schimburilor prin intermediul sistemului FIU.net. Accesul direct este o condiție prealabilă importantă pentru eficacitatea operațională și capacitatea de reacție a FIU. În acest scop, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda FIU acces direct la un set mai larg de informații decât cele prevăzute de prezenta directivă. În același timp, prezenta directivă nu impune statelor membre să creeze noi baze de date sau registre în cazurile în care anumite tipuri de informații, de exemplu informațiile privind achizițiile publice, sunt răspândite în diferite registre sau arhive. În cazul în care nu a fost creată o bază de date sau un registru, statele membre ar trebui să ia alte măsuri necesare pentru a se asigura că FIU pot obține informațiile respective în mod rapid. În plus, FIU ar trebui să poată obține rapid de la orice entitate obligată toate informațiile necesare legate de exercitarea funcțiilor lor. De asemenea, o FIU ar trebui să fie în măsură să obțină astfel de informații la cererea înaintată de o altă FIU și să facă schimb de informațiile respective cu FIU solicitantă.
- (70) Accesul ar trebui considerat direct și imediat atunci când informațiile sunt cuprinse într-o bază de date, într-un registru sau într-un sistem electronic de extragere a datelor care permite FIU să le obțină în mod direct, printr-un mecanism automatizat, fără implicarea unui intermediar. În cazul în care informațiile sunt deținute de o altă entitate sau autoritate, accesul direct implică faptul că autoritățile sau entitățile respective le transmit FIU în mod rapid, fără a interveni în conținutul datelor solicitate sau al informațiilor care se furnizează. Informațiile nu ar trebui să fie supuse niciunei filtrări. Totuși, în unele situații, este posibil ca cerințele de confidențialitate aferente informațiilor să nu permită furnizarea informațiilor în formă nefiltrată. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul în care informațiile fiscale pot fi furnizate FIU numai cu acordul unei autorități fiscale dintr-o țară terță, în cazul în care accesul direct la informații referitoare la asigurarea respectării legii ar putea pune în pericol o investigație în curs, precum și în ceea ce privește datele din registrul cu numele pasagerilor colectate în temeiul Directivei (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a asigura accesul efectiv al FIU la informații, inclusiv permițând FIU să aibă acces în condiții similare celor oferite altor autorități la nivel național, pentru a le facilita activitățile analitice.
- (71) Marii majorități a FIU le-a fost conferită competența de a lua măsuri urgente și de a suspenda sau de a refuza aprobarea unei tranzacții pentru a efectua analize, a confirma suspiciunea și a comunica rezultatele activităților analitice către autoritățile competente. Cu toate acestea, durata perioadei de suspendare în cazul exercitării competențelor de suspendare variază de la un stat membru la altul, ceea ce afectează nu numai amânarea activităților care au caracter transfrontalier în cadrul cooperării între FIU, ci și drepturile fundamentale ale persoanelor fizice. În plus, pentru a se asigura că FIU au capacitatea de a restricționa prompt fondurile sau activele provenite din săvârșirea de infracțiuni și de a preveni dispariția acestora, inclusiv în scopul punerii sub sechestru, FIU ar trebui să li se confere competența de a suspenda utilizarea unui cont bancar sau cont de plăți, a unui cont de criptoactive sau a unei relații de afaceri pentru a analiza tranzacțiile efectuate prin intermediul contului sau al relației de afaceri, pentru a confirma suspiciunea și pentru a comunica rezultatele analizei către autoritățile competente relevante. Întrucât o astfel de suspendare ar avea un impact asupra dreptului la proprietate, FIU ar trebui să poată suspenda tranzacțiile, conturile sau relațiile de afaceri pe o perioadă limitată, necesară pentru conservarea fondurilor, pentru efectuarea analizelor necesare și pentru comunicarea rezultatelor analizelor către autoritățile competente în vederea eventualei adoptări a unor măsuri adecvate. Având în vedere impactul mai semnificativ asupra drepturilor fundamentale ale persoanei afectate, suspendarea unui cont sau a unei relații de afaceri ar trebui impusă pentru o perioadă mai limitată, care ar trebui să fie stabilită la cinci zile lucrătoare. Statele membre pot defini o perioadă de suspendare mai lungă în cazul în care, în temeiul dreptului intern, FIU exercită competențe în domeniul recuperării activelor și îndeplinește funcții de urmărire, punere sub sechestru, indisponibilizare sau confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni. În astfel de cazuri, ar trebui garantată protejarea drepturilor fundamentale ale persoanelor afectate, iar FIU ar trebui să își exercite funcțiile în conformitate cu garanțiile naționale adecvate. FIU ar trebui să ridice suspendarea tranzacției,

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132).

a contului sau a relației de afaceri de îndată ce o astfel de suspendare nu mai este necesară. În cazul în care este definită o perioadă de suspendare mai lungă, persoanele afectate ale căror tranzacții, conturi sau relații de afaceri au fost suspendate ar trebui să aibă posibilitatea de a ataca ordinul de suspendare în fața unei instanțe.

- (72) În circumstanțe specifice, FIU ar trebui să poată solicita unei entități obligate, în nume propriu sau în numele unei alte FIU, să monitorizeze, pentru o perioadă determinată, tranzacțiile sau activitățile efectuate prin intermediul unui cont bancar sau al unui cont de plăți sau de criptoactive ori al unui alt tip de relație de afaceri, în legătură cu persoane care prezintă un risc semnificativ de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului. Monitorizarea mai atentă a unui cont sau a unei relații de afaceri poate oferi FIU informații suplimentare cu privire la tiparele tranzacțiilor efectuate de titularul contului și poate conduce la detectarea în timp util a tranzacțiilor sau activităților neobișnuite sau suspecte care ar putea justifica luarea de măsuri suplimentare de către FIU, inclusiv suspendarea contului sau a relației de afaceri, efectuarea unei analize a informațiilor colectate și comunicarea acestora către autoritățile de investigare și de urmărire penală. FIU ar trebui, de asemenea, să poată semnala entităților obligate informații relevante pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela. Astfel de semnalări pot ajuta entitățile obligate să își elaboreze procedurile de precauție privind clientela, să asigure coerența acestora cu riscurile și să își actualizeze în consecință sistemele de evaluare și de gestionare a riscurilor și le pot furniza informații suplimentare care ar putea impune necesitatea unor măsuri sporite de precauție cu privire la anumiți clienți sau la anumite tranzacții care prezintă riscuri mai ridicate.
- (73) În scopul unei mai mari transparențe și responsabilități și pentru a spori gradul de conștientizare cu privire la activitățile lor, FIU ar trebui să publice anual rapoarte de activitate. Aceste rapoarte ar trebui să furnizeze cel puțin date statistice în legătură cu rapoartele privind tranzacții suspecte primite și acțiunile subsecvente întreprinse, numărul de comunicări efectuate către autoritățile naționale competente și acțiunile întreprinse în urma comunicărilor respective, numărul de solicitări transmise altor FIU și primite de la acestea, precum și informații privind tendințele și tipologiile identificate. Rapoartele respective ar trebui să fie făcute publice, cu excepția părților din acestea care conțin informații sensibile și clasificate.
- (74) Cel puțin o dată pe an, FIU ar trebui să furnizeze entităților obligate feedback cu privire la calitatea și promptitudinea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, la descrierea suspiciunii și la eventualele documente suplimentare furnizate. Un astfel de feedback poate fi furnizat entităților obligate individuale sau grupurilor de entități obligate și ar trebui să vizeze îmbunătățirea în continuare a capacității entităților obligate de a detecta și identifica tranzacțiile și activitățile suspecte, îmbunătățirea calității rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, consolidarea mecanismelor generale de raportare, precum și oferirea unor informații importante entităților obligate cu privire la tendințele, tipologiile și riscurile asociate spălării banilor, infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului. Atunci când stabilesc tipul și frecvența feedbackului, FIU ar trebui să țină seama, pe cât posibil, de domeniile în care ar putea fi necesare îmbunătățiri ale activităților de raportare. Pentru a sprijini o abordare coerentă la nivelul FIU și un feedback adecvat pentru entitățile obligate, ACSB ar trebui să adreseze FIU recomandări cu privire la cele mai bune practici și abordări în ceea ce privește furnizarea de feedback. Atunci când acest lucru nu periclitează activitatea analitică sau de investigare, FIU ar putea lua în considerare furnizarea de feedback în legătură cu utilizarea sau cu rezultatele rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, fie cu privire la rapoarte individuale, fie sub formă agregată. FIU ar trebui, de asemenea, să furnizeze feedback autorităților vamale, cel puțin o dată pe an, cu privire la eficacitatea rapoartelor privind mișcările fizice transfrontaliere de numerar și la acțiunile întreprinse în urma acestor rapoarte.
- (75) Scopul FIU este de a colecta și a analiza informațiile în vederea stabilirii de legături între tranzacțiile sau activitățile suspecte și activitățile infracționale subiacente pentru a preveni și combate spălarea banilor și finanțarea terorismului, precum și de a comunica rezultatele analizei sale și informații suplimentare autorităților competente în cazul în care există motive pentru a se suspecta cazuri de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului. O FIU nu ar trebui să se abțină sau să refuze să facă schimb de informații, în mod spontan sau la cerere, cu o altă FIU, din motive precum lipsa identificării unei infracțiuni premisă, caracteristicile dreptului penal intern și diferențele dintre definițiile infracțiunilor premisă sau absența unei trimiteri la anumite infracțiuni premisă. FIU au raportat dificultăți în realizarea schimburilor de informații, cauzate de diferențele dintre definițiile naționale ale anumitor infracțiuni premisă, cum ar fi infracțiunile fiscale, care nu sunt armonizate de dreptul Uniunii. Astfel de diferențe nu ar trebui să împiedice schimbul reciproc, comunicarea către alte autorități competente și utilizarea respectivelor informații. FIU ar trebui să asigure în mod rapid, constructiv și eficace o cooperare internațională cât mai largă cu FIU din țările terțe în ceea ce privește spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor pentru transferurile de date, cu recomandările GAFI și cu principiile Egmont pentru schimbul de informații între unitățile de informații financiare. În acest scop, FIU ar trebui încurajate să încheie acorduri bilaterale și memorandumuri de înțelegere cu omologi din țări terțe, ținând seama, în același timp, de orice obligații în materie de drepturi fundamentale și de necesitatea de a proteja statul de drept.

- (76) O FIU poate impune anumite restricții și limitări în ceea ce privește utilizarea ulterioară a informațiilor pe care le furnizează unei alte FIU. FIU destinatară ar trebui să utilizeze informațiile numai în scopurile pentru care au fost solicitate sau furnizate. O FIU ar trebui să dea o aprobare prealabilă unei alte FIU pentru ca aceasta din urmă să poate transmite informațiile altor autorități competente, indiferent de tipul eventualei infracțiuni premisă și indiferent dacă infracțiunea premisă a fost identificată sau nu la momentul efectuării schimbului de informații, pentru a permite exercitarea eficace a funcției de comunicare. O astfel de aprobare prealabilă pentru ca informațiile să fie comunicate mai departe ar trebui acordată cu promptitudine și nu ar trebui refuzată, cu excepția cazului în care nu s-ar încadra în domeniul de aplicare al dispozițiilor privind CSB/CFT sau nu ar fi în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului intern. FIU ar trebui să ofere o explicație cu privire la orice refuz de acordare a aprobării.
- (77) FIU ar trebui să utilizeze instalații securizate, inclusiv canale de comunicare protejate, pentru a coopera și a face schimb de informații între ele. În acest sens, ar trebui instituit un sistem pentru schimbul de informații între FIU statelor membre (denumit în continuare „FIU.net”). Sistemul ar trebui gestionat și găzduit de ACSB și ar trebui să asigure cel mai înalt nivel de securitate și criptarea completă a informațiilor care fac obiectul schimbului. FIU.net ar trebui să fie utilizat de FIU pentru a coopera și a face schimb de informații între ele și ar putea fi utilizat, de asemenea, după caz și sub rezerva unei decizii a ACSB pentru a face schimb de informații cu FIU din țări terțe și cu alte autorități și organe, oficii și agenții ale Uniunii. Funcționalitățile FIU.net ar trebui să fie utilizate de FIU la potențialul lor maxim. Respectiv funcționalități ar trebui să permită FIU să își confrunte datele cu datele altor FIU, în formă pseudonimizată, cu scopul de a detecta în alte state membre persoanele care le interesează și de a identifica veniturile și fondurile acestora, asigurând totodată protecția deplină a datelor cu caracter personal. Pentru a identifica legăturile dintre informațiile financiare și datele operative în materie penală, FIU ar trebui, de asemenea, să poată utiliza funcționalitățile FIU.net pentru a corela, în formă pseudonimizată, datele lor cu informațiile deținute de organele, oficiile și agențiile Uniunii, în măsura în care o astfel de corelare a datelor se încadrează în mandatele legale respective ale acestora din urmă și cu respectarea deplină a normelor aplicabile în materie de protecție a datelor.
- (78) Este important ca FIU să coopereze și să facă schimb de informații în mod eficace între ele. În acest sens, ACSB ar trebui să ofere asistența necesară, nu numai prin coordonarea analizelor comune ale rapoartelor privind tranzacții suspecte transfrontaliere, ci și prin elaborarea de proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și de reglementare privind formatul care urmează să fie utilizat pentru schimbul de informații între FIU, modelul pentru transmiterea rapoartelor privind tranzacții suspecte și relevanța și criteriile de selecție care urmează să fie luate în considerare atunci când se stabilește dacă un raport privind tranzacții suspecte se referă la un alt stat membru, precum și prin elaborarea de orientări privind natura, caracteristicile și obiectivele analizei operaționale și strategice și procedurile care urmează să fie instituite pentru transmiterea și primirea unui raport privind tranzacții suspecte care se referă la un alt stat membru și acțiunile subsecvente care se întreprind. ACSB ar trebui, de asemenea, să instituie un proces de evaluare *inter pares* pentru a consolida coerența și eficacitatea activităților FIU și pentru a facilita schimbul de bune practici între FIU.
- (79) FIU sunt responsabile cu primirea rapoartelor privind tranzacții sau activități suspecte de la entitățile obligate stabilite pe teritoriul statelor lor membre. Cu toate acestea, anumite tranzacții sau activități suspecte raportate FIU se pot referi la activități desfășurate de entitățile obligate în alte state membre, în care acestea își desfășoară activitatea fără a avea un sediu. În astfel de cazuri, este important ca FIU să transmită aceste rapoarte omologului lor din statul membru vizat de activitate sau de tranzacție, fără a impune condiții de utilizare a rapoartelor respective. FIU.net permite transmiterea unor astfel de rapoarte transfrontaliere. Pentru a consolida funcționalitatea respectivă, sistemul este în curs de modernizare astfel încât să permită transmiterea rapidă a unor astfel de rapoarte și să sprijine schimburile semnificative de informații între FIU, contribuind astfel la punerea în aplicare eficace a prezentei directive.
- (80) Sunt necesare termene pentru schimbul de informații între FIU pentru a asigura o cooperare rapidă, eficace și consecventă. Termenele ar trebui stabilite astfel încât să asigure desfășurarea unor schimburi de informații eficace într-un interval de timp rezonabil sau să respecte constrângerile procedurale. Ar trebui prevăzute termene mai scurte în cazuri excepționale, justificate și urgente, în care FIU solicitată poate accesa direct bazele de date în care sunt păstrate informațiile solicitate. În cazurile în care FIU solicitată nu este în măsură să furnizeze informațiile în termenele stabilite, aceasta ar trebui să informeze FIU solicitantă în acest sens.
- (81) Circulația banilor iliciți traversează frontierele și poate afecta diferite state membre. Cazurile transfrontaliere, care implică mai multe jurisdicții, devin tot mai frecvente și tot mai semnificative, inclusiv din cauza activităților desfășurate de entitățile obligate la nivel transfrontalier. Pentru a trata în mod eficace cazurile care privesc mai multe state membre, FIU ar trebui să fie în măsură să depășească simplul schimb de informații pentru depistarea și analiza tranzacțiilor și activităților suspecte și să desfășoare activitatea analitică în comun. FIU au raportat

anumite probleme importante care limitează sau condiționează capacitatea lor de a participa la analize comune. Efectuarea unei analize comune a tranzacțiilor și activităților suspecte va permite FIU să profite de potențialele sinergii, să utilizeze informații din diferite surse, să obțină o imagine completă a activităților anormale și să îmbogățească analiza. FIU ar trebui să fie în măsură să efectueze analize comune ale tranzacțiilor și activităților suspecte și să înființeze și să participe la echipe de analiză comună pentru scopuri specifice și pentru o perioadă limitată, cu sprijinul ACSB. ACSB ar trebui să utilizeze sistemul FIU.net pentru a putea trimite, primi și corela informații și pentru a oferi sprijin operațional FIU în contextul analizei comune a cazurilor transfrontaliere.

- (82) Participarea terților, inclusiv a organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, ar putea fi esențială pentru succesul analizelor efectuate de FIU, inclusiv al analizelor comune. Prin urmare, FIU pot invita părți terțe să participe la analiza comună în cazul în care o astfel de participare s-ar încadra în mandatele corespunzătoare ale părților terțe respective. Participarea terților la procesul analitic ar putea contribui la identificarea legăturilor dintre informațiile financiare și informațiile și datele operative în materie penală, la îmbogățirea analizei și la stabilirea faptului dacă există indicii ale săvârșirii unei infracțiuni.
- (83) Supravegherea eficace a tuturor entităților obligate este esențială pentru a proteja integritatea sistemului financiar al Uniunii și a pieței interne. În acest scop, statele membre ar trebui să desfășoare o supraveghere eficace și imparțială în domeniul CSB/CFT și să prevadă condițiile pentru o cooperare eficace, promptă și susținută între supraveghetori.
- (84) Statele membre ar trebui să asigure o supraveghere eficientă, imparțială și bazată pe riscuri a tuturor entităților obligate, de preferință de către autoritățile publice prin intermediul unui supraveghetor național separat și independent. Supraveghetorii naționali ar trebui să fie în măsură să îndeplinească o gamă largă de sarcini pentru a exercita o supraveghere eficace a tuturor entităților obligate.
- (85) Uniunea a asistat în repetate rânduri la o abordare relaxată în ceea ce privește supravegherea sarcinilor entităților obligate în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, este necesar ca supraveghetorii naționali, ca parte a mecanismului integrat de supraveghere instituit prin prezenta directivă și prin Regulamentul (UE) 2024/1620, să beneficieze de claritate în ceea ce privește drepturile și obligațiile care le revin.
- (86) Pentru a evalua și monitoriza mai eficient și periodic riscurile la care sunt expuse entitățile obligate și politicile, procedurile și controalele interne pe care acestea le instituie pentru a gestiona și atenua riscurile respective și pentru a pune în aplicare sancțiuni financiare specifice, este necesar să se clarifice faptul că supraveghetorii naționali au atât dreptul, cât și obligația de a efectua toate verificările tematice necesare, atât la fața locului, cât și de la distanță, precum și orice alte anchete și evaluări pe care le consideră necesare. De asemenea, supraveghetorii naționali ar trebui să fie în măsură să reacționeze fără întârzieri nejustificate la orice suspiciune de neconformitate cu cerințele aplicabile și să ia măsuri de supraveghere adecvate pentru a răspunde acuzațiilor de neconformitate. Acest lucru nu numai că va ajuta supraveghetorii să decidă cu privire la acele cazuri în care riscurile specifice inerente unui sector sunt clare și înțelese, ci le va asigura și instrumentele necesare pentru a comunica mai departe informații relevante entităților obligate pentru a contribui la înțelegerea de către acestea a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.
- (87) Activitățile de informare, inclusiv comunicarea informațiilor de către supraveghetori către entitățile obligate aflate sub supravegherea lor, sunt esențiale pentru a garanta că sectorul privat înțelege în mod adecvat natura și nivelul riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă. Aceasta include diseminarea desemnărilor în temeiul sancțiunilor financiare specifice și al sancțiunilor financiare ale ONU, care ar trebui să aibă loc imediat după efectuarea unor astfel de desemnări, pentru a permite sectorului să își respecte obligațiile. Întrucât punerea în aplicare a cerințelor în materie de CSB/CFT de către entitățile obligate implică prelucrarea de date cu caracter personal, este important ca supraveghetorii să țină seama de orientările și cu alte publicații emise de autoritățile de protecție a datelor, fie la nivel național, fie la nivelul Uniunii prin intermediul Comitetului european pentru protecția datelor, și să includă informațiile respective, după caz, în comunicările lor către entitățile aflate sub supravegherea lor.
- (88) Supraveghetorii ar trebui să adopte, în privința activității lor, o abordare bazată pe riscuri, care le-ar permite să își concentreze resursele acolo unde riscurile sunt cele mai ridicate, asigurându-se totodată că niciun sector sau nicio entitate nu este expusă tentativelor infracționale de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. În acest scop, supraveghetorii ar trebui să își planifice activitățile anual. În acest sens, supraveghetorii ar trebui să asigure nu numai o acoperire bazată pe riscuri a sectoarelor aflate sub supravegherea lor, ci și faptul că sunt în măsură să reacționeze prompt în cazul unor indicii obiective și semnificative care arată existența unor încălcări în cadrul unei entități obligate, în special în urma unor dezvăluiri publice sau a unor informații transmise de avertizori de integritate. Supraveghetorii ar trebui, de asemenea, să asigure transparența în privința activităților de supraveghere pe care le-au desfășurat, de exemplu în ceea ce privește colegiile de supraveghere pe care le-au organizat și la care au participat,

acțiunile de supraveghere întreprinse la fața locului și de la distanță, sancțiunile pecuniare impuse sau măsurile administrative aplicate. ACSB ar trebui să joace un rol principal în promovarea unei înțelegeri comune a riscurilor și, prin urmare, ar trebui să aibă sarcina de a elabora criteriile de referință și o metodologie de evaluare și clasificare a profilului de risc inerent și rezidual al entităților obligate și de a stabili frecvența cu care ar trebui revizuit un astfel de profil de risc.

- (89) Divulgarea de către supraveghetori către FIU a unor fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului este una dintre pietrele de temelie ale supravegherii eficiente și eficace a riscurilor de spălarea a banilor și de finanțare a terorismului și permite supraveghetorilor să abordeze deficiențele identificate în procesul de raportare de către entitățile obligate. În acest scop, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a raporta către FIU cazurile în care suspectează că entitatea obligată nu a prezentat un raport sau de a completa rapoartele transmise de entitatea obligată cu informații suplimentare pe care le descoperă în cursul activităților lor de supraveghere. De asemenea, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a raporta suspiciunile de spălarea a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului care planează asupra angajaților entităților obligate sau a unor persoane aflate într-o poziție echivalentă, asupra conducerii sau a beneficiarilor reali ai acestora. Prin urmare, este necesar ca statele membre să instituie un sistem care să garanteze că FIU sunt informate în mod corespunzător și prompt. Raportarea suspiciunilor către FIU nu ar trebui înțeleasă ca înlocuind obligația autorităților publice de a raporta autorităților competente relevante orice activitate infracțională pe care o descoperă sau de care iau cunoștință în cursul îndeplinirii sarcinilor lor. Informațiile care fac obiectul secretului profesional al avocatului nu ar trebui colectate și nici consultate în contextul sarcinilor de supraveghere, cu excepția cazului în care se aplică excepțiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1624. În cazul în care supraveghetorii descoperă sau intră în posesia unor astfel de informații, aceștia nu ar trebui să le ia în considerare în scopul activităților lor de supraveghere și nici să le raporteze către FIU.
- (90) Cooperarea dintre supraveghetorii naționali este esențială pentru a asigura o abordare comună în materie de supraveghere la nivelul Uniunii. Pentru a fi eficace, această cooperare trebuie să fie utilizată în cea mai mare măsură posibilă și indiferent de natura sau statutul supraveghetorilor. Pe lângă cooperarea tradițională, cum ar fi capacitatea de a efectua investigații în numele unei autorități de supraveghere solicitante, este oportun să se impună înființarea unor colegii de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar în ceea ce privește entitățile obligate care își desfășoară activitatea în mai multe state membre prin intermediul unor sedii și în ceea ce privește entitățile obligate care fac parte dintr-un grup transfrontalier. Supraveghetorii financiari din țări terțe pot fi invitați să participe la aceste colegii în anumite condiții, printre care se numără respectarea unor cerințe de confidențialitate echivalente cu cele care le revin supraveghetorilor financiari din Uniune și respectarea dreptului Uniunii referitor la prelucrarea și transmiterea datelor cu caracter personal. Activitățile colegiilor de supraveghere CSB/CFT ar trebui să fie proporționale cu nivelul de risc la care este expusă instituția de credit sau instituția financiară și cu amploarea activității transfrontaliere.
- (91) Directiva (UE) 2015/849 includea o cerință generală de cooperare între supraveghetorii din statul membru de origine și din statul membru gazdă. Cerința respectivă a fost ulterior consolidată pentru a evita ca schimbul de informații și cooperarea între supraveghetori să fie interzise sau restricționate în mod nejustificat. Cu toate acestea, în absența unui cadru juridic clar, înființarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT s-a bazat pe orientări fără caracter obligatoriu. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme clare pentru organizarea colegiilor CSB/CFT și să se prevadă o abordare coordonată și solidă din punct de vedere juridic, recunoscând necesitatea unei interacțiuni structurate între supraveghetorii de la nivelul Uniunii. În conformitate cu rolul său de coordonare și supervizare, ACSB ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare care să definească condițiile generale care permit buna funcționare a colegiilor de supraveghere CSB/CFT.
- (92) Entitățile obligate care își desfășoară activitatea în sectorul nefinanciar ar putea, de asemenea, să desfășoare activități transfrontaliere sau să facă parte din grupuri care desfășoară activități transfrontaliere. Prin urmare, este oportun să se stabilească norme care să definească funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT pentru grupurile care desfășoară activități atât financiare, cât și nefinanciare și care să permită înființarea de colegii de supraveghere în sectorul nefinanciar, ținând seama de necesitatea de a aplica garanții suplimentare în ceea ce privește grupurile sau entitățile transfrontaliere care furnizează servicii juridice. Pentru a asigura o supraveghere transfrontalieră eficientă în sectorul nefinanciar, ACSB ar trebui să ofere sprijin pentru funcționarea acestor colegii și să prezinte periodic un aviz cu privire la funcționarea respectivelor colegii pe măsură ce avansează punerea în aplicare a cadrului de facilitare prevăzut de prezenta directivă.
- (93) În cazul în care o entitate obligată dispune de sedii într-un alt stat membru, inclusiv prin intermediul unei rețele de agenți, supraveghetorul din statul membru de origine ar trebui să fie responsabil de supravegherea aplicării de către entitatea obligată a politicilor și procedurilor în materie de CSB/CFT existente la nivelul grupului. Acest lucru ar putea implica vizite la fața locului în sediile situate într-un alt stat membru. Supraveghetorul din statul membru de

origine ar trebui să coopereze îndeaproape cu supraveghetorul din statul membru gazdă și ar trebui să îl informeze cu privire la orice aspecte care ar putea afecta evaluarea de către cei doi supraveghetori a respectării de către sediul în cauză a normelor statului membru gazdă în ceea ce privește CSB/CFT.

- (94) În cazul în care o entitate obligată dispune de sedii într-un alt stat membru, inclusiv prin intermediul unei rețele de agenți, supraveghetorul din statul membru gazdă ar trebui să își mențină responsabilitatea de a asigura respectarea de către sediul în cauză a normelor în materie de CSB/CFT, inclusiv, după caz, prin efectuarea de inspecții la fața locului și monitorizări de la distanță, precum și prin adoptarea de măsuri adecvate și proporționale pentru a remedia încălcările acestor cerințe. Același lucru ar trebui să fie valabil și în ceea ce privește alte tipuri de infrastructură ale entităților obligate care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii, în cazul în care infrastructura respectivă este suficientă pentru a necesita supravegherea de către supraveghetorul din statul membru gazdă. Supraveghetorul din statul membru gazdă ar trebui să coopereze îndeaproape cu supraveghetorul din statul membru de origine și să îl informeze cu privire la orice aspecte care ar putea afecta evaluarea de către acesta a aplicării de către entitatea obligată a politicilor și procedurilor în materie de CSB/CFT, precum și să permită supraveghetorului din statul membru de origine să ia măsuri pentru a remedia orice încălcare identificată. Cu toate acestea, în cazul în care sunt constatate încălcări grave, repetate sau sistematice ale normelor în materie de CSB/CFT care necesită soluții imediate, supraveghetorul din statul membru gazdă ar trebui să poată să aplice măsuri de remediere temporare adecvate și proporționale, aplicabile în circumstanțe similare entităților obligate aflate în sfera sa de competență, în vederea remedierii respectivelor încălcări grave, repetate sau sistematice, cu sprijinul sau în cooperare cu supraveghetorul din statul membru de origine, dacă este cazul.
- (95) În domeniile care nu sunt armonizate la nivelul Uniunii, statele membre pot adopta măsuri naționale, chiar și atunci când aceste măsuri constituie restricții ale libertăților pieței interne. Un exemplu în acest sens sunt măsurile luate pentru a reglementa furnizarea de servicii de jocuri de noroc, în special atunci când aceste activități se desfășoară online, fără să existe vreo infrastructură în statul membru. Cu toate acestea, pentru a fi compatibile cu dreptul Uniunii, măsurile în cauză trebuie să atingă un obiectiv de interes general, să fie nediscriminatorii și adecvate pentru realizarea respectivului obiectiv și să nu depășească ceea ce este strict necesar pentru realizarea acestuia. În cazul în care statele membre condiționează furnizarea unor servicii care sunt reglementate potrivit cadrului Uniunii privind CSB/CFT de îndeplinirea unor cerințe de autorizare specifice, cum ar fi obținerea unei licențe, acestea ar trebui, de asemenea, să fie responsabile de supravegherea serviciilor respective. Cerința de a supraveghea aceste servicii nu împietăiește asupra concluziilor la care ar putea ajunge Curtea de Justiție în ceea ce privește compatibilitatea măsurilor naționale cu dreptul Uniunii.
- (96) Având în vedere vulnerabilitățile în materie de combatere a spălării banilor legate de emitenții de monedă electronică, furnizorii serviciilor de plată și furnizorii serviciilor de criptoactive, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ca respectivii furnizori stabiliți pe teritoriul lor sub alte forme decât sub formă de sucursală sau prin intermediul altor tipuri de infrastructură și al căror sediu central este situat într-un alt stat membru să desemneze un punct de contact central. Un astfel de punct de contact central, care acționează în numele instituției care l-a desemnat, ar trebui să asigure respectarea de către sedii a normelor în materie de CSB/CFT.
- (97) Pentru a asigura o mai bună coordonare a eforturilor și pentru a contribui în mod eficace la nevoile mecanismului de supraveghere integrat, ar trebui clarificate sarcinile supraveghetorilor în ceea ce privește entitățile obligate care își desfășoară activitatea în alte state membre prin intermediul unor sedii sau forme de infrastructură care justifică supravegherea de către statul membru gazdă și ar trebui prevăzute mecanisme de cooperare specifice și proporționale.
- (98) Grupurile transfrontaliere trebuie să dispună de politici și proceduri cuprinzătoare la nivel de grup. Pentru a se asigura că operațiunile transfrontaliere sunt însoțite de o supraveghere adecvată, este necesar să se stabilească norme detaliate de supraveghere, care să permită supraveghetorilor din statul membru de origine și celor din statul membru gazdă să coopereze cât mai mult posibil între ei, indiferent de natura sau statutul lor, și cu ACSB pentru a evalua riscurile și a monitoriza evoluțiile care ar putea afecta diferitele entități care fac parte din grup, a coordona acțiunile de supraveghere și a soluționa litigiile. Având în vedere rolul său de coordonare, ar trebui să i se confere ACSB sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care să definească sarcinile detaliate corespunzătoare ale supraveghetorilor din țara de origine și din țara gazdă ai grupurilor, precum și acordurile de cooperare între aceștia. Supravegherea punerii în aplicare efective a politicii grupurilor în materie de CSB/CFT ar trebui să se realizeze în conformitate cu principiile și metodele de supraveghere consolidată, astfel cum sunt prevăzute de actele juridice ale Uniunii relevante la nivel sectorial.
- (99) Schimbul de informații și cooperarea între supraveghetori sunt esențiale în contextul unor sisteme financiare tot mai integrate la nivel mondial. Pe de o parte, supraveghetorii din Uniune, inclusiv ACSB, ar trebui să se informeze reciproc cu privire la cazurile în care legislația unei țări terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1624. Pe de altă parte, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a autoriza supraveghetorii să încheie acorduri de cooperare care să prevadă cooperarea și schimburile

de informații confidențiale cu omologii lor din țări terțe, în conformitate cu normele aplicabile transferurilor de date cu caracter personal. Având în vedere rolul său de supervizare, ACSB ar trebui să acorde asistența care ar putea fi necesară pentru a se evalua echivalența cerințelor privind secretul profesional aplicabile omologului din țara terță.

- (100) Directiva (UE) 2015/849 permite statelor membre să încredințeze unor organisme de autoreglementare supravegherea anumitor entități obligate. Cu toate acestea, calitatea și intensitatea supravegherii efectuate de astfel de organisme de autoreglementare au fost insuficiente și nu au fost supuse controlului public sau nu au fost supuse aproape deloc unui astfel de control. În cazul în care un stat membru decide să încredințeze supravegherea unui organism de autoreglementare, respectivul stat membru ar trebui să desemneze, de asemenea, o autoritate publică care să superviseze activitățile organismului de autoreglementare pentru a se asigura că desfășurarea activităților respective este în conformitate cu prezenta directivă. Autoritatea publică respectivă ar trebui să fie o entitate din cadrul administrației publice și ar trebui să își exercite funcțiile fără să fie supusă niciunei influențe nejustificate. Funcțiile exercitate de autoritatea publică care supervisează organismele de autoreglementare nu implică faptul că autoritatea ar trebui să exercite funcții de supraveghere în raport cu entitățile obligate sau să ia decizii în cazuri individuale tratate de organismul de autoreglementare. Acest lucru nu împiedică însă statele membre să aloc sarcini suplimentare autorității respective în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor prezentei directive. Atunci când procedează astfel, statele membre ar trebui să se asigure că sarcinile suplimentare sunt în concordanță cu drepturile fundamentale și, în special, că aceste sarcini nu reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului la apărare și nu afectează confidențialitatea comunicărilor dintre avocați și clienți.
- (101) Importanța combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să determine statele membre să prevadă în dreptul intern sancțiuni pecuniare și măsuri administrative efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru nerespectarea Regulamentului (UE) 2024/1624. Supraveghetorii naționali ar trebui să fie împuterniciți de statele membre să aplice astfel de măsuri administrative entităților obligate pentru a remedia situația în cazul încălcărilor și, atunci când încălcarea justifică acest lucru, pentru a impune sancțiuni pecuniare. În funcție de sistemele organizaționale existente în statele membre, aceste măsuri și sancțiuni ar putea fi, de asemenea, aplicate în cooperare de supraveghetori și de alte autorități, pe baza unei delegări din partea supraveghetorilor către alte autorități sau prin formularea de către supraveghetori a unor cereri adresate autorităților judiciare. Sancțiunile pecuniare și măsurile administrative ar trebui să fie suficient de cuprinzătoare pentru a permite statelor membre și supraveghetorilor să ia în considerare diferențele dintre entitățile obligate, în special dintre instituțiile de credit și instituțiile financiare și alte entități obligate, în ceea ce privește dimensiunea, caracteristicile și natura activității acestora.
- (102) În prezent, statele membre dispun de o gamă variată de sancțiuni pecuniare și de măsuri administrative pentru încălcarea principalelor dispoziții preventive în vigoare și aplică o abordare inconsecventă în ceea ce privește investigarea și sancționarea încălcării cerințelor de combatere a spălării banilor. În plus, nu există o înțelegere comună în rândul supraveghetorilor cu privire la ceea ce ar trebui să constituie o încălcare „gravă”, astfel încât să se poată determina cu ușurință situațiile în care ar trebui impusă o sancțiune pecuniară. Această diversitate este în detrimentul eforturilor depuse pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, iar răspunsul Uniunii este fragmentat. Prin urmare, ar trebui stabilite criterii comune pentru determinarea celui mai adecvat răspuns în materie de supraveghere în fața încălcărilor și ar trebui să se prevadă o serie de măsuri administrative pe care supraveghetorii le-ar putea aplica pentru a remedia încălcările, fie în combinație cu sancțiuni pecuniare, fie ca atare atunci când încălcările nu sunt suficient de grave pentru a fi pedepsite printr-o sancțiune pecuniară. Pentru a stimula entitățile obligate să respecte dispozițiile Regulamentului (UE) 2024/1624, este necesar să se sporească caracterul disuasiv al sancțiunilor pecuniare. În consecință, ar trebui ridicată valoarea minimă a sancțiunii maxime care poate fi impusă în cazul unor încălcări grave ale Regulamentului (UE) 2024/1624. În transpunerea prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de sancțiuni pecuniare și aplicarea de măsuri administrative, și impunerea de sancțiuni penale în conformitate cu dreptul intern nu încalcă principiul *ne bis in idem*.
- (103) În cazul entităților obligate care sunt persoane juridice, încălcările cerințelor în materie de CSB/CFT au loc în urma unor acțiuni comise de sau sub responsabilitatea persoanelor fizice care au competența de a conduce activitățile acestora, inclusiv prin intermediul unor agenți, distribuitori sau al altor persoane care acționează în numele entității obligate. Pentru a asigura faptul că acțiunile de supraveghere întreprinse ca răspuns la astfel de încălcări sunt eficiente, ar trebui să fie angajată răspunderea entității obligate și pentru acțiunile întreprinse de respectivele persoane fizice, indiferent dacă acțiunile au fost săvârșite cu intenție sau din neglijență. Fără a aduce atingere răspunderii persoanelor juridice în cadrul procedurilor penale, orice intenție de a obține un beneficiu pentru entitatea obligată de pe urma încălcărilor indică existența unor deficiențe mai generale la nivelul politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate menite să prevină spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului. Astfel de deficiențe subminează rolul entității obligate de gardian al sistemului financiar al Uniunii. Prin urmare, orice intenție de a obține un beneficiu de pe urma unei încălcări a cerințelor în materie de CSB/CFT ar trebui să fie considerată ca circumstanță agravantă.

- (104) Statele membre dispun de sisteme diferite pentru impunerea sancțiunilor pecuniare, aplicarea măsurilor administrative și impunerea penalităților cu titlu cominatoriu. În plus, anumite măsuri administrative pe care supraveghetorii sunt abilitați să le aplice, cum ar fi retragerea sau suspendarea unei licențe, depind de executarea acestor măsuri de către alte autorități. Pentru a ține cont de această diversitate de situații, este adecvat să se ofere flexibilitate în ceea ce privește mijloacele pe care supraveghetorii le au la dispoziție pentru a impune sancțiuni pecuniare, pentru a aplica măsuri administrative și a impune penalități cu titlu cominatoriu. Indiferent de mijloacele alese, statelor membre și autorităților implicate le revine sarcina de a se asigura că mecanismele puse în aplicare duc la obținerea rezultatului scontat, și anume restabilirea conformității și impunerea unor sancțiuni pecuniare efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (105) Pentru a asigura faptul că entitățile obligate respectă cerințele în materie de CSB/CFT și atenuează în mod eficace riscurile de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului la care sunt expuse, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica măsuri administrative nu numai pentru a remedia încălcările identificate, ci și în cazul în care constată că deficiențele existente la nivelul politicilor, procedurilor și controalelor interne ar putea avea drept rezultat încălcări ale cerințelor în materie de CSB/CFT sau în cazul în care politicile, procedurile și controalele respective nu sunt adecvate pentru a atenua riscurile. Sfera de cuprindere a măsurilor administrative aplicate și termenele acordate entităților obligate pentru a pune în aplicare acțiunile solicitate depind de încălcările sau deficiențele specifice identificate. În cazul în care sunt identificate multiple încălcări sau deficiențe, ar putea fi aplicate termene diferite pentru punerea în aplicare a fiecărei măsuri administrative individuale. În concordanță cu obiectivul punitiv și educativ al publicării, ar trebui publicate numai deciziile prin care se aplică măsuri administrative în legătură cu încălcări ale cerințelor în materie de CSB/CFT, iar nu și măsurile administrative aplicate pentru a preveni o astfel de încălcare.
- (106) Este esențial ca entitățile obligate să se conformeze în timp util măsurilor administrative care le sunt aplicate, pentru a se asigura un nivel adecvat și uniform de protecție împotriva spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului la nivelul pieței interne. În cazul în care entitățile obligate nu se conformează măsurilor administrative în termenul stabilit, este necesar ca supraveghetorii să poată exercita o presiune sporită asupra entității obligate pentru a restabili fără întârziere conformitatea. În acest scop, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a impune penalități cu titlu cominatoriu începând cu momentul la care expiră termenul fixat pentru restabilirea conformității, inclusiv cu efect retroactiv atunci când decizia prin care se impun penalități cu titlu cominatoriu este luată într-o etapă ulterioară. Atunci când calculează quantumul penalităților cu titlu cominatoriu, supraveghetorii ar trebui să țină seama de cifra de afaceri globală a entității obligate și de tipul și gravitatea încălcării sau a deficiențelor vizate de măsura de supraveghere, pentru a asigura eficacitatea și proporționalitatea acesteia. Având în vedere obiectivul lor de a exercita o presiune asupra unei entități obligate pentru ca aceasta să se conformeze unei măsuri administrative, penalitățile cu titlu cominatoriu ar trebui să fie limitate în timp și să se aplice pentru o perioadă de maximum șase luni. Chiar dacă ar trebui să fie posibil ca supraveghetorii să aplice din nou penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni, ar trebui avute în vedere măsuri alternative pentru a remedia o situație de neconformitate prelungită, utilizându-se gama largă de măsuri administrative pe care supraveghetorii le pot aplica.
- (107) În cazul în care sistemul juridic al statului membru nu permite impunerea sancțiunilor pecuniare prevăzute de prezenta directivă prin mijloace administrative, normele privind sancțiunile pecuniare pot fi aplicate astfel încât sancțiunea să fie inițiată de supraveghetor și să fie impusă de autoritățile judiciare. Prin urmare, este necesar ca statele membre respective să se asigure că aplicarea normelor și a sancțiunilor pecuniare are un efect echivalent cu sancțiunile pecuniare impuse de supraveghetori. Atunci când impun astfel de sancțiuni pecuniare, autoritățile judiciare ar trebui să țină seama de recomandarea supraveghetorului care inițiază sancțiunea. Sancțiunile pecuniare impuse ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (108) Entitățile obligate pot beneficia de libertatea de a presta servicii și de a se stabili în întreaga piață internă pentru a-și oferi produsele și serviciile la nivelul Uniunii. Un sistem de supraveghere eficace impune ca supraveghetorii să fie conștienți de deficiențele privind respectarea de către entitățile obligate a normelor în materie de CSB/CFT. Prin urmare, este important ca supraveghetorii să fie în măsură să se informeze reciproc cu privire la sancțiunile pecuniare impuse și măsurile administrative aplicate entităților obligate, atunci când astfel de informații ar putea fi relevante pentru alți supraveghetori.
- (109) Publicarea unei sancțiuni pecuniare sau a unei măsuri administrative aplicate pentru încălcarea Regulamentului (UE) 2024/1624 poate avea un puternic efect de descurajare a repetării unei astfel de încălcări. Astfel sunt informate și alte entități cu privire la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate entităților obligate sancționate, înainte de a stabili o relație de afaceri cu aceasta, și se oferă asistență supraveghetorilor din alte state membre în ceea ce privește riscurile asociate unei entități obligate atunci când aceasta își desfășoară activitatea în statul lor membru la nivel transfrontalier. Din aceste motive, ar trebui confirmată cerința de a se publica deciziile privind sancțiunile pecuniare care nu fac obiectul niciunei căi de atac și această cerință ar trebui extinsă la publicarea anumitor măsuri administrative care sunt aplicate pentru a remedia încălcările cerințelor în materie de CSB/CFT și a penalităților cu titlu cominatoriu. Cu toate acestea, orice astfel de publicare ar trebui să fie proporțională și, atunci când iau o decizie cu privire la publicarea unei sancțiuni pecuniare sau a unei măsuri administrative, supraveghetorii

ar trebui să țină seama de gravitatea încălcării și de efectul disuasiv pe care publicarea este probabil să îl aibă. În acest scop, statele membre ar putea decide să amâne publicarea măsurilor administrative care fac obiectul unei căi de atac atunci când măsurile respective sunt aplicate pentru a remedia o încălcare care nu este gravă, repetată sau sistematică.

- (110) Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾ se aplică raportării încălcărilor Directivei (UE) 2015/849 referitoare la spălarea banilor și finanțarea terorismului și protecției persoanelor care raportează astfel de încălcări, astfel cum este menționată în partea II din anexa la Directiva (UE) 2019/1937. Întrucât prezenta directivă abrogă Directiva (UE) 2015/849, trimiterea la Directiva (UE) 2015/849 cuprinsă în anexa II la Directiva (UE) 2019/1937 ar trebui înțeleasă ca reprezentând o trimitere la prezenta directivă. În același timp, este necesar să se mențină norme adaptate privind raportarea încălcărilor cerințelor în materie de CSB/CFT care să completeze Directiva (UE) 2019/1937, în special în ceea ce privește cerința ca entitățile obligate să instituie canale interne de raportare și cea privind identificarea autorităților care sunt competente să primească raportările referitoare la încălcări ale normelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și să întreprindă acțiuni subsecvente respectivelor raportări.
- (111) O nouă politică pe deplin integrată și coerentă în materie de CSB/CFT la nivelul Uniunii este esențială, cu roluri desemnate atât pentru autoritățile competente de la nivelul Uniunii, cât și pentru cele de la nivel național, funcționează cu scopul de a asigura o cooperare armonioasă și constantă între aceste autorități. În această privință, cooperarea între toate autoritățile de la nivel național și cele de la nivelul Uniunii în materie de CSB/CFT este extrem de importantă și ar trebui clarificată și consolidată. Este în continuare de datoria statelor membre să prevadă normele necesare pentru a se asigura că, la nivel național, factorii de decizie, FIU, supraveghetorii, inclusiv ACSB, și alte autorități competente implicate în CSB/CFT, precum și autoritățile fiscale și autoritățile de aplicare a legii, atunci când acționează în limitele domeniului de aplicare al prezentei directive, dispun de mecanisme eficiente care să le permită să coopereze și să se coordoneze, inclusiv printr-o abordare restrictivă cu privire la refuzul autorităților competente de a coopera și de a face schimb de informații la cererea unei alte autorități competente. Indiferent de mecanismele instituite, o astfel de cooperare națională ar trebui să aibă ca rezultat un sistem eficient de prevenire și combatere a spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și de prevenire a situațiilor în care sancțiunile financiare specifice nu sunt aplicate sau sunt eludate.
- (112) Pentru a facilita și a promova cooperarea eficientă și, în special, schimbul de informații, statele membre ar trebui să aibă obligația de a comunica Comisiei și ACSB lista autorităților lor competente și datele de contact relevante.
- (113) Riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului poate fi detectat de către toți supraveghetorii responsabili de instituțiile de credit. Informațiile de natură prudențială referitoare la instituțiile de credit și instituțiile financiare, cum ar fi informațiile referitoare la competența profesională și probitatea morală a directorilor și a acționarilor, la mecanismele de control intern, la guvernarea sau la conformitate și gestionarea riscurilor, sunt adesea indispensabile pentru supravegherea adecvată a acestor instituții din punctul de vedere al CSB/CFT. În mod similar, informațiile privind CSB/CFT sunt, de asemenea, importante pentru supravegherea prudențială a unor astfel de instituții. Prin urmare, cooperarea și schimbul de informații cu supraveghetorii CSB/CFT și cu FIU ar trebui extinse la toate autoritățile competente responsabile cu supravegherea respectivelor entități obligate în conformitate cu alte instrumente juridice ale Uniunii, cum ar fi Directivele 2013/36/UE ⁽²³⁾, 2014/49/UE ⁽²⁴⁾, 2014/59/UE ⁽²⁵⁾ și 2014/92/UE ⁽²⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directiva (UE) 2015/2366. Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a acestei cooperări, statele membre ar trebui să informeze anual ACSB cu privire la schimbările efectuate.

⁽²²⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

⁽²³⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽²⁴⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁽²⁵⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²⁶⁾ Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

- (114) Cooperarea cu alte autorități competente pentru supravegherea instituțiilor de credit în temeiul Directivelor 2014/92/UE și (UE) 2015/2366 are potențialul de a reduce consecințele nedorite ale cerințelor în materie de CSB/CFT. Instituțiile de credit ar putea alege să înceteze sau să restricționeze relațiile de afaceri cu anumiți clienți sau anumite categorii de clienți pentru a evita riscul în loc să îl gestioneze. Astfel de practici de eliminare a riscurilor ar putea slăbi cadrul privind CSB/CFT și depistarea tranzacțiilor suspecte, deoarece îi determină pe clienții afectați să recurgă la canale de plată mai puțin sigure sau nereglementate pentru a-și satisface nevoile financiare. În același timp, practicile larg răspândite de eliminare a riscurilor în sectorul bancar ar putea conduce la excluderea financiară a anumitor categorii de entități de plată sau de consumatori. Supraveghetorii financiari sunt cei mai în măsură să identifice situațiile în care o instituție de credit a refuzat să stabilească o relație de afaceri, deși este posibil să fi avut obligația să facă acest lucru în temeiul dreptului intern care pune în aplicare Directiva 2014/92/UE sau Directiva (UE) 2015/2366, fără o justificare bazată pe măsurile documentate de precauție privind clientela. În astfel de cazuri sau atunci când unor relații de afaceri li se pune capăt ca urmare a practicilor de reducere a riscurilor, supraveghetorii financiari ar trebui să alerteze autoritățile responsabile cu asigurarea respectării de către instituțiile financiare a Directivei 2014/92/UE sau a Directivei (UE) 2015/2366.
- (115) Cooperarea dintre supraveghetorii financiari și autoritățile responsabile cu gestionarea crizelor din cadrul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cum ar fi, în special, autoritățile desemnate în cadrul schemei de garantare a depozitelor și autoritățile de rezoluție, este necesară pentru a asigura un echilibru între obiectivul de prevenire a spălării banilor prevăzut în prezenta directivă și obiectivul de protejare a stabilității financiare și a deponenților în temeiul Directivei 2014/49/UE și al Directivei 2014/59/UE. Supraveghetorii financiari ar trebui să informeze autoritățile desemnate și autoritățile de rezoluție prevăzute de directivele respective cu privire la orice situație în care identifică o probabilitate mai mare de intrare în dificultate sau de indisponibilitate a depozitelor din motive legate de CSB/CFT. Supraveghetorii financiari ar trebui, de asemenea, să informeze autoritățile respective cu privire la orice tranzacție, cont sau relație de afaceri care a fost suspendată de FIU pentru a permite îndeplinirea sarcinilor autorităților desemnate și ale autorităților de rezoluție în cazul unui risc crescut de intrare în dificultate sau de indisponibilitate a depozitelor, indiferent de motivul acestui risc crescut.
- (116) Pentru a facilita o astfel de cooperare în ceea ce privește instituțiile de credit și instituțiile financiare, ACSB, în consultare cu Autoritatea Bancară Europeană, ar trebui să emită orientări care să specifice principalele elemente ale unei astfel de cooperări, inclusiv modul în care ar trebui să se facă schimb de informații.
- (117) Mecanismele de cooperare ar trebui să se extindă, de asemenea, la autoritățile responsabile cu supravegherea și supervizarea auditorilor, întrucât o astfel de cooperare poate spori eficacitatea cadrului Uniunii de combatere a spălării banilor.
- (118) Schimbul de informații și acordarea de asistență între autoritățile competente ale statelor membre sunt esențiale în sensul prezentei directive. În consecință, statele membre nu ar trebui să interzică sau să aplice condiții nerezonabile sau nejustificate de restrictive în ceea ce privește schimbul de informații sau acordarea de asistență.
- (119) Supraveghetorii ar trebui să fie în măsură să coopereze și să facă schimb de informații confidențiale, indiferent de natura sau statutul lor. În acest scop, aceștia ar trebui să dispună de un temei juridic adecvat pentru schimbul de informații confidențiale și pentru cooperare. Schimbul de informații și cooperarea cu alte autorități competente pentru supravegherea sau supervizarea entităților obligate în temeiul altor acte juridice ale Uniunii nu ar trebui să fie împiedicate în mod neintenționat de lipsa securității juridice care ar putea rezulta din lipsa unor dispoziții explicite în acest domeniu. Clarificarea cadrului juridic este cu atât mai importantă cu cât supravegherea prudențială, într-un număr de cazuri, a fost încredințată unor supraveghetori care nu au competențe specifice în domeniul CSB/CFT, cum ar fi Banca Centrală Europeană (BCE).
- (120) Informațiile aflate în posesia supraveghetorilor ar putea fi esențiale pentru desfășurarea activităților altor autorități competente. Pentru a asigura eficacitatea cadrului Uniunii privind CSB/CFT, statele membre ar trebui să autorizeze schimbul de informații între supraveghetori și alte autorități competente. Ar trebui să se aplice norme stricte în ceea ce privește utilizarea informațiilor confidențiale transmise.
- (121) Eficacitatea cadrului Uniunii privind CSB/CFT se bazează pe cooperarea între varii autorități competente. Pentru a facilita o astfel de cooperare, ACSB ar trebui să fie însărcinată să elaboreze orientări în coordonare cu BCE, autoritățile europene de supraveghere, Europol, Eurojust și EPPO cu privire la cooperarea între toate autoritățile competente. Orientările ar trebui să descrie, de asemenea, modul în care autoritățile competente pentru supravegherea sau supervizarea entităților obligate în temeiul altor acte juridice ale Uniunii ar trebui să țină seama, în îndeplinirea sarcinilor lor, de preocupările legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului.

- (122) Regulamentul (UE) 2016/679 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive. Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului (²⁷) se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii în sensul prezentei directive. Combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este considerată a fi un temei important de interes public de către statele membre. Cu toate acestea, autoritățile competente responsabile cu investigarea sau urmărirea penală a spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului sau cele care au funcția de urmărire, punere sub sechestru sau indisponibilizare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni ar trebui să respecte normele referitoare la protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, inclusiv Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului (²⁸).
- (123) Este esențial ca alinierea prezentei directive la recomandările GAFI revizuite să se desfășoare cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor, inclusiv normele privind transferurile de date, precum și protecția drepturilor fundamentale consacrate în Cartă. Anumite aspecte ale punerii în aplicare a prezentei directive presupun colectarea, analizarea, stocarea și schimbul de date în cadrul Uniunii și cu țări terțe. O astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal ar trebui să fie permisă, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, numai în scopurile prevăzute în prezenta directivă și pentru activitățile necesare în temeiul prezentei directive, cum ar fi schimbul de informații între autoritățile competente.
- (124) Dreptul de acces la date al persoanelor vizate este aplicabil în cazul datelor cu caracter personal prelucrate în sensul prezentei directive. Cu toate acestea, accesarea de către persoanele vizate a oricăror informații legate de un raport privind tranzacții suspecte ar afecta considerabil eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, ar putea fi justificate excepții și restricții în legătură cu acest drept în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2016/679 și, acolo unde este cazul, cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2018/1725. Persoana vizată are dreptul de a solicita ca o autoritate de supraveghere menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau, după caz, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor să verifice legalitatea prelucrării datelor, precum și dreptul la o cale de atac judiciară menționat la articolul 79 din respectivul regulament. Autoritatea de supraveghere menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 poate, de asemenea, să acționeze din oficiu. Fără a aduce atingere restricțiilor dreptului de acces, autoritatea de supraveghere ar trebui să poată informa persoana vizată că a efectuat toate verificările necesare și să îi comunice rezultatul în ceea ce privește legalitatea prelucrării respective.
- (125) Pentru a asigura continuitatea schimbului de informații între FIU în perioada de înființare a ACSB, Comisia ar trebui să continue să găzduiască temporar FIU.net. Pentru a asigura implicarea deplină a FIU în funcționarea sistemului, Comisia ar trebui să facă periodic schimb de informații cu Platforma de unități de informații financiare a UE (denumită în continuare „Platforma UE a FIU”), un grup informal alcătuit din reprezentanți ai FIU, activ din 2006 și utilizat pentru a facilita cooperarea între FIU și pentru a face schimb de opinii cu privire la aspecte legate de cooperare.
- (126) Standardele tehnice de reglementare ar trebui să asigure o armonizare coerentă la nivelul Uniunii. Ar fi oportun ca sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care nu implică alegeri de politică și de a transmite proiectele respective Comisiei să fie încredințată ACSB, în calitate de organism cu înaltă specializare în domeniul CSB/CFT.
- (127) Pentru a asigura abordări uniforme în rândul FIU și al supraveghetorilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește definirea indicatorilor de clasificare a nivelului de gravitate a cazurilor în care nu se raportează informații adecvate, exacte și actualizate către registrele centrale. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație (²⁹). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(²⁷) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(²⁸) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(²⁹) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (128) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare elaborate de ACSB, care să precizeze relevanța și criteriile de selecție atunci când se stabilește dacă un raport privind tranzacții suspecte se referă la un alt stat membru; să stabilească criteriile de referință și metodologia pentru evaluarea și clasificarea profilului de risc inerent și rezidual al entităților obligate și frecvența revizuirilor profilurilor de risc; să prevadă criteriile de stabilire a circumstanțelor de numire a unui punct de contact central al anumitor furnizori de servicii și funcțiile punctelor de contact centrale; să precizeze sarcinile supraveghetorilor din țara de origine și din țara-gază, precum și modalitățile de cooperare între aceștia; să precizeze condițiile generale pentru funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar, modelul pentru acordul scris care urmează să fie semnat de supraveghetorii financiari, orice măsură suplimentară care urmează să fie pusă în aplicare de colegii atunci când grupurile includ entități obligate din sectorul nefinanciar și condițiile pentru participarea supraveghetorilor financiari din țări terțe; să precizeze condițiile generale pentru funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar, modelul pentru acordul scris care urmează să fie semnat de supraveghetorii nefinanciari, condițiile pentru participarea supraveghetorilor nefinanciari din țări terțe și orice măsuri suplimentare care trebuie puse în aplicare de colegii atunci când grupurile includ instituții de credit sau instituții financiare; să stabilească indicatorii de clasificare a gradului de gravitate a încălcărilor prezentei directive și criteriile care se iau în considerare atunci când se stabilește nivelul sancțiunilor pecuniare sau când se aplică măsuri administrative și a stabili o metodologie pentru impunerea penalităților cu titlu cominatoriu. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de reglementare în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolul 49 din Regulamentul (UE) 2024/1620.
- (129) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili o metodologie de colectare a statisticilor, pentru a stabili formatul pentru transmiterea informațiilor privind beneficiarii reali către registrul central, pentru a defini specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru punerea în aplicare a accesului la informațiile privind beneficiarii reali pe baza unui interes legitim de către registrele centrale, pentru a stabili formatul pentru transmiterea informațiilor către mecanismele centralizate automatizate, pentru a stabili specificațiile tehnice și procedurile pentru conectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre la BARIS, pentru a stabili specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru a asigura interconectarea registrelor centrale ale statelor membre și pentru a stabili specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru a asigura interconectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁰⁾.
- (130) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ACSB, care să specifice formatul care urmează să fie utilizat pentru schimbul de informații între FIU din statele membre și să specifice modelul care trebuie utilizat pentru încheierea acordurilor de cooperare dintre supraveghetorii din Uniune și omologii din țările terțe. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de reglementare în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.
- (131) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Cartă, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de a desfășura o activitate comercială.
- (132) Egalitatea între femei și bărbați și diversitatea sunt valori fundamentale ale Uniunii, pe care aceasta urmărește să le promoveze în tot spectrul de acțiuni ale Uniunii. Deși s-au înregistrat progrese în aceste domenii de-a lungul timpului, mai sunt încă necesare multe eforturi pentru a obține o reprezentare echilibrată în procesul decizional, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național. Fără a aduce atingere aplicării în primul rând a criteriilor bazate pe merit, atunci când numesc șefii autorităților lor naționale de supraveghere și ai FIU, statele membre ar trebui să urmărească să asigure echilibrul de gen, diversitatea și incluziunea și să țină seama, în măsura posibilului, de intersecțiile dintre acestea. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a asigura o reprezentare echilibrată și incluzivă și atunci când își selectează reprezentanții în Consiliul general al ACSB.
- (133) Atunci când elaborează un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor recunoscute de Cartă.

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (134) Hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-37/20 și C-601/20, WM și Sovim SA/Luxembourg Business Registers ⁽³¹⁾, a anulat modificarea adusă de Directiva (UE) 2018/843 articolului 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849 în măsura în care aceasta impunea statelor membre să se asigure că informațiile privind beneficiarii reali ai societăților comerciale și ai altor entități juridice constituite pe teritoriul lor sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg. Pentru a asigura claritatea juridică, este important să se adapteze dispoziția respectivă prin clarificarea faptului că numai persoanele sau organizațiile care au un interes legitim ar trebui să poată avea acces la informațiile respective. Aceeași condiție ar trebui să se aplice accesului la informații privind beneficiarii reali ai trusturilor sau ai construcțiilor juridice similare. Prin urmare, Directiva (UE) 2015/849 ar trebui modificată. Implicațiile acestei hotărâri se extind dincolo de articolul 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849 și sunt similare în ceea ce privește dispozițiile care reglementează accesul la informațiile privind beneficiarii reali ai construcțiilor juridice. Pentru a se asigura că cadrul Uniunii stabilește un echilibru corect între protecția drepturilor fundamentale și urmărirea unui obiectiv legitim de interes general, cum ar fi protecția sistemului financiar al Uniunii împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, este, prin urmare, oportună introducerea de modificări la articolul 31 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849. Statelor membre ar trebui să li se acorde un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive pentru a asigura intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune aceste modificări. Având în vedere importanța asigurării unui cadru proporțional al Uniunii în materie de AML/CFT, statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a transpune modificările respective cât mai curând posibil înainte de termenul respectiv.
- (135) Având în vedere necesitatea de a pune urgent în aplicare o abordare armonizată cu privire la accesul la registrele centrale pe baza demonstrării unui interes legitim, dispozițiile relevante ar trebui să fie transpuse de statele membre până la 10 iulie 2026. Cu toate acestea, întrucât în perioada inițială a noului regim de acces pe baza demonstrării unui interes legitim se va înregistra probabil un număr extrem de mare de cereri care urmează să fie prelucrate de entitățile responsabile de registrele centrale, termenele pentru acordarea accesului nu ar trebui să se aplice în primele patru luni de aplicare a noului regim. Statele membre ar trebui să înființeze puncte unice de acces pentru informațiile privind registrele bunurilor imobile până la 10 iulie 2029. Mecanismele centralizate automatizate care permit identificarea titularilor conturilor bancare sau ai conturilor de plăți, ai conturilor de titluri de valoare, ai conturilor de criptoactive și a titularilor casetelor de valori ar trebui, de asemenea, să fie interconectate până la data respectivă.
- (136) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume instituirea unui mecanism coordonat și coerent de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (137) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽³²⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (138) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 22 septembrie 2021 ⁽³³⁾.
- (139) Prin urmare, Directiva (UE) 2015/849 ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

⁽³¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 22 noiembrie 2022, WM și Sovim SA/Luxemburg Business Registers, cauzele conexe C-37/20 și C 601/20, EU:C:2022:912.

⁽³²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽³³⁾ JO C 524, 29.12.2021, p. 10.

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) măsurile aplicabile la nivel național sectoarelor expuse riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
- (b) cerințele referitoare la înregistrarea, identificarea și verificările privind personalul de conducere de nivel superior și beneficiarii reali ai entităților obligate;
- (c) identificarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la nivelul Uniunii și al statelor membre;
- (d) crearea de registre privind beneficiarii reali și conturile bancare și accesul la aceste registre, precum și accesul la informațiile privind bunurile imobile;
- (e) responsabilitățile și sarcinile unităților de informații financiare (FIU);
- (f) responsabilitățile și sarcinile organismelor implicate în supravegherea entităților obligate;
- (g) cooperarea între autoritățile competente și cooperarea cu autoritățile reglementate de alte acte juridice ale Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624.

În plus, se aplică următoarele definiții:

1. „supraveghetor financiar” înseamnă un supraveghetor responsabil de instituțiile de credit și instituțiile financiare;
2. „supraveghetor nefinanciar” înseamnă un supraveghetor responsabil de sectorul nefinanciar;
3. „sector nefinanciar” înseamnă entitățile obligate enumerate la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2024/1624;
4. „entitate obligată” înseamnă o persoană fizică sau juridică enumerată la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2024/1624 care nu este exceptată în conformitate cu articolul 4, 5, 6 sau 7 din regulamentul respectiv;
5. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care este situat sediul social al entității obligate sau, în cazul în care entitatea obligată nu are sediu social, statul membru în care este situat sediul său central;
6. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care entitatea obligată dispune de un sediu, cum ar fi o filială sau o sucursală, sau în care entitatea obligată își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii prin intermediul unei infrastructuri;

7. „autorități vamale” înseamnă autorități vamale în sensul definiției de la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁴⁾ și autorități competente în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (g) din Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁵⁾;
8. „colegiu de supraveghere CSB/CFT” înseamnă o structură permanentă de cooperare și de schimb de informații în scopul supravegherii unui grup sau a unei entități care își desfășoară activitatea într-un stat membru gazdă sau într-o țară terță;
9. „proiect de măsură națională” înseamnă textul unui act, indiferent de forma acestuia, care, odată adoptat, va produce efecte juridice, textul aflându-se într-un stadiu al elaborării sale în care i se mai pot aduce modificări substanțiale;
10. „cont de titluri de valoare” înseamnă cont de titluri de valoare în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁶⁾;
11. „titluri de valoare” înseamnă instrumente financiare în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁷⁾.

SECȚIUNEA 2

Măsuri naționale în sectoarele expuse riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului

Articolul 3

Identificarea sectoarelor expuse de la nivel național

- (1) În cazul în care un stat membru stabilește faptul că, pe lângă entitățile obligate, și entități din alte sectoare sunt expuse la riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, acesta poate decide să le aplice integral sau parțial Regulamentul (UE) 2024/1624 respectivelor entități suplimentare.
- (2) În sensul alineatului (1), statele membre notifică Comisiei intenția lor de a le aplica integral sau parțial Regulamentul (UE) 2024/1624 entităților din alte sectoare. O astfel de notificare e însoțită de:
 - (a) o justificare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care stau la baza acestei intenții;
 - (b) o evaluare a impactului pe care o astfel de aplicare îl va avea asupra prestării de servicii în cadrul pieței interne;
 - (c) cerințele Regulamentului (UE) 2024/1624 pe care statul membru intenționează să le aplice entităților respective;
 - (d) textul proiectelor de măsuri naționale, precum și orice actualizare a acestora atunci când statul membru a modificat în mod semnificativ domeniul de aplicare, conținutul sau punerea în aplicare a respectivelor măsuri notificate.
- (3) Statele membre amână adoptarea măsurilor naționale cu șase luni de la data notificării menționate la alineatul (2).

Amânarea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazurile în care măsura națională urmărește să răspundă unei amenințări grave și actuale de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. În acest caz, notificarea menționată la alineatul (2) este însoțită de o prezentare a motivelor pentru care statul membru nu va amâna adoptarea măsurii respective.

- (4) Înainte de sfârșitul perioadei menționate la alineatul (3) și după consultarea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului înființate prin Regulamentul (UE) 2024/1620 (ACSB), Comisia emite un aviz detaliat pentru a determina dacă măsura avută în vedere:

⁽³⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 (JO L 284, 12.11.2018, p. 6).

⁽³⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

⁽³⁷⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (a) este adecvată pentru a răspunde riscurilor identificate, în special în ceea ce privește aspectul dacă riscurile identificate de statul membru se referă la piața internă;
- (b) poate crea obstacole în calea liberei circulații a serviciilor sau a capitalurilor sau în calea libertății de stabilire a furnizorilor de servicii în cadrul pieței interne, care nu sunt proporționale cu riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care măsura urmărește să le atenueze.

Avizul detaliat menționat la primul paragraf precizează, de asemenea, dacă Comisia intenționează să propună măsuri la nivelul Uniunii.

(5) În cazul în care Comisia nu consideră oportun să propună măsuri la nivelul Uniunii, statul membru în cauză informează Comisia, în termen de două luni de la primirea avizului detaliat menționat la alineatul (4), cu privire la măsurile pe care intenționează să le întreprindă în legătură cu avizul detaliat respectiv. Comisia prezintă observații cu privire la măsurile propuse de statul membru.

(6) În cazul în care Comisia își exprimă intenția de a propune măsuri la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (4) al doilea paragraf, statul membru în cauză se abține de la adoptarea măsurilor naționale menționate la alineatul (2) litera (d), cu excepția cazului în care respectivele măsuri naționale urmăresc să răspundă unei amenințări grave și actuale legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului.

(7) În cazul în care, la 9 iulie 2024, statele membre au aplicat deja altor sectoare decât entitățile obligate dispozițiile naționale de transpunere a Directivei (UE) 2015/849, acestea pot aplica integral sau parțial Regulamentul (UE) 2024/1624 respectivelor sectoare.

Până la 10 ianuarie 2028, statele membre notifică Comisiei sectoarele identificate la nivel național în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat cărora li se aplică cerințele Regulamentului (UE) 2024/1624, împreună cu o justificare a expunerii sectoarelor respective la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În termen de șase luni de la această notificare și după consultarea ACSB, Comisia emite un aviz detaliat în temeiul alineatului (4). În cazul în care Comisia nu consideră oportun să propună măsuri la nivelul Uniunii, se aplică alineatul (5).

(8) Până la 10 iulie 2028 și, ulterior, în fiecare an, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă consolidată a sectoarelor cărora statele membre au decis să le aplice integral sau parțial Regulamentul (UE) 2024/1624.

Articolul 4

Cerințe privind anumiți furnizori de servicii

- (1) Statele membre se asigură că casele de schimb valutar și de încasare a cecurilor, precum și furnizorii de servicii pentru trust-uri sau societăți sunt fie autorizați, fie înregistrați.
- (2) Statele membre se asigură că toți furnizorii de servicii de jocuri de noroc sunt reglementați.
- (3) Statele membre se asigură că entitățile obligate, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (2), sunt supuse unor cerințe minime privind înregistrarea care permit supraveghetorilor să le identifice.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care entitățile obligate, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (2), sunt supuse unor cerințe privind autorizarea sau înregistrarea în temeiul altor acte legislative ale Uniunii sau al normelor de drept intern care reglementează accesul la profesie sau care îl condiționează de îndeplinirea unor cerințe privind autorizarea sau înregistrarea care permit supraveghetorilor să le identifice.

Articolul 5

Cerințe referitoare la acordarea dreptului de ședere în schimbul investițiilor

(1) Statele membre al căror drept intern permite acordarea dreptului de ședere în schimbul oricărui tip de investiții, cum ar fi transferurile de capital, achiziționarea sau închirierea de bunuri, investițiile în obligațiuni de stat, investițiile în entități corporative, donațiile sau fondurile de dotare cu privire la o activitate care contribuie la binele public și contribuțiile la bugetul de stat, pun în aplicare cel puțin următoarele măsuri pentru a atenua riscurile asociate de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului:

- (a) un proces de gestionare a riscurilor, care să includă identificarea, clasificarea și atenuarea riscurilor sub coordonarea unei autorități desemnate;

- (b) măsuri care prevăd atenuarea riscurilor de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, asociate persoanelor care solicită acordarea dreptului de ședere în schimbul unor investiții, inclusiv:
- (i) verificarea profilului solicitantului de către autoritatea desemnată, inclusiv obținerea de informații privind sursa fondurilor și sursa averii solicitantului;
 - (ii) verificarea informațiilor privind solicitanții în raport cu informațiile deținute de autoritățile competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 literele (a) și (c) din Regulamentul (UE) 2024/1624, sub rezerva respectării dreptului procesual penal național aplicabil, precum și în raport cu listele cuprinzând persoanele și entitățile cărora li se aplică măsuri restrictive ale Uniunii;
 - (iii) efectuarea de reexaminări periodice cu privire la solicitanții care prezintă un risc mediu și un risc ridicat.
- (2) Statele membre asigură monitorizarea punerii în aplicare a procesului de gestionare a riscurilor menționat la alineatul (1) litera (a), inclusiv prin evaluarea anuală a acestuia.
- (3) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol într-un mod compatibil cu riscurile identificate în cadrul evaluării riscurilor efectuate în temeiul articolului 8.
- (4) Statele membre publică un raport anual cu privire la riscurile de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului, asociate acordării dreptului de ședere în schimbul unor investiții. Rapoartele respective se publică și includ informații privind:
- (a) numărul de solicitări primite și țările de origine ale solicitanților;
 - (b) numărul de permise de ședere acordate și numărul de solicitări respinse și motivele respingerilor respective;
 - (c) orice evoluție identificată în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului, asociate acordării dreptului de ședere în schimbul unor investiții.
- (5) Până la 10 iulie 2028, statele membre transmit Comisiei o notificare cu privire la măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol. Notificarea respectivă include o explicație a măsurilor respective pe baza evaluării riscurilor relevante efectuate de statele membre în temeiul articolului 8.
- (6) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* măsurile notificate de statele membre în temeiul alineatului (5).
- (7) Până la 10 iulie 2030, Comisia publică un raport în cadrul căruia evaluează măsurile notificate în temeiul alineatului (5) în ceea ce privește atenuarea riscurilor de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului și, dacă este necesar, emite recomandări.

Articolul 6

Verificări privind personalul de conducere de nivel superior și beneficiarii reali ai anumitor entități obligate

- (1) Statele membre solicită supraveghetorilor să verifice dacă membrii personalului de conducere de nivel superior din cadrul entităților obligate menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) și din societățile financiare holding cu activitate mixtă, precum și beneficiarii reali ai acestor entități au o bună reputație și acționează cu onestitate și integritate. Personalul de conducere de nivel superior al acestor entități trebuie, de asemenea, să dețină cunoștințele și expertiza necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.
- (2) În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a), (b), (d), (e), (f) și (h)-(o) din Regulamentul (UE) 2024/1624, statele membre se asigură că supraveghetorii adoptă măsurile necesare pentru a împiedica persoanele condamnate pentru spălarea banilor, pentru săvârșirea unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor relevante sau pentru finanțarea terorismului ori complicității acestora să fie acreditați profesional, să dețină o funcție de conducere de nivel superior în cadrul respectivelor entități obligate sau să fie beneficiarii reali ai acestor entități.
- (3) Statele membre se asigură că supraveghetorii verifică, în funcție de riscuri, dacă cerințele de la alineatele (1) și (2) continuă să fie îndeplinite. În special, aceștia verifică dacă membrii personalului de conducere de nivel superior din cadrul entităților obligate menționate la alineatul (1) au o bună reputație, acționează cu onestitate și integritate și posedă cunoștințele și expertiza necesare pentru a-și exercita funcțiile în cazurile în care există motive rezonabile de a se suspecta că operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt săvârșite sau au fost săvârșite sau s-a încercat săvârșirea unor astfel de operațiuni ori în cazurile în care există un risc sporit de astfel de operațiuni în cadrul unei entități obligate.

(4) Statele membre se asigură că supraveghetorii au competența de a solicita revocarea oricărei persoane condamnate pentru spălarea banilor, pentru săvârșirea unor infracțiuni premisă relevante în domeniul spălării banilor sau pentru finanțarea terorismului din funcția de conducere de nivel superior a entităților obligate menționate la alineatele (1) și (2). Statele membre se asigură că supraveghetorii au competența de a revoca sau de a impune o interdicție temporară membrilor personalului de conducere de nivel superior al entităților obligate menționate la alineatul (1) cu privire la care se consideră că nu au o bună reputație, că nu acționează cu onestitate și integritate sau că nu posedă cunoștințele și expertiza necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

(5) Statele membre se asigură că supraveghetorii au competența de a disocia persoanele condamnate pentru spălarea banilor, pentru săvârșirea unor infracțiuni premisă relevante în domeniul spălării banilor sau pentru finanțarea terorismului care sunt beneficiarii reali ai entităților obligate menționate la alineatele (1) și (2), de entitățile obligate, inclusiv prin conferirea supraveghetorilor a competenței de a solicita cesiunea participațiilor deținute de beneficiarii reali respectivi în entitățile obligate.

(6) În sensul prezentului articol, statele membre se asigură că, în conformitate cu dreptul intern, supraveghetorii sau orice altă autoritate competentă la nivel național pentru evaluarea cerințelor aplicabile persoanelor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol efectuează verificări în baza de date centrală CSB/CFT prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2024/1620 și verifică dacă există o condamnare relevantă în cazierul judiciar al persoanei în cauză. Orice schimb de informații în acest scop se realizează în conformitate cu Decizia-cadru 2009/315/JAI și Decizia 2009/316/JAI, astfel cum au fost puse în aplicare în dreptul intern.

(7) Statele membre se asigură că deciziile luate de supraveghetori în temeiul prezentului articol fac obiectul unei căi de atac efective, inclusiv al unei căi de atac judiciare.

(8) Până la 10 iulie 2029, ACSB emite orientări cu privire la:

(a) criteriile de evaluare a bunei reputații, a onestității și a integrității, astfel cum sunt menționate la alineatul (1);

(b) criteriile de evaluare a cunoștințelor și a expertizei, astfel cum sunt menționate la alineatul (1);

(c) aplicarea consecventă de către supraveghetori a competenței care le-a fost încredințată în temeiul prezentului articol.

Atunci când elaborează orientările menționate la primul paragraf, ACSB ține seama de particularitățile fiecărui sector în care își desfășoară activitatea entitățile obligate.

(9) Statele membre aplică prezentul articol în privința entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (n) și (o) din Regulamentul (UE) 2024/1624 de la 10 iulie 2029.

SECȚIUNEA 3

Evaluări ale riscurilor

Articolul 7

Evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii

(1) Comisia realizează o evaluare privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice, care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere.

(2) Până la 10 iulie 2028, Comisia întocmește un raport care să identifice, să analizeze și să evalueze aceste riscuri la nivelul Uniunii. Comisia actualizează ulterior raportul respectiv o dată la patru ani. Comisia poate actualiza mai frecvent anumite părți ale raportului, dacă este cazul.

Atunci când, actualizând raportul, Comisia identifică noi riscuri, aceasta poate recomanda statelor membre să ia în considerare actualizarea evaluărilor lor naționale ale riscurilor sau să efectueze evaluări sectoriale ale riscurilor în temeiul articolului 8 pentru a evalua riscurile respective.

Raportul menționat la primul paragraf se publică, cu excepția părților care conțin informații clasificate.

(3) Raportul menționat la alineatul (1) se referă cel puțin la următoarele aspecte:

(a) domeniile și sectoarele pieței interne care sunt expuse riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

- (b) natura și nivelul riscurilor asociate fiecărui domeniu și fiecărui sector;
 - (c) cele mai răspândite mijloace utilizate pentru a spăla produse ilicite, inclusiv, dacă sunt disponibile, cele utilizate în mod special în tranzacțiile dintre statele membre și țările terțe, independent de identificarea unei țări terțe în temeiul capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624;
 - (d) o evaluare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate persoanelor juridice și construcțiilor juridice, inclusiv a expunerii la riscuri generate de persoane juridice străine și construcții juridice străine;
 - (e) riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice.
- (4) Comisia emite recomandări statelor membre privind măsurile adecvate pentru a răspunde riscurilor identificate. În cazul în care statele membre decid să nu aplice vreuna dintre recomandări în cadrul regimurilor lor naționale privind CSB/CFT, acestea notifică acest lucru Comisiei și furnizează o justificare detaliată în care expun motivele care stau la baza deciziei respective.
- (5) Până la 10 iulie 2030 și ulterior o dată la doi ani, ACSB, în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul (UE) 2024/1620, emite un aviz adresat Comisiei cu privire la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează Uniunea. ACSB poate emite avize sau actualizări ale avizelor sale anterioare mai frecvent, atunci când consideră adecvat. Avizele emise de ACSB se publică, cu excepția părților care conțin informații clasificate.
- (6) La realizarea evaluării menționate la alineatul (1), Comisia organizează activitatea la nivelul Uniunii, ține cont de avizele menționate la alineatul (5) și implică experții din domeniul CSB/CFT din statele membre, reprezentanții autorităților de supraveghere naționale și ai FIU, ACSB și alte organisme de la nivelul Uniunii, precum și, după caz, alte părți interesate relevante.
- (7) În termen de doi ani de la adoptarea raportului menționat la alineatul (1) și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind măsurile luate pe baza constatărilor din raportul respectiv.

Articolul 8

Evaluarea națională a riscurilor

(1) Fiecare stat membru efectuează o evaluare națională a riscurilor pentru identificarea, evaluarea, înțelegerea și atenuarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și a riscurilor de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice la care este expus. Statul membru actualizează evaluarea riscurilor și o revizuieste cel puțin o dată la patru ani.

În cazul în care consideră că situația în materie de riscuri impune acest lucru, statele membre pot revizui mai frecvent evaluarea națională a riscurilor sau pot efectua evaluări sectoriale ad-hoc ale riscurilor.

(2) Fiecare stat membru desemnează o autoritate sau instituie un mecanism pentru a coordona răspunsul național la riscurile menționate la alineatul (1). Identitatea autorității respective sau descrierea mecanismului este notificată Comisiei. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* lista autorităților desemnate sau a mecanismelor instituite.

(3) Atunci când efectuează evaluările naționale ale riscurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre iau în considerare raportul menționat la articolul 7 alineatul (2), inclusiv sectoarele și produsele vizate, precum și constatările raportului respectiv.

(4) Statele membre utilizează evaluarea națională a riscurilor pentru:

- (a) a îmbunătăți regimurile lor privind CSB/CFT, în special prin identificarea domeniilor în care entitățile obligate trebuie să aplice măsuri sporite în conformitate cu o abordare bazată pe riscuri și, după caz, prin specificarea măsurilor care trebuie luate;
- (b) a identifica, după caz, sectoarele sau domeniile cu risc mai scăzut sau mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
- (c) a evalua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate fiecărui tip de persoană juridică stabilită pe teritoriul lor și fiecărui tip de construcție juridică care este reglementată de dreptul intern sau care este administrată pe teritoriul lor sau ale cărei persoane care dețin calitatea de *trustee* sau care dețin poziții echivalente în construcții juridice

similare își au reședința pe teritoriul lor; și a înțelege expunerea la riscuri generată de persoane juridice străine și construcții juridice străine;

- (d) a decide cu privire la alocarea și prioritizarea resurselor pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și cu privire la neaplicarea și eludarea sancțiunilor financiare specifice;
- (e) a se asigura că pentru fiecare sector sau domeniu se elaborează reglementări corespunzătoare, în funcție de riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
- (f) a pune prompt la dispoziția autorităților competente și a entităților obligate informațiile adecvate pentru a facilita efectuarea propriilor evaluări ale riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și a evaluării riscurilor de neaplicare și eludare a sancțiunilor financiare specifice menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

În evaluarea națională a riscurilor, statele membre descriu structura instituțională și procedurile extinse ale regimului lor privind CSB/CFT, inclusiv FIU, autoritățile fiscale și parchetele, mecanismele de cooperare cu omologii din Uniune sau din țări terțe, precum și resursele umane și financiare alocate, în măsura în care aceste informații sunt disponibile.

(5) Statele membre asigură participarea adecvată a autorităților competente și a părților interesate relevante atunci când efectuează evaluarea lor națională a riscurilor.

(6) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, a ACSB și a celorlalte state membre rezultatele evaluărilor naționale ale riscurilor, inclusiv actualizările și revizuirile acestora. Orice stat membru poate furniza informații suplimentare relevante statului membru care efectuează evaluarea națională a riscurilor, dacă este cazul. Rezumatul rezultatelor evaluării se publică. Rezumatul respectiv nu conține informații clasificate. Orice document diseminat sau publicat în temeiul prezentului alineat nu conține nicio informație care să permită identificarea unei persoane fizice sau a denumirii unei persoane juridice.

Articolul 9

Statistici

(1) Statele membre mențin statistici cuprinzătoare privind aspecte relevante pentru eficacitatea cadrelor lor privind CSB/CFT, pentru a examina eficacitatea cadrelor respective.

(2) Statisticile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol includ:

- (a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv numărul persoanelor fizice și juridice, precum și importanța economică a fiecărui sector;
- (b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național privind CSB/CFT, inclusiv numărul de rapoarte privind tranzacții suspecte transmise FIU, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective, informațiile privind transferurile fizice transfrontaliere de numerar transmise FIU în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/1672, împreună cu măsurile luate ca urmare a informațiilor transmise, și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipurile de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor identificate în conformitate cu articolul 2 din Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁸⁾, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost indisponibilizate, puse sub sechestru sau confiscate;
- (c) numărul și procentajul de rapoarte privind tranzacții suspecte care au drept rezultat efectuarea de comunicări către alte autorități competente și, dacă sunt disponibile, numărul și procentajul de rapoarte care au drept rezultat o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual întocmit de FIU în temeiul articolului 27;

⁽³⁸⁾ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

- (d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse sau parțial ori complet soluționate de FIU, defalcate în funcție de țara parteneră;
- (e) numărul de cereri de asistență judiciară reciprocă sau de alte cereri internaționale de informații privind beneficiarii reali și de informații privind conturile bancare, astfel cum se menționează în capitolul IV din Regulamentul (UE) 2024/1624 și în capitolul II secțiunile 1 și 2 din prezenta directivă, primite de la omologi din afara Uniunii sau adresate acestora, defalcate în funcție de autoritatea competentă și de țara parteneră;
- (f) resursele umane alocate supraveghetorilor, precum și resursele umane alocate FIU pentru a-și îndeplini sarcinile prevăzute la articolul 19;
- (g) numărul de acțiuni de supraveghere la fața locului și de la distanță, numărul de încălcări identificate pe baza acțiunilor de supraveghere și de sancțiuni pecuniare și penalități cu titlu cominatoriu impuse sau măsuri administrative aplicate de autoritățile de supraveghere și de organismele de autoreglementare în temeiul capitolului IV secțiunea 4;
- (h) numărul și tipul de încălcări identificate în legătură cu obligațiile prevăzute în capitolul IV din Regulamentul (UE) 2024/1624 și sancțiunile pecuniare impuse sau măsurile administrative aplicate în legătură cu încălcările respective, numărul de discrepanțe raportate registrului central menționat la articolul 10 din prezenta directivă, precum și numărul de verificări efectuate de entitatea responsabilă de registrul central sau în numele acesteia în temeiul articolului 10 alineatul (11) din prezenta directivă;
- (i) următoarele informații referitoare la punerea în aplicare a articolului 12:
- (i) numărul de cereri de acces la informații privind beneficiarii reali în registrul central pe baza categoriilor prevăzute la articolul 12 alineatul (2);
 - (ii) procentajul de cereri de acces la informații care sunt refuzate în cadrul fiecărei categorii prevăzute la articolul 12 alineatul (2);
 - (iii) un rezumat al categoriilor de persoane cărora li s-a acordat acces la informațiile privind beneficiarii reali în temeiul articolului 12 alineatul (2) al doilea paragraf;
- (j) numărul de căutări efectuate de autoritățile competente în registrele de conturi bancare sau folosind mecanismele de extragere a datelor, defalcate pe categorii de autorități competente, și numărul de căutări efectuate de FIU și de autoritățile de supraveghere în sistemul de interconectare a registrelor de conturi bancare;
- (k) următoarele date privind punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice:
- (i) valoarea fondurilor sau a altor active indisponibilizate, defalcată pe tipuri;
 - (ii) resursele umane alocate autorităților competente pentru punerea în aplicare și executarea sancțiunilor financiare specifice.
- (3) Statele membre se asigură că statisticile menționate la alineatul (2) sunt colectate și transmise anual Comisiei. Statisticile menționate la alineatul (2) literele (a), (c), (d) și (f) se transmit și către ACSB.

ACSB stochează aceste statistici în baza sa de date în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(4) Până la 10 iulie 2029, ACSB adoptă un aviz adresat Comisiei privind metodologia de colectare a statisticilor menționate la alineatul (2) literele (a), (c), (d), (f) și (g).

(5) Comisia poate stabili prin intermediul unor acte de punere în aplicare metodologia de colectare a statisticilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și a modalităților de transmitere a acestora către Comisie și ACSB. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

(6) Până la 10 iulie 2030 și, ulterior, o dată la doi ani, Comisia publică un raport care rezumă și explică statisticile menționate la alineatul (2) și îl pune la dispoziție pe site-ul său web.

CAPITOLUL II

REGISTRE

SECȚIUNEA 1

Registrele centrale ale beneficiarilor reali

Articolul 10

Registrele centrale ale beneficiarilor reali

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarii reali menționate la articolul 62 din Regulamentul (UE) 2024/1624, declarația prevăzută la articolul 63 alineatul (4) din regulamentul respectiv și informațiile referitoare la acordurile privind persoanele desemnate menționate la articolul 66 din regulamentul respectiv sunt păstrate într-un registru central în statul membru în care este creată entitatea juridică sau în care este stabilită sau își are reședința persoana care deține calitatea de *trustee* al unui trust expres sau o persoană care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară sau din care este administrată construcția juridică. Această cerință nu se aplică entităților juridice sau construcțiilor juridice menționate la articolul 65 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Informațiile cuprinse în registrul central al beneficiarilor reali menționat la primul paragraf (denumit în continuare „registrul central”) sunt disponibile într-un format care poate fi citit automat și sunt colectate în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la alineatul (6).

(2) Prin derogare de la primul paragraf de la alineatul (1), statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarii reali menționate la articolul 62 din Regulamentul (UE) 2024/1624 referitoare la entitățile juridice străine și construcțiile juridice străine menționate la articolul 67 din regulamentul respectiv sunt păstrate într-un registru central în statul membru în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 67 din regulamentul respectiv. Statele membre se asigură, de asemenea, că în registrul central se menționează care dintre situațiile enumerate la articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 impune înregistrarea entității juridice străine sau a construcției juridice străine.

(3) În cazul în care persoanele care dețin calitatea de *trustee* al unui trust expres sau persoanele care dețin poziții echivalente într-o construcție juridică similară sunt stabilite sau își au reședința în state membre diferite, un certificat care să facă dovada înregistrării sau un extras privind informațiile referitoare la beneficiarii reali păstrate într-un registru central de un stat membru este suficient pentru a se considera că obligația de înregistrare a fost îndeplinită.

(4) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale sunt abilitate să solicite de la entitățile juridice, de la persoanele care dețin calitatea de *trustee* al unui trust expres și de la persoanele care dețin o poziție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare, precum și de la proprietarii lor legali și de la beneficiarii lor reali orice informații necesare pentru a identifica și a verifica beneficiarii reali ai acestora, inclusiv rezoluțiile consiliului de administrație și procesele-verbale ale reuniunilor acestuia, acordurile de parteneriat, contractele de *trust*, procurile sau alte acorduri și documente contractuale.

(5) În cazul în care nicio persoană nu este identificată drept beneficiar real în temeiul articolului 63 alineatul (3) și al articolului 64 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2024/1624, registrul central include:

- (a) o declarație care să ateste că nu există niciun beneficiar real sau că beneficiarul sau beneficiarii reali nu au putut fi stabiliți, însoțită de o justificare corespunzătoare în temeiul articolului 63 alineatul (4) litera (a) și al articolului 64 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624;
- (b) informații detaliate privind toate persoanele fizice care sunt membri ai personalului de conducere de nivel superior în cadrul entității juridice, echivalente cu informațiile solicitate în temeiul articolului 62 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la primul paragraf litera (a) sunt puse la dispoziția autorităților competente, precum și a ACSB în scopul în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620, a organismelor de autoreglementare și a entităților obligate. Cu toate acestea, entitățile obligate au acces numai la declarația depusă de entitatea juridică sau de construcția juridică, cu excepția cazului în care raportează o discrepanță în temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2024/1624 sau fac dovada măsurilor pe care le-au luat pentru a stabili beneficiarul sau beneficiarii reali ai entității juridice sau ai construcției juridice, caz în care pot avea acces și la justificare.

(6) Până la 10 iulie 2025, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formatul pentru transmiterea către registrul central a informațiilor privind beneficiarii reali menționate la articolul 62 din Regulamentul (UE) 2024/1624, inclusiv o listă de verificare a cerințelor minime privind informațiile care trebuie examinate de entitatea responsabilă de registrul central. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2) din prezenta directivă.

(7) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarii reali păstrate în registrele centrale sunt adecvate, exacte și actualizate și instituie mecanisme în acest sens. În acest scop, statele membre aplică cel puțin următoarele cerințe:

- (a) entitățile responsabile de registrele centrale verifică, într-un termen rezonabil de la momentul transmiterii informațiilor privind beneficiarii reali și, ulterior, în mod regulat, dacă respectivele informații sunt adecvate, exacte și actualizate;
- (b) autoritățile competente, dacă este cazul și în măsura în care această cerință nu interferează în mod inutil cu funcțiile lor, raportează entităților responsabile de registrele centrale orice discrepanță pe care o constată între informațiile disponibile în registrele centrale și informațiile de care dispun.

Amploarea și frecvența verificării menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat sunt proporționale cu riscurile asociate categoriilor de entități juridice și construcții juridice identificate în temeiul articolului 7 alineatul (3) litera (d) și al articolului 8 alineatul (4) litera (c).

Până la 10 iulie 2028, Comisia emite recomandări privind metodele și procedurile care trebuie utilizate de către entitățile responsabile de registrele centrale pentru a verifica informațiile privind beneficiarii reali și de către entitățile obligate și autoritățile competente pentru a identifica și raporta discrepanțele referitoare la informațiile privind beneficiarii reali.

(8) Statele membre se asigură că informațiile cuprinse în registrele centrale includ orice modificare cu privire la beneficiarii reali ai entităților juridice și ai construcțiilor juridice și la acordurile privind persoanele desemnate survenită ulterior momentului când au fost consemnate în registrul central pentru prima oară.

(9) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale verifică dacă informațiile privind beneficiarii reali păstrate în respectivele registre privesc persoane sau entități desemnate în legătură cu anumite sancțiuni financiare specifice. Această verificare are loc imediat după o desemnare efectuată în legătură cu anumite sancțiuni financiare specifice și la intervale regulate.

Statele membre se asigură că informațiile cuprinse în registrele centrale includ o indicație potrivit căreia entitatea juridică este asociată cu persoane sau entități care sunt supuse unor sancțiuni financiare specifice în oricare dintre următoarele situații:

- (a) o entitate juridică sau o construcție juridică este supusă unor sancțiuni financiare specifice;
- (b) o entitate juridică sau o construcție juridică este controlată de o persoană sau o entitate care este supusă unor sancțiuni financiare specifice;
- (c) un beneficiar real al unei entități juridice sau al unei construcții juridice este supus unor sancțiuni financiare specifice.

Indicația menționată la al doilea paragraf de la prezentul alineat este vizibilă pentru orice persoană sau entitate căreia i s-a acordat acces la informațiile cuprinse în registrele centrale în temeiul articolelor 11 și 12 și este menținută până la ridicarea sancțiunilor financiare specifice.

(10) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale iau, în termen de 30 de zile lucrătoare de la raportarea unei discrepanțe de către o autoritate competentă sau de către o entitate obligată, măsuri adecvate pentru a soluționa discrepanțele raportate în temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2024/1624, inclusiv prin modificarea informațiilor cuprinse în registrele centrale în cazul în care entitatea este în măsură să verifice informațiile privind beneficiarii reali. O mențiune specifică cu privire la faptul că au fost raportate discrepanțe este introdusă în registrele centrale până la soluționarea discrepanței și este vizibilă pentru orice persoană sau entitate căreia i s-a acordat acces în temeiul articolelor 11 și 12 din prezenta directivă.

În cazul în care discrepanța este de o natură complexă și entitățile responsabile de registrele centrale nu o pot soluționa în termen de 30 de zile lucrătoare, acestea consemnează situația, precum și acțiunile care au fost întreprinse și iau toate măsurile necesare pentru a soluționa discrepanța cât mai curând posibil.

(11) Statele membre se asigură că entitatea responsabilă de registrul central este abilitată, fie direct, fie printr-o cerere adresată unei alte autorități, inclusiv autoritățile judiciare, să efectueze verificări, inclusiv inspecții la fața locului la sediile comerciale sau la sediul social al entităților juridice, pentru a stabili beneficiarii reali actuali ai entității și pentru a verifica dacă informațiile transmise registrului central sunt exacte, adecvate și actualizate. Dreptul entității responsabile de registrul central de a verifica informațiile privind beneficiarii reali nu trebuie să fie restricționat, obstrucționat sau exclus.

În cazul în care persoana care deține calitatea de *trustee* sau persoana care deține o poziție echivalentă este o entitate obligată menționată la articolul 3 punctul 3 litera (a), (b) sau (c) din Regulamentul (UE) 2024/1624, statele membre se asigură că entitatea responsabilă de registrul central este, de asemenea, abilitată să efectueze verificări, inclusiv inspecții la fața locului, la sediile comerciale sau la sediul social al persoanei care deține calitatea de *trustee* sau al persoanei aflate într-o poziție echivalentă. Verificările respective respectă cel puțin următoarele garanții:

- (a) în ceea ce privește persoanele fizice, în cazul în care sediul comercial sau sediul social coincide cu reședința privată a persoanei fizice, inspecția la fața locului face obiectul unei autorizări judiciare prealabile;
- (b) este respectată orice garanție procedurală în vigoare în statul membru pentru a proteja secretul profesional al avocatului și nu poate fi accesată nicio informație protejată prin secretul profesional al avocatului.

Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale sunt abilitate să solicite informații de la alte registre, inclusiv din țări terțe, în măsura în care astfel de informații sunt necesare pentru îndeplinirea funcțiilor unor astfel de entități.

(12) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale dispun de mecanismele automatizate necesare pentru a efectua verificările menționate la alineatul (7) litera (a) și la alineatul (9), inclusiv prin compararea informațiilor cuprinse în registrele respective cu informațiile deținute de alte surse.

(13) Statele membre se asigură că, în cazul în care o verificare menționată la alineatul (7) litera (a) este efectuată la momentul transmiterii informațiilor privind beneficiarii reali și o astfel de verificare determină o entitate responsabilă de un registru central să concluzioneze că există inconsecvențe sau erori în informațiile privind beneficiarii reali, respectiva entitate responsabilă de un registru central este în măsură să amâne sau să refuze să elibereze un certificat valabil care să constituie dovada înregistrării.

(14) Statele membre se asigură că, în cazul în care o verificare menționată la alineatul (7) litera (a) este efectuată după transmiterea informațiilor privind beneficiarii reali și o astfel de verificare determină o entitate responsabilă de un registru central să concluzioneze că informațiile nu mai sunt adecvate, exacte și actualizate, entitatea responsabilă de registrul central este în măsură să suspende valabilitatea certificatului care constituie dovada înregistrării până când informațiile privind beneficiarii reali furnizate sunt corespunzătoare, cu excepția cazului în care neconcordanțele se limitează la erori tipografice, la moduri diferite de transliterare sau la inexactități minore care nu afectează identificarea beneficiarilor reali sau a interesului generator de beneficii.

(15) Statele membre se asigură că entitatea responsabilă de registrul central este abilitată, fie direct, fie printr-o cerere adresată unei alte autorități, inclusiv autorităților judiciare, să aplice măsuri sau sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare sau să impună astfel de sancțiuni pecuniare pentru nerespectarea, inclusiv repetată, a obligației de a furniza registrului central informații exacte, adecvate și actualizate cu privire la beneficiarii reali.

(16) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 71 pentru a completa prezenta directivă prin definirea indicatorilor de clasificare a nivelului de gravitate a cazurilor în care nu se raportează informații adecvate, exacte și actualizate către registrele centrale, inclusiv în cazurile în care nerespectarea obligației este repetată.

(17) Statele membre se asigură că în cazul în care, în cursul verificărilor efectuate în temeiul prezentului articol sau în orice alt mod, entitățile responsabile de registrele centrale descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului, acestea informează prompt FIU.

(18) Statele membre se asigură că, în exercitarea atribuțiilor lor, entitățile responsabile de registrele centrale își îndeplinesc funcțiile fără a fi supuse unor influențe nejustificate și pun în aplicare proceduri pentru angajații lor în ceea ce privește conflictele de interese și confidențialitatea strictă.

(19) Registrele centrale sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132.

(20) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt disponibile prin intermediul registrelor centrale și prin sistemul de interconectare a registrelor centrale timp de cinci ani după ce entitatea juridică a fost dizolvată sau construcția juridică a încetat să existe.

Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite, în cazuri concrete, să fie păstrate astfel de informații, sau pot impune să fie păstrate astfel de informații, pentru o perioadă suplimentară de cel mult cinci ani, în cazul în care statele membre au stabilit că o astfel de păstrare este necesară și proporțională în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

La expirarea perioadei de păstrare menționate la primul paragraf, statele membre se asigură că datele cu caracter personal sunt șterse din registrele centrale.

(21) Până la 10 iulie 2031, Comisia publică un raport care include următoarele:

- (a) o evaluare a eficacității măsurilor luate de entitățile responsabile de registrele centrale pentru a asigura faptul că dispun de informații adecvate, actualizate și exacte;
- (b) o descriere a principalelor tipuri de discrepante identificate de entitățile obligate și de autoritățile competente în ceea ce privește informațiile privind beneficiarii reali păstrate în registrele centrale;
- (c) bunele practici și, după caz, recomandările cu privire la măsurile luate de entitățile responsabile de registrele centrale pentru a asigura faptul că respectivele registre conțin informații adecvate, exacte și actualizate;
- (d) o prezentare generală a caracteristicilor fiecărui registru central instituit de statele membre, inclusiv informații privind mecanismele care urmăresc să asigure faptul că informațiile privind beneficiarii reali păstrate în respectivele registre sunt în continuare exacte, adecvate și actualizate;
- (e) o evaluare a proporționalității taxelor aplicate pentru accesul la informațiile păstrate în registrele centrale.

Articolul 11

Norme generale privind accesul autorităților competente, al organismelor de autoreglementare și al entităților obligate la registrele beneficiarilor reali

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente au acces imediat, nefiltrat, direct și liber la informațiile păstrate în registrele centrale interconectate menționate la articolul 10, fără a alerta entitatea juridică sau construcția juridică în cauză.

(2) Accesul menționat la alineatul (1) se acordă:

- (a) autorităților competente;
- (b) organismelor de autoreglementare în exercitarea funcțiilor de supraveghere în conformitate cu articolul 37;
- (c) autorităților fiscale;
- (d) autorităților naționale cărora li s-au atribuit responsabilități privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii identificate în cadrul regulamentelor relevante ale Consiliului adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE;
- (e) ACSB în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620;
- (f) EPPO;
- (g) OLAF;
- (h) Europol și Eurojust, atunci când acordă sprijin operațional autorităților competente ale statelor membre.

(3) Statele membre se asigură că, atunci când iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III din Regulamentul (UE) 2024/1624, entitățile obligate au acces în timp util la informațiile păstrate în registrele centrale interconectate menționate la articolul 10 din prezenta directivă.

(4) Statele membre pot alege să pună la dispoziția entităților obligate informațiile privind beneficiarii reali deținute în registrele lor centrale cu condiția plății unei taxe, care se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a acoperi costurile de asigurare a calității informațiilor deținute în registrele centrale și de punere la dispoziție a informațiilor. Taxele respective se stabilesc astfel încât să nu submineze accesul efectiv la informațiile deținute în registrele centrale.

(5) Până la 10 octombrie 2026, statele membre transmit o notificare Comisiei privind lista autorităților competente și a organismelor de autoreglementare și categoriile de entități obligate cărora li s-a acordat acces la registrele centrale și tipul de informații aflate la dispoziția entităților obligate. Statele membre actualizează notificarea respectivă atunci când apar modificări în ceea ce privește lista autorităților competente, categoriile de entități obligate sau nivelul de acces acordat entităților obligate. Comisia pune la dispoziția celorlalte state membre informațiile privind accesul autorităților competente și al entităților obligate, inclusiv orice modificare a acestora.

Articolul 12

Norme specifice de acces la registrele beneficiarilor reali pentru persoanele care au un interes legitim

(1) Statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică ce poate demonstra un interes legitim în prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului are acces la următoarele informații privind beneficiarii reali ai entităților juridice și ai construcțiilor juridice păstrate în registrele centrale interconectate menționate la articolul 10, fără a alerta entitatea juridică sau construcția juridică în cauză:

- (a) numele beneficiarului real;
- (b) luna și anul nașterii beneficiarului real;
- (c) țara de reședință și cetățenia sau cetățeniile beneficiarului real;
- (d) în cazul beneficiarilor reali ai unor entități juridice, natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut;
- (e) în ceea ce privește beneficiarii reali ai unor trust-uri exprese sau ai unor construcții juridice similare, natura interesului generator de beneficii.

Pe lângă informațiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică menționată la alineatul (2) literele (a), (b) și (e) are, de asemenea, acces la informații istorice referitoare la beneficiarii reali ai entității juridice sau ai construcției juridice, inclusiv ai entităților juridice sau ai construcțiilor juridice care au fost dizolvate sau au încetat să existe în ultimii cinci ani, precum și la o descriere a structurii de control sau de proprietate.

Accesul în temeiul prezentului alineat se acordă prin mijloace electronice. Cu toate acestea, statele membre se asigură că persoanele fizice și juridice care pot demonstra un interes legitim au posibilitatea de a accesa informațiile și în alte formate în cazul în care nu pot utiliza mijloace electronice.

(2) Se consideră că următoarele persoane fizice sau juridice au un interes legitim de a accesa informațiile enumerate la alineatul (1):

- (a) persoanele care acționează în scopuri jurnalistice, informative sau legate de orice altă formă de exprimare în mass-media care au legătură cu prevenirea sau combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului;
- (b) organizațiile societății civile, inclusiv organizațiile neguvernamentale și cele din mediul academic, care au legătură cu prevenirea sau combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului;
- (c) persoanele fizice sau juridice care ar putea încheia o tranzacție cu o entitate juridică sau o construcție juridică și care doresc să prevină orice legătură dintre o astfel de tranzacție și spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau finanțarea terorismului;
- (d) entitățile care sunt supuse cerințelor în materie de CSB/CFT în țări terțe, cu condiția să poată demonstra necesitatea de a accesa informațiile menționate la alineatul (1) în legătură cu o entitate juridică sau o construcție juridică pentru a aplica măsurile de precauție privind clientela în ceea ce privește un client sau un client potențial în temeiul cerințelor în materie de CSB/CFT din țările terțe respective;

- (e) omologii din țări terțe ai autorităților competente în materie de CSB/CFT din Uniune, cu condiția să poată demonstra necesitatea de a accesa informațiile menționate la alineatul (1) în legătură cu o entitate juridică sau o construcție juridică pentru a îndeplini sarcinile care le revin în temeiul cadrelor privind CSB/CFT din țările terțe respective în contextul unui caz specific;
- (f) autoritățile statelor membre responsabile cu punerea în aplicare a titlului I capitolele II și III din Directiva (UE) 2017/1132, în special autoritățile responsabile cu înregistrarea societăților comerciale în registrul menționat la articolul 16 din directiva respectivă, precum și autoritățile statelor membre responsabile cu controlul legalității transformărilor, fuziunilor și divizărilor societăților comerciale cu răspundere limitată în temeiul titlului II din directiva respectivă;
- (g) autoritățile responsabile de programe desemnate de statele membre în temeiul articolului 71 din Regulamentul (UE) 2021/1060, în ceea ce privește beneficiarii fondurilor Uniunii;
- (h) autoritățile publice care implementează Mecanismul de redresare și reziliență în temeiul Regulamentului (UE) 2021/241, în ceea ce privește beneficiarii din cadrul mecanismului;
- (i) autoritățile publice ale statelor membre în contextul procedurilor de achiziții publice, în ceea ce privește ofertanții și operatorii cărora li s-a atribuit contractul în cadrul procedurii de achiziții publice;
- (j) furnizorii de produse CSB/CFT, strict în măsura în care produsele dezvoltate pe baza informațiilor menționate la alineatul (1) sau care conțin informațiile respective sunt furnizate numai unor clienți care sunt entități obligate sau autorități competente, cu condiția ca furnizorii respectivi să poată demonstra necesitatea de a accesa informațiile menționate la alineatul (1) în contextul unui contract cu o entitate obligată sau cu o autoritate competentă.

Pe lângă categoriile identificate la primul paragraf, statele membre se asigură, de asemenea, că și altor persoane care sunt în măsură să demonstreze un interes legitim în ceea ce privește prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și a finanțării terorismului li se acordă acces la informațiile privind beneficiarii reali, de la caz la caz.

(3) Până la 10 iulie 2026, statele membre notifică Comisiei:

- (a) lista autorităților publice care au dreptul să consulte informații privind beneficiarii reali în temeiul alineatului (2) literele (f), (g) și (h) și a autorităților publice sau a categoriilor de autorități publice care au dreptul să consulte informații privind beneficiarii reali în temeiul alineatului (2) litera (i);
- (b) orice categorie suplimentară de persoane cu privire la care s-a constatat că au un interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali identificate în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf.

Statele membre notifică Comisiei orice modificare sau completare a categoriilor menționate la primul paragraf fără întârziere și, în orice caz, în termen de o lună de la producerea acesteia.

Comisia pune la dispoziția celorlalte state membre informațiile primite în temeiul prezentului alineat.

(4) Statele membre se asigură că registrele centrale țin evidențe ale persoanelor care accesează informațiile în temeiul prezentului articol și sunt în măsură să le divulge beneficiarilor reali atunci când depun o cerere în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/679.

Cu toate acestea, statele membre se asigură că informațiile furnizate de registrele centrale nu conduc la identificarea persoanelor care consultă registrul în cazul în care astfel de persoane sunt:

- (a) persoane care acționează în scopuri jurnalistice, informative sau sub orice altă formă de exprimare în mass-media care au legătură cu prevenirea sau combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului;
- (b) organizații ale societății civile care au legătură cu prevenirea sau combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului.

În plus, statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale nu divulgă identitatea omologilor din țări terțe ai autorităților competente în materie de CSB/CFT din Uniune menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 literele (a) și (c) din Regulamentul (UE) 2024/1624, atât timp cât este necesar pentru a proteja analizele sau investigațiile autorităților respective.

În ceea ce privește persoanele menționate la al doilea paragraf literele (a) și (b) de la prezentul alineat, statele membre se asigură că, în cazul în care beneficiarii reali depun o cerere în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/679, acestora li se furnizează informații cu privire la funcția sau ocupația persoanelor care le-au consultat informațiile privind beneficiarii reali.

În sensul celui de al treilea paragraf, atunci când solicită accesul la informații privind beneficiarii reali în temeiul prezentului articol, autoritățile indică perioada pentru care solicită registrelor centrale să se abțină de la divulgare, care nu depășește cinci ani, precum și motivele restricției respective, inclusiv modul în care furnizarea informațiilor ar pune în pericol scopul analizelor și investigațiilor. Statele membre se asigură că, în cazul în care registrele centrale nu divulgă identitatea entității care a consultat informațiile privind beneficiarii reali, orice prelungire a perioadei respective se acordă numai pe baza unei cereri motivate din partea autorității din țara terță, pentru o perioadă de maximum un an, după care autoritatea respectivă depune o nouă cerere motivată de prelungire.

Articolul 13

Procedura de verificare și recunoaștere reciprocă a unui interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali

(1) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale menționate la articolul 10 iau măsuri pentru a verifica existența interesului legitim menționat la articolul 12 pe baza documentelor, a informațiilor și a datelor obținute de la persoana fizică sau juridică care solicită acces la registrul central (denumit în continuare „solicitant”) și, dacă este necesar, a informațiilor de care dispun în temeiul articolului 12 alineatul (3).

(2) Existența unui interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali se stabilește luând în considerare:

(a) funcția sau ocupația solicitantului și,

(b) cu excepția persoanelor menționate la articolul 12 alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b), legătura cu entitățile juridice sau construcțiile juridice specifice ale căror informații sunt solicitate.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care accesul la informații este solicitat de o persoană al cărei interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali în temeiul uneia dintre categoriile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) primul paragraf a fost deja verificat de registrul central unui alt stat membru, verificarea condiției prevăzute la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol este îndeplinită prin colectarea dovezii interesului legitim eliberate de registrul central al celui alt stat membru.

Statele membre pot aplica procedura prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat categoriilor suplimentare identificate de alte state membre în temeiul articolului 12 alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele verifică identitatea solicitanților ori de câte ori aceștia accesează registrele. În acest scop, statele membre se asigură că sunt disponibile procese suficiente pentru verificarea identității solicitantului, inclusiv permițând utilizarea mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor de încredere calificate relevante, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁹⁾.

(5) În sensul alineatului (2) litera (a), statele membre se asigură că registrele centrale dispun de mecanisme care permit accesul repetat al persoanelor cu un interes legitim la informațiile privind beneficiarii reali, fără a fi necesar să se evalueze funcția sau ocupația acestora ori de câte ori accesează informațiile.

(6) Până la 10 noiembrie 2026, statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale efectuează verificarea menționată la alineatul (1) și oferă un răspuns solicitantului în termen de 12 zile lucrătoare.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul unui număr ridicat brusc de cereri de acces la informații privind beneficiarii reali în temeiul prezentului articol, termenul pentru furnizarea unui răspuns solicitantului poate fi prelungit cu 12 zile lucrătoare. În cazul în care, după expirarea prelungirii, numărul cererilor primite continuă să fie ridicat, termenul respectiv poate fi prelungit cu încă 12 zile lucrătoare.

Statele membre notifică în timp util Comisiei orice prelungire menționată la al doilea paragraf.

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

În cazul în care entitățile responsabile de registrele centrale decid să acorde acces la informațiile privind beneficiarii reali, acestea eliberează un certificat de acordare a accesului pentru o perioadă de trei ani. Entitățile responsabile de registrele centrale răspund oricăror cereri ulterioare de acces la informații privind beneficiarii reali din partea aceleiași persoane în termen de șapte zile lucrătoare.

(7) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale refuză o cerere de acces la informațiile privind beneficiarii reali numai din unul dintre următoarele motive:

- (a) solicitantul nu a furnizat informațiile sau documentele necesare în temeiul alineatului (1);
- (b) existența unui interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali nu a fost dovedită;
- (c) în cazul în care, pe baza informațiilor pe care le deține, entitatea responsabilă de registrul central are motive rezonabile de îngrijorare cu privire la faptul că informațiile nu vor fi utilizate în scopurile pentru care au fost solicitate sau că informațiile vor fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu prevenirea spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului;
- (d) se aplică una sau mai multe din situațiile menționate la articolul 15;
- (e) în cazurile menționate la alineatul (3), interesul legitim de a avea acces la informațiile privind beneficiarii reali acordat de registrul central unui alt stat membru nu se extinde la scopurile pentru care sunt solicitate informațiile;
- (f) în cazul în care solicitantul se află într-o țară terță și răspunsul la cererea de acces la informații nu ar respecta dispozițiile capitolului V din Regulamentul (UE) 2016/679.

Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale iau în considerare posibilitatea de a solicita informații sau documente suplimentare din partea solicitantului înainte de a refuza o cerere de acces din motivele enumerate la primul paragraf literele (a), (b), (c) și (e). În cazul în care entitățile responsabile de registrele centrale solicită informații suplimentare, termenul pentru furnizarea unui răspuns se prelungește cu șapte zile lucrătoare.

(8) În cazul în care entitățile responsabile de registrele centrale refuză să acorde acces la informații în temeiul alineatului (7), statele membre impun ca acestea să îl informeze pe solicitant cu privire la motivele refuzului și la dreptul său la o cale de atac. Entitatea responsabilă de registrul central documentează măsurile luate pentru a evalua cererea și pentru a obține informații suplimentare în conformitate cu alineatul (7) al doilea paragraf.

Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale pot revoca accesul în cazul în care oricare dintre motivele enumerate la alineatul (7) apar sau devin cunoscute de entitatea responsabilă de registrul central după acordarea acestui acces, inclusiv, dacă este cazul, pe baza revocării de către un registru central dintr-un alt stat membru.

(9) Statele membre se asigură că au instituit căi de atac judiciare sau administrative pentru a contesta refuzul sau revocarea accesului în temeiul alineatului (7).

(10) Statele membre se asigură că entitățile responsabile de registrele centrale pot repeta din când în când verificarea funcției sau ocupației identificate la alineatul (2) litera (a) și, în orice caz, nu mai devreme de 12 luni de la acordarea accesului, cu excepția cazului în care entitatea responsabilă de registrul central are motive întemeiate să creadă că interesul legitim nu mai există.

(11) Statele membre impun persoanelor cărora li s-a acordat accesul în temeiul prezentului articol să notifice entitățile responsabile de registrul central modificările care pot declanșa încetarea unui interes legitim valid, inclusiv modificările referitoare la funcția sau ocupația lor.

(12) Statele membre pot alege să pună la dispoziția solicitanților informațiile privind beneficiarii reali deținute în registrele lor centrale, cu condiția plății unei taxe, care se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a acoperi costurile de asigurare a calității informațiilor deținute în registrele respective și de punere la dispoziție a informațiilor. Taxele respective se stabilesc astfel încât să nu submineze accesul efectiv la informațiile deținute în registrele centrale.

Articolul 14

Modele și proceduri

(1) Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru punerea în aplicare a accesului pe baza unui interes legitim de către registrele centrale menționate la articolul 10, inclusiv:

- (a) modelele standardizate pentru solicitarea accesului la registrul central și pentru solicitarea accesului la informații privind beneficiarii reali în legătură cu entitățile juridice și construcțiile juridice;
 - (b) modelele standardizate care trebuie utilizate de registrele centrale pentru a confirma sau a refuza o cerere de acces la registrul sau de acces la informații privind beneficiarii reali;
 - (c) procedurile de facilitare a recunoașterii reciproce a interesului legitim de a accesa informațiile privind beneficiarii reali de către registrele centrale din alte state membre decât cel în care cererea de acces a fost formulată și acceptată pentru prima dată, inclusiv procedurile de asigurare a transferului securizat de informații privind un solicitant;
 - (d) procedurile prin care registrele centrale își notifică reciproc revocările accesului la informațiile privind beneficiarii reali în temeiul articolului 13 alineatul (8).
- (2) Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

Articolul 15

Excepții de la normele de acces la registrele beneficiarilor reali

În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la articolul 11 alineatul (3) și articolul 12 alineatul (1) ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este minor sau prezintă o altă formă de incapacitate, statele membre prevăd o exceptare de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real. Statele membre se asigură că astfel de excepții sunt acordate de la caz la caz pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor și a confirmării existenței acestor riscuri disproporționate. Dreptul la reexaminarea administrativă a deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care a acordat excepții publice date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

Excepțiile acordate în temeiul prezentului articol nu se aplică entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624 care sunt funcționari publici.

SECȚIUNEA 2

Informații privind conturile bancare

Articolul 16

Registrele de conturi bancare și sistemele electronice de extragere a datelor

(1) Statele membre instituie mecanisme centralizate automatizate, cum ar fi registrele centrale sau sistemele centrale electronice de extragere a datelor, care permit identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi de plăți sau conturi bancare identificate prin IBAN, inclusiv IBAN-uri virtuale, conturi de titluri de valoare, conturi de criptoactive și casete de valori deținute de o instituție de credit sau o instituție financiară pe teritoriul lor.

Statele membre transmit o notificare Comisiei privind caracteristicile respectivelor mecanisme naționale, precum și criteriile pe baza cărora informațiile sunt incluse în respectivele mecanisme naționale.

(2) Statele membre se asigură că informațiile deținute în mecanismele centralizate automatizate sunt direct accesibile, fără întârziere și fără a fi filtrate, FIU-urilor, precum și ACSB în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620. Informațiile sunt, de asemenea, accesibile în timp util autorităților de supraveghere pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.

(3) Următoarele informații sunt accesibile și pot fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate automatizate:

- (a) pentru titularii unui cont de client și orice persoană care pretinde că acționează în numele unui titular de cont de client: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624, fie de un număr unic de identificare, precum și, după caz, datele de la care persoana care pretinde că acționează în numele clientului, a început și a încetat să aibă competența de a acționa în numele clientului;
- (b) pentru beneficiarii reali al titularilor conturilor de client: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624, fie de un număr unic de identificare, precum și data la care persoana fizică a devenit și, după caz, a încetat să fie beneficiarul real al titularului contului de client;
- (c) pentru conturile bancare sau conturile de plăți: numărul IBAN sau, în cazul în care contul de plăți nu este identificat printr-un număr IBAN, identificatorul unic al contului și data deschiderii și, după caz, data închiderii contului;
- (d) pentru IBAN virtuale emise de o instituție de credit sau o instituție financiară: numărul IBAN virtual, identificatorul unic al contului către care se redirecționează automat plățile adresate IBAN virtual, precum și data deschiderii și închiderii contului;
- (e) pentru conturile de titluri de valoare: identificatorul unic al contului și data deschiderii și închiderii contului;
- (f) pentru conturile de criptoactive: identificatorul unic al contului și data deschiderii și închiderii contului;
- (g) pentru casetele de valori: numele utilizatorului, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624, fie de un număr unic de identificare și de data de începere a contractului de închiriere și, după caz, de data de încheiere a acestuia.

În cazul unui IBAN virtual, titularul contului de client menționat la primul paragraf litera (a) este titularul contului către care se redirecționează automat plățile adresate IBAN virtual.

În sensul primului paragraf literele (a) și (b), numele cuprinde pentru persoanele fizice, toate numele și pseudonimele și pentru persoanele juridice, construcțiile juridice sau alte organizații cu capacitate juridică, denumirea sub care acestea sunt înregistrate.

(4) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formatul pentru transmiterea informațiilor către mecanismele centralizate automatizate. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

(5) Statele membre pot dispune ca și alte informații considerate esențiale pentru FIU, pentru ACSB în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620 și pentru autoritățile de supraveghere în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate automatizate.

(6) Mecanismele centralizate automatizate sunt interconectate prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor de conturi bancare (BARIS) care urmează să fie dezvoltat și gestionat de Comisie. Comisia asigură, în cooperare cu statele membre, interconectarea respectivă până la 10 iulie 2029.

Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile pentru conectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre la BARIS. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

(7) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (3) sunt disponibile prin intermediul BARIS. Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că numai informațiile menționate la alineatul (3) care sunt actualizate și care corespund informațiilor reale privind contul bancar și contul de plăți, inclusiv IBAN-ul virtual, contul de titluri de valoare, contul de criptoactive și caseta de valori sunt puse la dispoziție prin intermediul mecanismelor lor centralizate automatizate de la nivel național și prin intermediul BARIS. Accesul la informațiile respective se acordă în conformitate cu normele privind protecția datelor.

Celelalte informații pe care statele membre le consideră esențiale pentru FIU și pentru alte autorități competente în temeiul alineatului (4) nu sunt accesibile și nu pot fi căutate prin intermediul BARIS.

(8) Statele membre se asigură că informațiile privind titularii conturilor bancare sau ai conturilor de plăți, inclusiv IBAN virtuale, conturi de titluri de valoare, conturi de criptoactive și casete de valori, sunt disponibile timp de cinci ani după închiderea contului, prin intermediul mecanismelor lor centralizate automatizate de la nivel național și prin intermediul BARIS.

Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite, în cazuri specifice, să fie păstrate astfel de informații, sau pot solicita să fie păstrate astfel de informații, pentru o perioadă suplimentară de cel mult cinci ani, în cazul în care statele membre au stabilit că o astfel de păstrare este necesară și proporțională în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(9) FIU și, în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620, ACSB li se acordă acces imediat și nefiltrat la informațiile privind conturile de plăți și conturile bancare identificate prin IBAN, inclusiv IBAN virtual, conturile de titluri de valoare, conturile de criptoactive și casetele de valori din alte state membre care sunt disponibile prin intermediul BARIS. Autorităților de supraveghere li se acordă acces în timp util la informațiile disponibile prin intermediul BARIS. Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în vederea punerii în aplicare a prezentului alineat.

Statele membre se asigură că personalul FIU și al autorităților de supraveghere de la nivel național care are acces la BARIS respectă standarde profesionale înalte în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, prezintă un nivel ridicat de integritate și este calificat în mod corespunzător.

Cerințele prevăzute la al doilea paragraf se aplică, de asemenea, ACSB în contextul analizelor comune și atunci când acționează în calitate de supraveghetor.

(10) Statele membre se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice care să asigure securitatea datelor în conformitate cu standarde tehnologice înalte în scopul exercitării de către FIU și autoritățile de supraveghere a dreptului de accesare și căutare a informațiilor disponibile prin intermediul BARIS în conformitate cu alineatele (5) și (6).

Cerințele prevăzute la primul paragraf se aplică, de asemenea, ACSB în contextul analizelor comune și atunci când acționează în calitate de supraveghetor.

Articolul 17

Acte de punere în aplicare pentru interconectarea registrelor

(1) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru a asigura interconectarea registrelor centrale ale statelor membre, în conformitate cu articolul 10 alineatul (19), în ceea ce privește:

- (a) specificațiile tehnice care definesc setul de date tehnice necesare pentru ca platforma să își execute funcțiile, precum și metoda de stocare, utilizare și protecție a unor astfel de date;
- (b) criteriile comune conform cărora informațiile privind beneficiarii reali sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor centrale, în funcție de nivelul de acces acordat de statele membre;
- (c) detaliile tehnice referitoare la modul în care informațiile privind beneficiarii reali urmează să fie puse la dispoziție;
- (d) condițiile tehnice de disponibilitate a serviciilor furnizate de sistemul de interconectare a registrelor centrale;
- (e) modalitățile tehnice de punere în aplicare a diferitelor tipuri de acces la informații privind beneficiarii reali în conformitate cu articolele 11 și 12 din prezenta directivă, inclusiv autentificarea utilizatorilor prin mijloace de identificare electronică și servicii de încredere relevante, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 910/2014;
- (f) modalitățile de plată în cazul în care accesul la informațiile privind beneficiarii reali este condiționat de achitarea unei taxe în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) și cu articolul 13 alineatul (12), ținând seama de mecanismele de plată disponibile, cum ar fi operațiuni de plată la distanță.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

(2) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru a asigura interconectarea mecanismelor centralizate automatizate ale statelor membre, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (6), în ceea ce privește:

- (a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare prin mijloace electronice în scopul BARIS;
- (b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;
- (c) specificațiile tehnice care definesc securitatea datelor, garanțiile de protecție a datelor, utilizarea și protecția informațiilor care pot fi căutate și care sunt accesibile prin intermediul BARIS;
- (d) criteriile comune conform cărora informațiile privind conturile bancare pot fi căutate prin intermediul BARIS;
- (e) detaliile tehnice privind modul în care informațiile sunt puse la dispoziție prin intermediul BARIS, inclusiv autentificarea utilizatorilor prin mijloace de identificare electronică și servicii de încredere relevante, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 910/2014;
- (f) condițiile tehnice de disponibilitate a serviciilor furnizate de BARIS.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 72 alineatul (2).

(3) La adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2), Comisia ține seama de tehnologia demonstrată și de practicile existente. Comisia se asigură că BARIS care urmează să fie dezvoltat și operat nu ocazional costuri peste ceea ce este absolut necesar pentru a pune în aplicare prezenta directivă.

SECȚIUNEA 3

Punctul unic de acces la informații privind bunurile imobile

Articolul 18

Punctul unic de acces la informații privind bunurile imobile

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente au acces imediat, direct și gratuit la informațiile care permit identificarea în timp util a oricăror bunuri imobile și a persoanelor fizice sau juridice sau a construcțiilor juridice care dețin bunurile respective, precum și la informațiile care permit identificarea și analizarea tranzacțiilor care implică bunuri imobile. Acest acces este furnizat prin intermediul unui punct unic de acces care urmează să fie instituit în fiecare stat membru și care permite autorităților competente să acceseze, prin mijloace electronice, informații în format digital care, dacă este posibil, pot fi citite automat.

Accesul la punctele unice de acces menționate la primul paragraf se acordă, de asemenea, ACSB în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(2) Statele membre se asigură că cel puțin următoarele informații sunt puse la dispoziție prin intermediul punctului unic de acces menționat la alineatul (1):

- (a) informații privind bunul:
 - (i) parcela cadastrală și referința cadastrală;
 - (ii) amplasarea geografică, inclusiv adresa bunului;
 - (iii) suprafața/dimensiunea bunului;
 - (iv) tipul de bun, inclusiv construit sau neconstruit și destinația utilizării;
- (b) informații privind proprietatea:
 - (i) numele proprietarului și al oricărei persoane care pretinde că acționează în numele proprietarului;

- (ii) în cazul în care proprietarul este o entitate juridică, denumirea și forma juridică a entității juridice, precum și numărul unic de identificare al societății și codul de identificare fiscală;
 - (iii) în cazul în care proprietarul legal este o construcție juridică, denumirea construcției juridice și codul de identificare fiscală;
 - (iv) prețul cu care a fost achiziționat bunul;
 - (v) dacă este cazul, orice drepturi sau restricții;
- (c) informații privind grevarea cu sarcini referitoare la:
- (i) ipoteci;
 - (ii) restricții judiciare;
 - (iii) drepturi de proprietate;
 - (iv) alte garanții, dacă există;
- (d) istoricul proprietății, al prețului și al grevării cu sarcini aferente a bunului;
- (e) documente relevante.

Statele membre se asigură că, în cazul în care o parcelă cadastrală include mai multe bunuri, informațiile menționate la primul paragraf sunt furnizate în legătură cu fiecare bun din parcela cadastrală respectivă.

Statele membre se asigură că informațiile istorice în temeiul primului paragraf litera (d) acoperă cel puțin perioada de la 8 iulie 2019.

(3) Statele membre instituie mecanisme pentru a se asigura că informațiile furnizate prin intermediul punctului unic de acces menționat la alineatul (1) sunt actualizate și exacte.

(4) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că informațiile deținute în format electronic sunt furnizate imediat autorității competente solicitante. În cazul în care informațiile respective nu sunt deținute în format electronic, statele membre se asigură că acestea sunt furnizate în timp util și în așa fel încât să nu submineze activitățile autorității competente solicitante.

(5) Până la 10 octombrie 2029, statele membre notifică Comisiei:

- (a) caracteristicile punctului unic de acces menționat la alineatul (1), instituit la nivel național, inclusiv site-ul web la care poate fi accesat;
- (b) lista autorităților competente cărora li s-a acordat acces la punctul unic de acces menționat la alineatul (1);
- (c) orice date puse la dispoziția autorităților competente în plus față de cele enumerate la alineatul (2).

Statele membre actualizează această notificare atunci când apar modificări în ceea ce privește lista autorităților competente sau nivelul de acces la informații acordat. Comisia pune la dispoziția celorlalte state membre informațiile respective, inclusiv orice modificare a acestora.

(6) Până la 10 iulie 2032, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează condițiile, specificațiile tehnice și procedurile pentru asigurarea unei interconectări sigure și eficiente a punctelor unice de acces menționate la alineatul (1). După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

CAPITOLUL III

FIU

Articolul 19

Instituirea FIU

(1) Fiecare stat membru instituie o FIU în scopul de a preveni, depista și combate în mod eficace spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(2) FIU este unitatea unică centrală de la nivel național responsabilă cu primirea și analizarea rapoartelor transmise de entitățile obligate în conformitate cu articolul 69 din Regulamentul (UE) 2024/1624, a rapoartelor transmise de entitățile obligate în conformitate cu articolul 74 și articolul 80 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul respectiv, precum și a oricăror alte informații relevante pentru spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau finanțarea terorismului, inclusiv informațiile transmise de autoritățile vamale în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2018/1672, precum și informațiile transmise de autoritățile de supraveghere sau de alte autorități.

(3) FIU este responsabilă de comunicarea către autoritățile competente relevante a rezultatelor analizelor sale și a oricăror alte informații suplimentare, în cazul în care există motive de a suspecta cazuri de spălare a banilor, infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau finanțarea terorismului. Aceasta este în măsură să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate.

Funcția de analiză financiară a FIU constă în următoarele:

(a) o analiză operațională care se axează pe cazuri individuale și obiective specifice sau pe informații selectate adecvate, prioritizate pe baza riscului, a tipului și volumului informațiilor primite și a utilizării preconizate a informațiilor după comunicarea acestora;

(b) o analiză strategică pentru abordarea tendințelor și a practicilor recurente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și a evoluțiilor acestora.

(4) Fiecare FIU este independentă și autonomă, ceea ce înseamnă că aceasta are autoritatea și capacitatea de a-și exercita funcțiile în mod liber, inclusiv abilitatea de a lua decizii autonome de a analiza, solicita și, în conformitate cu alineatul (3), comunica informații specifice. Unitatea este liberă de orice influență sau ingerință nejustificată din partea factorilor politici, a administrației publice sau a industriei.

În cazul în care o FIU este situată în structura existentă a unei alte autorități, funcțiile de bază ale FIU sunt independente și separate din punct de vedere operațional de celelalte funcții ale autorității-gazdă.

(5) Statele membre furnizează FIU lor resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile. FIU trebuie să fie în măsură să obțină și să distribuie resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

(6) Statele membre se asigură că personalul FIU este obligat să respecte cerințe privind secretul profesional echivalente cu cele prevăzute la articolul 67 și că respectă standarde profesionale înalte, inclusiv standarde înalte în materie de protecție a datelor, prezintă un nivel ridicat de integritate și este calificat în mod corespunzător în ceea ce privește tratarea etică a volumelor mari de date. Statele membre se asigură că FIU dispun de proceduri pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

(7) Statele membre se asigură că FIU dispun de norme care reglementează securitatea și confidențialitatea informațiilor.

(8) Statele membre se asigură că FIU dispun de canale securizate și protejate pentru comunicarea și schimbul de informații prin mijloace electronice cu autoritățile competente și cu entitățile obligate.

(9) Statele membre se asigură că FIU sunt în măsură să încheie acorduri cu alte autorități competente de la nivel național în temeiul articolului 46 cu privire la schimbul de informații.

(10) Până la 10 iulie 2028, ACSB emite orientări adresate FIU cu privire la:

(a) măsurile care urmează să fie puse în aplicare pentru a menține autonomia operațională și independența FIU, inclusiv măsurile de prevenire a posibilității ca autonomia operațională și independența acestora să fie afectate de conflicte de interese;

- (b) natura, caracteristicile și obiectivele analizei operaționale și strategice;
- (c) instrumentele și metodele de utilizare și verificare încrucișată a informațiilor financiare, administrative și referitoare la asigurarea respectării legii la care au acces FIU; și
- (d) practicile și procedurile pentru exercitarea suspendării sau a refuzului aprobării unei tranzacții și suspendarea sau monitorizarea unui cont sau a unei relații de afaceri în temeiul articolelor 24 și 25.

Articolul 20

Coordonatorul pentru drepturile fundamentale

- (1) Statele membre se asigură că FIU desemnează un coordonator pentru drepturile fundamentale. Coordonatorul pentru drepturile fundamentale poate fi un membru al personalului existent al FIU.
- (2) Coordonatorul pentru drepturile fundamentale îndeplinește următoarele sarcini:
 - (a) consiliază personalul FIU cu privire la orice activitate desfășurată de FIU în cazul în care coordonatorul pentru drepturile fundamentale consideră că este necesar sau la cererea personalului, fără a împiedica sau a întârzia activitățile respective;
 - (b) promovează și monitorizează respectarea drepturilor fundamentale de către FIU;
 - (c) emite avize fără caracter obligatoriu cu privire la conformitatea activităților FIU cu drepturile fundamentale;
 - (d) îl informează pe șeful FIU cu privire la posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale în cursul activităților FIU.
- (3) FIU se asigură că coordonatorul pentru drepturile fundamentale nu primește niciun fel de instrucțiuni cu privire la exercitarea atribuțiilor coordonatorului pentru drepturile fundamentale.

Articolul 21

Accesul la informații

- (1) Statele membre se asigură că FIU, indiferent de statutul lor organizațional, au acces la informațiile de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv la informații financiare, administrative și referitoare la asigurarea respectării legii. Statele membre se asigură că FIU dispun cel puțin de:
 - (a) acces imediat și direct la următoarele informații financiare:
 - (i) informațiile cuprinse în mecanismele centralizate automatizate de la nivel național în conformitate cu articolul 16;
 - (ii) informații de la entitățile obligate, inclusiv informații privind transferurile de fonduri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2023/1113, și transferurile de criptoactive, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din regulamentul respectiv;
 - (iii) informații privind ipotecile și împrumuturile;
 - (iv) informațiile cuprinse în bazele de date privind moneda națională și schimbul valutar;
 - (v) informații privind titlurile de valoare;
 - (b) acces imediat și direct la următoarele informații administrative:
 - (i) date fiscal-bugetare, inclusiv date deținute de autoritățile fiscale, precum și date obținute în temeiul articolului 8 alineatul (3a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽⁴⁰⁾;
 - (ii) informații privind procedurile de achiziții publice de bunuri sau servicii ori concesiuni;

⁽⁴⁰⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

- (iii) informațiile de la BARIS astfel cum se menționează la articolul 16, precum și cele de la registrele imobiliare naționale sau sistemele electronice de extragere a datelor și de la registrele funciare și cadastrale;
 - (iv) informațiile cuprinse în registre naționale de evidență a cetățeniei și a populației în ceea ce privește persoanele fizice;
 - (v) informațiile cuprinse în registre de pașapoarte și vize de la nivel național;
 - (vi) informațiile cuprinse în baze de date privind călătoriile transfrontaliere;
 - (vii) informațiile cuprinse în baze de date comerciale, inclusiv registre ale întreprinderilor și ale societăților, și baze de date privind persoanele expuse politic;
 - (viii) informațiile cuprinse în registre naționale de autovehicule, aeronave și ambarcațiuni;
 - (ix) informațiile cuprinse în registre naționale de securitate socială;
 - (x) date vamale, inclusiv transferurile fizice transfrontaliere de numerar;
 - (xi) informațiile cuprinse în registre naționale de armament și arme;
 - (xii) informațiile cuprinse în registre ale beneficiarilor reali de la nivel național;
 - (xiii) date disponibile prin interconectarea registrelor centrale în conformitate cu articolul 10 alineatul (19);
 - (xiv) informațiile cuprinse în registre privind organizațiile non-profit;
 - (xv) informații deținute de supraveghetorii financiari și de autoritățile de reglementare financiară de la nivel național, în conformitate cu articolul 61 și articolul 67 alineatul (2);
 - (xvi) baze de date care stochează date privind comercializarea certificatelor de emisii de CO₂, instituite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 389/2013 al Comisiei ⁽⁴¹⁾;
 - (xvii) informații privind situațiile financiare anuale ale societăților;
 - (xviii) registre naționale de migrație și imigrație;
 - (xix) informații deținute de instanțele comerciale;
 - (xx) informații deținute în bazele de date privind insolvența și de practicienii în insolvență;
 - (xxi) informații privind fonduri și alte active indisponibilizate sau blocate în temeiul unor sancțiuni financiare specifice;
- (c) acces direct sau indirect la următoarele informații referitoare la asigurarea respectării legii:
- (i) orice tip de informații sau date deținute deja de către autoritățile competente în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor;
 - (ii) orice tip de informații sau date deținute de către autoritățile publice sau entitățile private în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor și care sunt accesibile autorităților competente fără a se lua măsuri coercitive în temeiul dreptului intern.

Informațiile menționate la litera (c) de la primul paragraf includ caziere judiciare, informații privind investigațiile, informații privind înghețarea sau punerea sub sechestru a activelor sau privind alte măsuri de investigare sau măsuri provizorii, precum și informații privind condamnările și confiscările.

Statele membre pot permite restricționarea accesului la informațiile referitoare la asigurarea respectării legii menționate la litera (c) de la primul paragraf de la caz la caz, în cazul în care furnizarea unor astfel de informații este de natură să pună în pericol o anchetă în curs.

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO L 122, 3.5.2013, p. 1).

(2) Accesul la informațiile enumerate la alineatul (1) este considerat direct și imediat în cazul în care informațiile sunt cuprinse într-o bază de date informatică, într-un registru sau într-un sistem de extragere a datelor din care FIU poate extrage informațiile fără nicio etapă intermediară sau în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) entitățile sau autoritățile care dețin informațiile le furnizează prompt FIU și
- (b) nicio entitate, autoritate sau parte terță nu poate interfera cu datele solicitate sau cu informațiile care trebuie furnizate.

(3) Statele membre se asigură că, ori de câte ori este posibil, i se acordă FIU acces direct la informațiile enumerate la alineatul (1) primul paragraf litera (c). În cazurile în care i se acordă FIU acces indirect la informații, entitatea sau autoritatea care deține informațiile solicitate le furnizează în timp util.

(4) În contextul funcțiilor sale, fiecare FIU este în măsură să solicite, să obțină și să utilizeze informații de la orice entitate obligată pentru a-și îndeplini funcțiile în temeiul articolului 19 alineatul (3) din prezenta directivă, chiar dacă nu se depune niciun raport prealabil în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau al articolului 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624. Entitățile obligate nu sunt obligate să dea curs solicitărilor de informații formulate în temeiul prezentului alineat atunci când se referă la informații obținute în situațiile menționate la articolul 70 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

Articolul 22

Răspunsuri la solicitările de informații

(1) Statele membre se asigură că FIU proprie este în măsură să răspundă în timp util solicitărilor motivate de informații justificate de preocupări legate de spălarea banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțarea terorismului din partea autorităților competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2024/1624 în statul lor membru respectiv, în cazul în care informațiile respective sunt deja deținute de FIU și sunt necesare de la caz la caz. Decizia de a efectua comunicarea informațiilor revine FIU.

În cazul în care există motive obiective pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra investigațiilor sau analizelor în curs de desfășurare sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată, FIU nu este obligată să dea curs solicitării de informații.

În astfel de cazuri, FIU trebuie să prezinte motivele în scris autorității solicitante.

(2) Autoritățile competente furnizează FIU feedback cu privire la utilizarea și utilitatea informațiilor furnizate în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 19 alineatul (3), precum și cu privire la rezultatul acțiunilor întreprinse și al investigațiilor desfășurate pe baza informațiilor respective. Un astfel de feedback este furnizat cât mai curând posibil și, în orice caz, sub formă agregată, cel puțin o dată pe an, astfel încât să permită FIU să își îmbunătățească funcția de analiză operațională.

Articolul 23

Furnizarea de informații supraveghetorilor

(1) Statele membre se asigură că FIU le furnizează supraveghetorilor, în mod spontan sau la cerere, informații care pot fi relevante în scopul supravegherii în temeiul capitolului IV, inclusiv cel puțin informații privind:

- (a) calitatea și cantitatea rapoartelor privind tranzacții suspecte transmise de entitățile obligate;
- (b) calitatea și promptitudinea răspunsurilor furnizate de entitățile obligate la cererile FIU în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624;
- (c) rezultatele relevante ale analizelor strategice efectuate în temeiul articolului 19 alineatul (3) litera (b) din prezenta directivă, precum și orice informații relevante privind tendințele și metodele în materie de spălare a banilor, de infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor și de finanțare a terorismului, inclusiv riscurile geografice, transfrontaliere și emergente.

(2) Statele membre se asigură că FIU notifică supraveghetorilor ori de câte ori informațiile pe care le dețin indică potențiale încălcări ale Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113 de către entitățile obligate.

(3) Cu excepția cazului în care acest lucru este strict necesar în sensul alineatului (2), statele membre se asigură că informațiile furnizate de FIU în temeiul prezentului articol nu conțin nicio informație privind persoane fizice sau juridice specifice și nici privind cazuri referitoare la persoane fizice sau juridice care sunt supuse unei analize sau investigații în curs sau care pot conduce la identificarea persoanelor fizice sau juridice.

Articolul 24

Suspendarea sau refuzul aprobării unei tranzacții

(1) Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să ia măsuri urgente, direct sau indirect, atunci când există o suspiciune că o tranzacție are legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului, precum și să suspende sau să refuze aprobarea tranzacției respective.

Statele membre se asigură că, în cazul în care necesitatea de a suspenda sau de a refuza aprobarea unei tranzacții este stabilită pe baza unei suspiciuni raportate în temeiul articolului 69 din Regulamentul (UE) 2024/1624, suspendarea sau refuzul aprobării tranzacției este impus entității obligate în termenul menționat la articolul 71 din regulamentul respectiv. În cazul în care necesitatea de a suspenda o tranzacție se bazează pe activitatea analitică a FIU, indiferent dacă entitatea obligată a depus sau nu un raport prealabil, suspendarea este impusă cât mai curând posibil de către FIU.

Suspendarea sau refuzul aprobării tranzacției este impus de FIU pentru a conserva fondurile, a efectua analizele sale, inclusiv analiza tranzacției, a evalua dacă suspiciunea este confirmată și, în caz afirmativ, a comunica rezultatele analizelor către autoritățile competente relevante pentru a permite adoptarea de măsuri adecvate.

Statele membre stabilesc perioada de suspendare sau de refuz al aprobării aplicabilă activității analitice a FIU, care nu depășește 10 zile lucrătoare. Statele membre pot stabili o perioadă mai lungă în cazul în care, în temeiul dreptului intern, FIU îndeplinesc funcția de urmărire, punere sub sechestru, indisponibilizare sau confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni. În cazul în care se stabilește o perioadă mai lungă de suspendare sau de refuz al aprobării, statele membre se asigură că FIU își exercită funcția sub rezerva unor garanții naționale adecvate, cum ar fi posibilitatea ca persoana a cărei tranzacție a fost suspendată să conteste suspendarea respectivă în fața unei instanțe.

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să ridice suspendarea sau refuzul aprobării în orice moment în care FIU ajung la concluzia că suspendarea sau refuzul aprobării nu mai este necesar pentru a îndeplini obiectivele prevăzute la al treilea paragraf.

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să suspende sau să refuze aprobarea menționată în prezentul alineat la cererea unei FIU dintr-un alt stat membru.

(2) În cazul în care există suspiciunea că un cont bancar sau un cont de plăți, un cont de criptoactive sau o relație de afaceri este legată de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului, statele membre se asigură că FIU este împuternicită să ia măsuri urgente, direct sau indirect, pentru a suspenda utilizarea contului respectiv sau relația de afaceri pentru a conserva fondurile, a efectua analizele sale, a evalua dacă suspiciunea este confirmată și, în caz afirmativ, a comunica rezultatele analizelor către autoritățile competente relevante pentru a permite adoptarea de măsuri adecvate.

Statele membre stabilesc perioada de suspendare aplicabilă activității analitice a FIU, care nu depășește cinci zile lucrătoare. Statele membre pot stabili o perioadă mai lungă în cazul în care, în temeiul dreptului intern, FIU îndeplinesc funcția de urmărire, punere sub sechestru, indisponibilizare sau confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni. În cazul în care se stabilește o perioadă mai lungă de suspendare, statele membre se asigură că FIU își exercită funcția sub rezerva unor garanții naționale adecvate, cum ar fi posibilitatea ca persoana al cărei cont bancar sau cont de plăți, cont de criptoactive sau relație de afaceri este suspendată să conteste această suspendare în fața unei instanțe.

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să ridice suspendarea în orice moment în care ajung la concluzia că suspendarea nu mai este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la primul paragraf.

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să suspende utilizarea unui cont sau o relație de afaceri astfel cum se menționează la prezentul alineat, la cererea unei FIU dintr-un alt stat membru.

(3) Impunerea unei suspendări sau refuzul aprobării în conformitate cu prezentul articol nu atrage în niciun fel răspunderea FIU sau a directorului sau angajaților acesteia.

Articolul 25

Instrucțiuni pentru monitorizarea tranzacțiilor sau activităților

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să însărcineze entitățile obligate să monitorizeze, pentru o perioadă care urmează să fie specificată de FIU, tranzacțiile sau activitățile care sunt efectuate prin intermediul unuia sau mai multor conturi bancare sau conturi de plăți sau conturi de criptoactive sau al altor relații de afaceri gestionate de entitatea obligată pentru persoanele care prezintă un risc semnificativ de spălare a banilor, de săvârșire a unei infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului. Statele membre se asigură, de asemenea, că FIU sunt împuternicite să însărcineze entitatea obligată să raporteze cu privire la rezultatele monitorizării.

Statele membre se asigură că FIU sunt împuternicite să impună măsurile de monitorizare menționate la prezentul articol la cererea unei FIU dintr-un alt stat membru.

Articolul 26

Semnalări către entitățile obligate

(1) Statele membre se asigură că FIU sunt în măsură să semnaleze entităților obligate informații relevante pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela în temeiul capitolului III din Regulamentul (UE) 2024/1624. Respectivele informații cuprind:

- (a) tipurile de tranzacții sau activități care prezintă un risc semnificativ de spălare a banilor, de săvârșire a unei infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului;
- (b) persoanele specifice care prezintă un risc semnificativ de spălare a banilor, de săvârșire a unei infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului;
- (c) zonele geografice specifice care prezintă un risc semnificativ de spălare a banilor, de săvârșire a unei infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului.

(2) Cerința menționată la alineatul (1) se aplică pentru o perioadă stabilită în dreptul intern, care nu depășește șase luni.

(3) FIU furnizează anual entităților obligate informații strategice cu privire la tipologii, indicatori de risc și tendințe în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 27

Raportul anual al FIU

Fiecare stat membru se asigură că FIU proprie publică un raport anual cu privire la activitățile sale. Raportul conține statistici privind:

- (a) acțiunile întreprinse de FIU în urma rapoartelor privind tranzacțiile și activitățile suspecte pe care le-a primit;
- (b) rapoartele privind tranzacțiile suspecte transmise de entitățile obligate;
- (c) semnalările transmise de supraveghetori și registrele centrale;
- (d) comunicările către autoritățile competente și acțiunile întreprinse în urma acestor comunicări;
- (e) solicitările transmise către alte FIU și primite de la acestea;
- (f) solicitările transmise către autoritățile competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Regulamentul (UE) 2024/1624 și primite de la acestea;
- (g) resursele umane alocate;

- (h) datele privind transferurile fizice transfrontaliere de numerar transmise de autoritățile vamale în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2018/1672.

Raportul menționat la primul paragraf conține, de asemenea, informații privind tendințele și tipologiile identificate în dosarele comunicate altor autorități competente. Informațiile cuprinse în raport nu permit identificarea niciunei persoane fizice sau juridice.

Articolul 28

Feedback din partea FIU

- (1) Statele membre se asigură că FIU furnizează entităților obligate feedback cu privire la raportarea suspiciunilor în temeiul articolului 69 din Regulamentul (UE) 2024/1624. Acest feedback se referă cel puțin la calitatea informațiilor furnizate, la caracterul oportun al raportării, la descrierea suspiciunii și la documentația furnizată în etapa de transmitere.

Feedbackul în temeiul prezentului articol nu se interpretează ca referindu-se la fiecare raport prezentat de entitățile obligate.

FIU furnizează feedback cel puțin o dată pe an, indiferent dacă este furnizat entității obligate individuale sau unor grupuri ori categorii de entități obligate, luând în considerare numărul total de tranzacții suspecte raportate de entitățile obligate.

Feedbackul se pune și la dispoziția supraveghetorilor pentru a le permite să efectueze supravegherea bazată pe riscuri în conformitate cu articolul 40.

FIU informează anual ACSB cu privire la furnizarea de feedback entităților obligate în temeiul prezentului articol și furnizează statistici privind numărul de rapoarte privind tranzacțiile suspecte transmise de categoriile de entități obligate.

Până la 10 iulie 2028, ACSB emite recomandări adresate FIU cu privire la cele mai bune practici și abordări în ceea ce privește furnizarea de feedback, inclusiv cu privire la tipul și frecvența feedbackului.

Obligația de a furniza feedback nu trebuie să periclitaze activitatea analitică în curs desfășurată de FIU sau eventuala investigație sau acțiune administrativă deschisă ca urmare a comunicării de către FIU și nu trebuie să afecteze aplicabilitatea cerințelor privind protecția datelor și confidențialitatea.

- (2) Statele membre se asigură că FIU furnizează autorităților vamale feedback, cel puțin o dată pe an, cu privire la eficacitatea informațiilor transmise în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2018/1672 și la acțiunile subsecvente acestor informații.

Articolul 29

Cooperarea dintre FIU

Statele membre se asigură că FIU cooperează între ele în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de statutul lor organizațional.

Articolul 30

Canale de comunicare protejate

- (1) Se instituie un sistem pentru schimbul de informații între FIU statelor membre (denumit în continuare „FIU.net”). FIU.net asigură comunicarea securizată și schimbul de informații securizat și este capabil să producă o înregistrare scrisă a tuturor activităților de prelucrare. FIU.net poate fi utilizat și pentru comunicările cu omologii din țări terțe ai FIU, cu alte autorități și cu organe, oficii și agenții ale Uniunii. FIU.net este administrat de ACSB.

FIU.net este utilizat pentru schimbul de informații dintre FIU și ACSB în scopul efectuării analizelor comune în temeiul articolului 32 din prezenta directivă și al articolului 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

- (2) Statele membre se asigură că FIU fac schimb de informații în temeiul articolelor 31 și 32 prin intermediul FIU.net. În cazul unei defecțiuni tehnice a FIU.net, informațiile se transmit prin orice alte mijloace adecvate care asigură un nivel ridicat de securitate și de protecție a datelor.

Schimburile de informații între FIU și omologii lor din țări terțe care nu sunt conectați la FIU.net au loc prin canale protejate de comunicare.

(3) Statele membre se asigură că, în scopul de a-și îndeplini sarcinile prevăzute în prezenta directivă, FIU cooperează cât mai mult posibil în aplicarea tehnologiilor de ultimă generație, în conformitate cu dreptul lor intern.

Statele membre se asigură, de asemenea, că FIU cooperează cât mai mult posibil cu privire la aplicarea soluțiilor dezvoltate și gestionate de ACSB în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) litera (i), cu articolul 45 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 47 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(4) Statele membre se asigură că FIU sunt în măsură să utilizeze funcționalitățile FIU.net pentru a corela, pe baza unui rezultat pozitiv/negativ (hit/no hit), datele pe care le pun la dispoziție în FIU.net cu datele puse la dispoziție în sistemul respectiv de către alte FIU și organe, oficii și agenții ale Uniunii, în măsura în care o astfel de corelare se încadrează în mandatele respective ale acelor organe, oficii și agenții ale Uniunii.

(5) ACSB poate suspenda accesul unei FIU sau al unui omolog dintr-o țară terță sau al unui organ, oficiu sau agenție a Uniunii la FIU.net în cazul în care are motive să creadă că un astfel de acces ar pune în pericol punerea în aplicare a prezentului capitol și securitatea și confidențialitatea informațiilor deținute de FIU și schimbate prin intermediul FIU.net, inclusiv în cazul în care există preocupări legate de independența și autonomia unei FIU.

Articolul 31

Schimbul de informații între FIU

(1) Statele membre se asigură că FIU fac schimb, în mod spontan sau la cerere, de orice informații care pot fi relevante pentru prelucrarea sau analizarea de către acestea a informațiilor legate de spălarea banilor, de infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțarea terorismului și de persoanele fizice sau juridice implicate, indiferent de tipul de infracțiuni premisă care poate fi implicat și chiar dacă tipul de infracțiuni premisă care poate fi implicat nu este identificat în momentul schimbului.

În cerere, se indică faptele relevante, contextul, motivele cererii, legăturile cu țara FIU solicitate și modul în care se vor utiliza informațiile cerute.

În cazul în care o FIU primește un raport în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624 care privește un alt stat membru, aceasta transmite imediat raportul sau toate informațiile relevante obținute din raport către FIU din celălalt stat membru.

(2) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare specifică formatul care trebuie utilizat pentru schimbul de informații menționat la alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(3) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Respectiv proiecte de standarde tehnice de reglementare precizează relevanța și criteriile de selecție atunci când se stabilește dacă un raport prezentat în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624 se referă la un alt stat membru, astfel cum se menționează la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(4) Până la 10 iulie 2028, ACSB emite orientări adresate FIU-urilor cu privire la procedurile care trebuie instituite pentru transmiterea și primirea unui raport în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624 care se referă la un alt stat membru, precum și la acțiunile subsecvente care trebuie întreprinse ca urmare a raportului respectiv.

(5) Statele membre se asigură că FIU căreia i se adresează cererea este obligată să facă uz de toate competențele sale disponibile, pe care le-ar utiliza în mod normal pe plan intern pentru primirea și analizarea informațiilor, atunci când răspunde la o cerere de informații menționată la alineatul (1) din partea unei alte FIU.

Atunci când o FIU dorește să obțină informații suplimentare de la o entitate obligată stabilită într-un alt stat membru și care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului membru al unității, cererea este adresată către FIU din statul membru pe teritoriul căruia este stabilită entitatea obligată. Respectiva FIU obține informațiile în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 și transferă răspunsurile cu promptitudine.

(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care unei FIU i se solicită să furnizeze informații în temeiul alineatului (1), aceasta răspunde cererii cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii în cazul în care informațiile solicitate fie se află în posesia FIU, fie sunt păstrate într-o bază de date sau într-un registru care este direct accesibil FIU solicitate. În cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, acest termen poate fi prelungit la maximum 10 zile lucrătoare. În cazul în care FIU solicitată nu este în măsură să obțină informațiile solicitate, aceasta informează în acest sens FIU solicitantă.

(7) Statele membre se asigură că, în cazuri excepționale, justificate și urgente și, prin derogare de la alineatul (6), în cazul în care, în temeiul alineatului (1), unei FIU i se solicită să furnizeze informații care fie sunt păstrate într-o bază de date sau într-un registru și sunt direct accesibile FIU solicitate, fie se află deja în posesia acesteia, FIU solicitată furnizează informațiile respective în termen de cel mult o zi lucrătoare de la primirea cererii.

În cazul în care FIU solicitată nu poate să răspundă în termen de o zi lucrătoare sau nu poate accesa informațiile direct, aceasta furnizează o justificare. În cazul în care furnizarea informațiilor solicitate în termen de o zi lucrătoare ar reprezenta o sarcină disproporționată pentru FIU solicitată, aceasta poate amâna furnizarea informațiilor. În acest caz, FIU solicitată informează imediat FIU solicitantă cu privire la o astfel de amânare. FIU solicitată poate prelungi cu maximum trei zile lucrătoare termenul pentru a răspunde la o solicitare de informații.

(8) O FIU poate refuza să facă schimb de informații numai în circumstanțe excepționale, în care schimbul respectiv ar putea fi contrar principiilor fundamentale ale dreptului său intern. Circumstanțele excepționale sunt specificate într-un mod care previne atât utilizarea abuzivă a informațiilor, cât și limitările nejustificate ale schimbului liber de informații în scopuri analitice.

Până la 10 iulie 2028, statele membre transmit o notificare Comisiei privind circumstanțele excepționale menționate la primul paragraf. Statele membre actualizează aceste notificări în cazul în care apar modificări ale circumstanțelor excepționale identificate la nivel național.

Comisia publică lista consolidată a notificărilor menționate la al doilea paragraf.

(9) Până la 10 iulie 2029, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează dacă circumstanțele excepționale notificate în temeiul alineatului (8) sunt justificate.

Articolul 32

Analize comune

(1) Statele membre se asigură că FIU lor sunt în măsură să efectueze analize comune ale tranzacțiilor și activităților suspecte.

(2) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, FIU relevante, asistate de ACSB în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul (UE) 2024/1620, constituie o echipă de analiză comună pentru un scop specific și o perioadă limitată, care poate fi prelungită de comun acord, pentru a efectua analize operaționale ale tranzacțiilor sau activităților suspecte care implică una sau mai multe dintre FIU care constituie echipa.

(3) Se poate constitui o echipă de analiză comună în cazul în care:

(a) analizele operaționale ale unei FIU necesită analize dificile și solicitante care au legături cu alte state membre;

(b) o serie de FIU efectuează analize operaționale în cazuri ale căror circumstanțe justifică o acțiune concertată în statele membre implicate.

Oricare FIU în cauză sau ACSB poate solicita constituirea unei echipe de analiză comună în temeiul articolului 44 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(4) Statele membre se asigură că membrul personalului FIU proprii repartizat echipei de analiză comună este în măsură, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și în limitele competenței membrului personalului, să furnizeze echipei informațiile de care dispune FIU proprie în scopul analizei pe care o efectuează echipa.

(5) În cazul în care echipa de analiză comună are nevoie de asistență din partea unei alte FIU decât cele care fac parte din echipă, echipa ar putea solicita respectivei FIU:

(a) să se alăture echipei de analiză comună;

(b) să transmită cunoștințe financiare și informații financiare echipei de analiză comună.

(6) Statele membre se asigură că FIU sunt în măsură să invite părți terțe, inclusiv organe, oficii și agenții ale Uniunii, să participe la analizele comune, după caz, în scopul analizelor comune și în cazul în care o astfel de participare se încadrează în mandatele fiecăreia dintre părțile terțe respective.

Statele membre se asigură că FIU care participă la analizele comune stabilesc condițiile care se aplică în ceea ce privește participarea terților și pun în aplicare măsuri care garantează confidențialitatea și securitatea informațiilor partajate. Statele membre se asigură că informațiile care fac obiectul schimbului sunt utilizate exclusiv în scopurile pentru care a fost efectuată analiza comună respectivă.

Articolul 33

Utilizarea de către FIU-uri a informațiilor schimbate între acestea

Informațiile și documentele primite în temeiul articolelor 29, 31 și 32 se utilizează pentru realizarea sarcinilor FIU, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă. Atunci când face schimb de informații și documente în temeiul articolelor 29 și 31, FIU emitentă poate impune restricții și condiții pentru utilizarea informațiilor respective, cu excepția cazului în care transmiterea constă într-un raport prezentat de o entitate obligată în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 sau în informații derivate din acesta, care se referă la un alt stat membru în care entitatea obligată își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii și care nu include nicio legătură cu statul membru al FIU emitente. FIU destinatară se conformează respectivelor restricții și condiții.

Statele membre se asigură că FIU desemnează cel puțin o persoană sau un punct de contact, responsabil pentru primirea solicitărilor de informații din partea FIU din alte state membre.

Articolul 34

Aprobarea comunicării mai departe a informațiilor schimbate între FIU

(1) Statele membre se asigură că informațiile care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolelor 29, 31 și 32 sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate sau furnizate și că orice comunicare a informațiilor respective de către FIU destinatară către orice alte autorități, agenții sau departamente, precum și orice utilizare a acestor informații în alte scopuri decât cele aprobate inițial face obiectul aprobării prealabile a FIU care a furnizat informațiile.

Cerințele de la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazul în care informațiile furnizate de FIU constau într-un raport prezentat de o entitate obligată în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 care se referă la un alt stat membru în care entitatea obligată își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii și care nu are nicio legătură cu statul membru al FIU care a furnizat informațiile.

(2) Statele membre se asigură că aprobarea prealabilă din partea FIU solicitate pentru ca informațiile să fie comunicate autorităților competente este acordată cu promptitudine și în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de tipul infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor și indiferent dacă infracțiunea premisă a fost identificată sau nu. FIU solicitată nu refuză să își dea aprobarea pentru o astfel de comunicare decât dacă aceasta ar depăși domeniul de aplicare al dispozițiilor care i se aplică în materie de CSB/CFT sau dacă ar putea afecta o investigație sau dacă nu ar fi, în orice alt mod, în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului intern ale statului membru respectiv. Orice astfel de refuz de a-și da aprobarea este explicat în mod corespunzător. Cazurile în care FIU pot refuza să își dea aprobarea sunt prevăzute într-un mod care previne atât utilizarea abuzivă a informațiilor, cât și limitările nejustificate ale comunicării informațiilor către autoritățile competente.

(3) Până la 10 iulie 2028, statele membre informează Comisia cu privire la circumstanțele excepționale în care comunicarea nu ar respecta principiile fundamentale ale dreptului intern menționate la alineatul (2). Statele membre actualizează aceste notificări în cazul în care apar modificări ale circumstanțelor excepționale identificate la nivel național.

Comisia publică lista consolidată a notificărilor menționate la primul paragraf.

(4) Până la 10 iulie 2029, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează dacă circumstanțele excepționale notificate în temeiul alineatului (3) sunt justificate.

Articolul 35

Efectul dispozițiilor de drept penal

Diferențele dintre definițiile din dreptul intern ale infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor nu afectează capacitatea FIU de a oferi asistență unei alte FIU și nu limitează schimbul, comunicarea și utilizarea informațiilor în temeiul articolelor 31, 32, 33 și 34.

Articolul 36

Confidențialitatea raportării

(1) Statele membre se asigură că FIU dispun de mecanisme pentru a proteja identitatea entităților obligate și a angajaților acestora sau a persoanelor aflate într-o poziție echivalentă, inclusiv a agenților și a distribuitorilor, care raportează suspiciuni în temeiul articolului 69 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1624.

(2) Statele membre se asigură că FIU nu divulgă sursa raportării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol atunci când răspund cererilor de informații din partea autorităților competente în temeiul articolului 22 sau atunci când comunică rezultatele analizelor lor în temeiul articolului 19. Prezentul alineat nu aduce atingere dreptului procesual penal național aplicabil.

CAPITOLUL IV

SUPRAVEGHEREA COMBATERII SPĂLĂRII BANILOR

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 37

Competențele și resursele supraveghetorilor naționali

(1) Fiecare stat membru se asigură că toate entitățile obligate stabilite pe teritoriul său, cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 38, sunt supuse unei supravegheri adecvate și eficiente. În acest scop, fiecare stat membru numește unul sau mai mulți supraveghetori care să monitorizeze în mod eficiente și să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea de către entitățile obligate a Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113.

În cazul în care, din motive de interes general superior, statele membre au introdus cerințe specifice de autorizare pentru ca entitățile obligate să își desfășoare activitatea pe teritoriul lor în temeiul libertății de a presta servicii, acestea se asigură că activitățile desfășurate de entitățile obligate în temeiul respectivelor autorizări specifice sunt supuse supravegherii de către supraveghetorii lor naționali, indiferent dacă activitățile sunt desfășurate prin intermediul unei infrastructuri aflate pe teritoriul lor sau de la distanță. Statele membre se asigură, de asemenea, că supravegherea în temeiul prezentului paragraf este notificată supraveghetorilor din statul membru în care este situat sediul central al entității obligate.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care ACSB acționează în calitate de supraveghetor.

(2) Statele membre se asigură că supraveghetorii dispun de resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile enumerate la alineatul (5). Statele membre se asigură că personalul autorităților respective prezintă un nivel ridicat de integritate, este calificat în mod corespunzător și respectă standarde profesionale înalte, inclusiv în materie de confidențialitate, de protecție a datelor și de conflicte de interese.

(3) În cazul entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624, statele membre pot permite ca funcția menționată la alineatul (1) din prezentul articol să fie îndeplinită de organismele de autoreglementare, cu condiția ca respectivele organisme de autoreglementare să aibă competențele menționate la alineatul (6) din prezentul articol și să dispună de resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru a-și îndeplini funcțiile. Statele membre se asigură că personalul respectivelor organisme prezintă un nivel ridicat de integritate, este calificat în mod corespunzător și respectă standarde profesionale înalte, inclusiv în materie de confidențialitate, de protecție a datelor și de conflicte de interese.

(4) În cazul în care un stat membru a încredințat supravegherea unei categorii de entități obligate mai multor supraveghetori, acesta se asigură că supraveghetorii respectivi supraveghează entitățile obligate în mod uniform și eficient în întregul sector. În acest scop, statul membru respectiv numește un supraveghetor principal sau instituie un mecanism de coordonare între supraveghetorii respectivi.

În cazul în care un stat membru a încredințat supravegherea tuturor entităților obligate mai multor supraveghetori, statul membru respectiv instituie un mecanism de coordonare între supraveghetorii respectivi pentru a se asigura că entitățile obligate respective sunt supravegheate în mod eficace la cele mai înalte standarde. Acest mecanism de coordonare include toți supraveghetorii, cu excepția cazului în care:

(a) supravegherea este încredințată unui organism de autoreglementare, caz în care autoritatea publică menționată la articolul 52 participă la mecanism;

(b) supravegherea unei categorii de entități obligate este încredințată mai multor supraveghetori, caz în care supraveghetorul principal participă la mecanismul de coordonare. În cazul în care nu a fost numit niciun supraveghetor principal, supraveghetorii numesc un reprezentant din rândul acestora.

(5) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că supraveghetorii naționali îndeplinesc următoarele sarcini:

(a) să comunice informații relevante entităților obligate în temeiul articolului 39;

(b) să decidă cu privire la cazurile în care riscurile specifice inerente unui sector sunt clare și înțelese și nu sunt necesare evaluări individuale documentate ale riscurilor în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) 2024/1624;

(c) să verifice caracterul adecvat și punerea în aplicare a politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entităților obligate în temeiul capitolului II din Regulamentul (UE) 2024/1624 și a resurselor umane repartizate pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în regulamentul respectiv, precum și, pentru supraveghetorii întreprinderilor de plasament colectiv, să decidă cu privire la cazurile în care întreprinderea de plasament colectiv poate externaliza raportarea activităților suspecte în temeiul articolului 18 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2024/1624 către un furnizor de servicii;

(d) să evalueze și să monitorizeze periodic riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și riscurile de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice la care sunt expuse entitățile obligate;

(e) să monitorizeze respectarea de către entitățile obligate a obligațiilor care le revin în legătură cu sancțiunile financiare specifice;

(f) să efectueze toate investigațiile tematice necesare, atât inspecțiile la fața locului, cât și de la distanță, precum și orice alte anchete, evaluări și analize necesare pentru a verifica dacă entitățile obligate respectă Regulamentul (UE) 2024/1624 și eventualele măsuri administrative luate în temeiul articolului 56;

(g) să ia măsuri de supraveghere adecvate pentru a remedia orice încălcare a cerințelor aplicabile de către entitățile obligate, identificată în procesul de evaluare în scopuri de supraveghere, și să monitorizeze punerea în aplicare a acestor măsuri.

(6) Statele membre se asigură că supraveghetorii au competențe adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile prevăzute la alineatul (5), inclusiv competența:

(a) de a impune entităților obligate să furnizeze informațiile relevante pentru monitorizarea și verificarea respectării Regulamentului (UE) 2024/1624 sau a Regulamentului (UE) 2023/1113 și pentru a efectua verificări, inclusiv furnizorilor de servicii cărora entitatea obligată le-a externalizat o parte din sarcinile sale pentru a îndeplini cerințele regulamentelor respective;

(b) de a aplica măsuri administrative adecvate și proporționale pentru a remedia situația în cazul încălcărilor, inclusiv prin impunerea de sancțiuni pecuniare în conformitate cu secțiunea 4 din prezentul capitol.

(7) Statele membre se asigură că supraveghetorii financiari și supraveghetorii responsabili cu furnizorii de servicii de jocuri de noroc au competențe suplimentare față de cele menționate la alineatul (6), inclusiv competența de a inspecta sediile comerciale ale entității obligate, fără înștiințare prealabilă, în cazul în care buna desfășurare și eficiența unei inspecții impun acest lucru, precum și că aceștia dispun de toate mijloacele necesare pentru a efectua o astfel de inspecție.

În sensul primului paragraf, supraveghetorii trebuie să poată, cel puțin:

- (a) să examineze registrele și evidențele entității obligate și să ridice copii sau extrase ale acestor registre și evidențe;
- (b) să obțină acces la software-ul, bazele de date, instrumentele informatice sau alte mijloace electronice de înregistrare a informațiilor utilizate de entitatea obligată;
- (c) să obțină informații scrise sau orale de la orice persoană responsabilă de politicile, procedurile și controalele interne în materie de CSB/CFT sau de la reprezentanții sau membrii personalului acesteia, precum și de la orice reprezentant sau membru al personalului entităților cărora entitatea obligată le-a externalizat sarcini în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) 2024/1624, și să intervieveze orice altă persoană care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații.

Articolul 38

Supravegherea formelor de infrastructură ale anumitor intermediari care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii

(1) Atunci când activitățile următoarelor entități obligate se desfășoară pe teritoriul lor în temeiul libertății de a presta servicii prin intermediul agenților sau distribuitorilor sau al altor tipuri de infrastructură, inclusiv atunci când activitățile respective sunt desfășurate în temeiul unei autorizații obținute potrivit Directivei 2013/36/UE, statele membre se asigură că astfel de activități sunt supuse supravegherii de către supraveghetorii lor naționali:

- (a) emitenții de monedă electronică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴²⁾;
- (b) prestatorii de servicii de plată în sensul definiției de la articolul 4 punctul 11 din Directiva (UE) 2015/2366 și
- (c) furnizorii de servicii de criptoactive.

În sensul primului paragraf, supraveghetorii din statul membru în care se desfășoară activitățile monitorizează în mod eficace și asigură respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentele (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), supravegherea agenților, a distribuitorilor sau a altor tipuri de infrastructură, menționată la alineatul respectiv, se efectuează de către supraveghetorul din statul membru în care este situat sediul central al entității obligate, atunci când:

- (a) criteriile stabilite în standardul tehnic de reglementare menționat la articolul 41 alineatul (2) nu sunt îndeplinite; și
- (b) supraveghetorul din statul membru în care sunt situați agenții, distribuitorii sau alte tipuri de infrastructură informează supraveghetorul din statul membru în care este situat sediul central al entității obligate că, având în vedere infrastructura limitată a entității de pe teritoriul său, supravegherea activităților menționate la alineatul (1) este efectuată de supraveghetorul statului membru în care este situat sediul central al entității obligate.

(3) În sensul prezentului articol, supraveghetorul din statul membru în care este situat sediul central al entității obligate și supraveghetorul din statul membru în care entitatea obligată își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii prin intermediul agenților sau al distribuitorilor sau al altor tipuri de infrastructură își furnizează reciproc orice informații necesare pentru a evalua dacă sunt îndeplinite criteriile menționate la alineatul (2) litera (a), inclusiv cu privire la orice modificare a circumstanțelor entității obligate care ar putea avea un impact asupra îndeplinirii criteriilor respective.

⁽⁴²⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emidente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

(4) Statele membre se asigură că supraveghetorul din statul membru în care este situat sediul central entitatea obligată informează entitatea obligată, în termen de 2 săptămâni de la primirea notificării în temeiul alineatului (2) litera (b), că va supraveghea activitățile agenților, ale distribuitorilor sau ale altor tipuri de infrastructură prin intermediul cărora entitățile obligate își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii într-un alt stat membru, precum și cu privire la orice modificare ulterioară a supravegherii acestuia.

(5) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care ACSB acționează în calitate de supraveghetor.

Articolul 39

Furnizarea de informații entităților obligate

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii pun la dispoziția entităților obligate aflate sub supravegherea lor informații privind spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) includ următoarele:

(a) evaluarea riscurilor la nivelul Uniunii realizată de Comisie în temeiul articolului 7 și orice recomandare relevantă a Comisiei în temeiul articolului respectiv;

(b) evaluări ale riscurilor la nivel național sau sectorial, efectuate în temeiul articolului 8;

(c) orientările, recomandările și avizele relevante emise de ACSB în conformitate cu articolele 54 și 55 din Regulamentul (UE) 2024/1620;

(d) informații privind țările terțe identificate în temeiul capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624;

(e) orientările și rapoartele elaborate de ACSB, de alți supraveghetori și, după caz, de autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare, de FIU sau de orice altă autoritate competentă sau de organizații internaționale și de organisme de standardizare în ceea ce privește metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care s-ar putea aplica unui sector, indiciile care ar putea facilita identificarea tranzacțiilor sau a activităților expuse riscului de a fi legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului în sectorul respectiv, precum și orientările privind obligațiile entităților obligate în ceea ce privește sancțiunile financiare specifice.

(3) Statele membre se asigură că supraveghetorii desfășoară activități de sensibilizare, după caz, pentru a informa entitățile obligate aflate sub supravegherea lor cu privire la obligațiile care le revin.

(4) Statele membre se asigură că supraveghetorii pun imediat la dispoziția entităților obligate aflate sub supravegherea lor informațiile privind persoanele sau entitățile desemnate în legătură cu sancțiunile financiare specifice și cu sancțiunile financiare ale ONU.

Articolul 40

Supravegherea bazată pe riscuri

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii aplică o abordare bazată pe riscuri în ceea ce privește supravegherea. În acest scop, statele membre se asigură că aceștia:

(a) înțeleg clar riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în statul lor membru;

(b) evaluează toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților obligate;

(c) stabilesc frecvența și intensitatea supravegherii atât la fața locului, cât și de la distanță, precum și a celei tematice în funcție de profilul de risc al entităților obligate și de riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în respectivul stat membru.

În sensul primului paragraf litera (c) de la prezentul alineat, supraveghetorii elaborează programe anuale de supraveghere, care iau în considerare calendarul și resursele necesare pentru a reacționa prompt în cazul unor indicii obiective și semnificative de încălcare a Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113.

(2) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare stabilesc criteriile de referință și o metodologie de evaluare și clasificare a profilului de risc inerent și rezidual al entităților obligate, precum și frecvența cu care trebuie revizuit un astfel de profil de risc. Pentru frecvența respectivă, se iau în considerare orice eveniment sau evoluție majoră apărută în gestionarea și funcționarea entității obligate, precum și natura și dimensiunea activității.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(3) Până la 10 iulie 2028, ACSB emite orientări adresate supraveghetorilor cu privire la:

- (a) caracteristicile unei abordări bazate pe riscuri în ceea ce privește supravegherea;
- (b) măsurile care urmează să fie puse în aplicare la nivelul supraveghetorilor pentru a asigura o supraveghere adecvată și eficace, inclusiv pentru formarea personalului lor;
- (c) etapele care trebuie urmate atunci când se efectuează supravegherea în funcție de risc.

După caz, orientările menționate la primul paragraf țin seama de rezultatele evaluărilor efectuate în temeiul articolelor 30 și 35 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(4) Statele membre se asigură că supraveghetorii iau în considerare marja de manevră permisă entității obligate și revizuiesc în mod corespunzător evaluările riscurilor care stau la baza acestei marje de manevră, precum și caracterul adecvat al politicilor, al procedurilor și al controalelor interne ale entității obligate.

(5) Statele membre se asigură că supraveghetorii elaborează un raport anual de activitate detaliat și că un rezumat al acestui raport este publicat. Rezumatul respectiv nu trebuie să conțină informații confidențiale și include:

- (a) categoriile de entități obligate aflate sub supraveghere și numărul de entități obligate din fiecare categorie;
- (b) o descriere a competențelor conferite supraveghetorilor și a sarcinilor care le sunt atribuite, precum și, după caz, a participării la mecanismele menționate la articolul 37 alineatul (4) și, pentru supraveghetorul principal, un rezumat al activităților de coordonare desfășurate;
- (c) o prezentare generală a activităților de supraveghere desfășurate.

Articolul 41

Puncte de contact centrale

(1) În sensul articolului 37 alineatul (1) și al articolului 38 alineatul (1), statele membre pot solicita emitenților de monedă electronică, prestatorilor de servicii de plată și furnizorilor de servicii de criptoactive care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor sub alte forme decât sub formă de filială sau de sucursală sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor prin intermediul agenților, al distribuitorilor sau al altor tipuri de infrastructură în temeiul libertății de a presta servicii să desemneze un punct de contact central pe teritoriul lor. Punctul de contact central respectiv asigură, în numele entității obligate, respectarea normelor în materie de CSB/CFT și facilitează supravegherea de către supraveghetori, inclusiv prin punerea la dispoziția supraveghetorilor a documentelor și a informațiilor, la cerere.

(2) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare prevăd criteriile de stabilire a circumstanțelor în care este adecvată numirea unui punct de contact central în conformitate cu alineatul (1), precum și funcțiile punctelor de contact centrale.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

*Articolul 42***Divulgarea de informații către FIU**

- (1) Statele membre se asigură că supraveghetorii informează cu promptitudine FIU în cazul în care aceștia, pe parcursul verificărilor pe care le efectuează la entitățile obligate sau în orice alt mod, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor, cu infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor sau cu finanțarea terorismului.
- (2) Statele membre se asigură că supraveghetorii autorizați să supervizeze piețele bursiere, valutare și de produse financiare derivate informează FIU în cazul în care descoperă informații care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.
- (3) Statele membre se asigură că respectarea cerințelor prevăzute la prezentul articol nu înlocuiește nicio obligație a autorităților de supraveghere de a raporta autorităților competente orice activitate infracțională pe care o descoperă sau de care iau cunoștință în cursul îndeplinirii activităților lor de supraveghere.

*Articolul 43***Furnizarea de informații FIU**

Statele membre se asigură că supraveghetorii comunică FIU cel puțin următoarele informații:

- (a) lista sediilor care își desfășoară activitatea în statul membru respectiv și lista infrastructurii aflate sub supravegherea acestora în temeiul articolului 38 alineatul (1), precum și orice modificare a acestor liste;
- (b) orice constatări relevante care indică deficiențe grave ale sistemelor de raportare ale entităților obligate;
- (c) rezultatele evaluărilor riscurilor efectuate în temeiul articolului 40, sub formă agregată.

*Articolul 44***Principii generale referitoare la cooperarea în materie de supraveghere**

Statele membre se asigură că supraveghetorii cooperează între ei în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de natura sau statutul lor. Această cooperare poate include, în limitele competențelor supraveghetorului solicitat, desfășurarea unor anchete în numele unui supraveghetor solicitant și schimbul ulterior de informații obținute prin intermediul anchetelor respective sau facilitarea desfășurării unor astfel de anchete de către supraveghetorul solicitant.

*Articolul 45***Furnizarea de informații cu privire la activitățile transfrontaliere**

- (1) Statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru de origine informează supraveghetorii din statul membru gazdă cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni de la primirea unei notificări în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 cu privire la activitățile pe care entitatea obligată intenționează să le desfășoare în statul membru gazdă.

Orice modificare ulterioară notificată supraveghetorilor din statul membru de origine în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1624 se notifică supraveghetorilor din statul membru gazdă cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de o lună de la primirea acesteia.

- (2) Statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru de origine comunică supraveghetorilor din statul membru gazdă informații privind activitățile desfășurate efectiv de entitatea obligată pe teritoriul statului membru gazdă pe care le primesc în contextul activităților lor de supraveghere, inclusiv informațiile transmise de entitățile obligate ca răspuns la chestionarele de supraveghere, precum și orice informații relevante legate de activitățile desfășurate în statul membru gazdă.

Informațiile menționate la primul paragraf sunt comunicate cel puțin o dată pe an. În cazul în care informațiile respective sunt furnizate într-o formă agregată, statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru de origine răspund prompt la orice solicitare de informații suplimentare din partea supraveghetorilor din statul membru gazdă.

Prin derogare de la al doilea paragraf de la prezentul alineat, statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru de origine informează supraveghetorii din statul membru gazdă imediat după primirea notificării din partea entităților obligate în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 că au început activitățile din statul membru gazdă.

Articolul 46

Dispoziții referitoare la cooperare în contextul supravegherii la nivel de grup

(1) În cazul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare care fac parte dintr-un grup, statele membre se asigură că, în scopurile prevăzute la articolul 37 alineatul (1), supraveghetorii financiari din statul membru de origine și cei din statul membru gazdă cooperează între ei în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de natura sau statutul lor. De asemenea, aceștia cooperează cu ACSB atunci când aceasta acționează în calitate de supraveghetor.

(2) Cu excepția cazului în care ACSB acționează în calitate de supraveghetor, statele membre se asigură că supraveghetorii financiari din statul membru de origine supraveghează punerea în aplicare efectivă a politicilor, a procedurilor și a controalelor la nivel de grup menționate în capitolul II secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624. Statele membre se asigură, de asemenea, că supraveghetorii financiari din statul membru gazdă supraveghează respectarea de către sediile situate pe teritoriul statului lor membru a Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113.

(3) În sensul prezentului articol și cu excepția cazurilor în care sunt înființate colegii de supraveghere CSB/CFT în conformitate cu articolul 49, statele membre se asigură că supraveghetorii financiari își comunică reciproc orice informații de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere, fie la cerere, fie din proprie inițiativă. În special, supraveghetorii financiari își comunică reciproc orice informații care ar putea influența în mod semnificativ evaluarea expunerii la riscul inerent sau rezidual al unei instituții de credit sau al unei instituții financiare dintr-un alt stat membru, incluzând:

- (a) identificarea structurii juridice, organizaționale și de guvernanță a grupului, care acoperă toate filialele și sucursalele;
- (b) informații relevante privind beneficiarii reali și personalul de conducere de nivel superior, inclusiv rezultatele verificărilor privind adecvarea, fie că sunt efectuate în temeiul prezentei directive, fie al altor acte juridice ale Uniunii;
- (c) politicile, procedurile și controalele stabilite în interiorul grupului;
- (d) informații cu privire la precauția privind clientela, inclusiv dosarele clienților și evidențele tranzacțiilor;
- (e) evoluțiile nefavorabile privind societatea-mamă, filialele sau sucursalele, care ar putea afecta grav alte părți ale grupului;
- (f) sancțiunile pecuniare pe care supraveghetorii financiari intenționează să le impună și măsurile administrative pe care supraveghetorii financiari intenționează să le aplice în conformitate cu secțiunea 4 din prezentul capitol.

Statele membre se asigură, de asemenea, că supraveghetorii financiari sunt în măsură să efectueze, în limitele propriilor competențe, anchete în numele unei autorități de supraveghere solicitante și să partajeze informațiile obținute în urma acestor anchete sau să faciliteze desfășurarea unor astfel de anchete de către supraveghetorul solicitant.

(4) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Respectivul proiecte de standarde tehnice de reglementare detaliază sarcinile supraveghetorilor din țara de origine și ale celor din țara-gazdă, precum și modalitățile de cooperare între aceștia.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(5) Supraveghetorii financiari pot sesiza ACSB în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care un supraveghetor financiar nu a comunicat informațiile menționate la alineatul (3);
- (b) în cazul în care o cerere de cooperare a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil.

- (c) în cazul în care există un dezacord pe baza unor motive obiective privind încălcările identificate și privind sancțiunile pecuniare care trebuie impuse sau măsurile administrative care trebuie aplicate entității sau grupului pentru a remedia încălcările respective.

ACSB poate acționa în conformitate cu competențele care i-au fost conferite în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) 2024/1620. În acest sens, ACSB își prezintă avizul cu privire la obiectul cererii în termen de o lună.

- (6) Statele membre se asigură că prezentul articol se aplică și supravegherii:

- (a) grupurilor de entități obligate din sectorul nefinanciar;
- (b) entităților obligate care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii fără nicio infrastructură în alt stat membru decât statul membru în care sunt stabilite, în cazul în care supravegherea activităților din acel alt stat membru este efectuată de supraveghetorii statului membru respectiv în temeiul articolului 37 alineatul (1) al doilea paragraf.

În cazul în care situațiile menționate la alineatul (5) apar în legătură cu supraveghetorii nefinanciar, ACSB poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul articolului 38 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

Statele membre se asigură totodată că în cazurile în care entitățile obligate din sectorul nefinanciar fac parte din structuri care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controlul conformității, inclusiv rețele sau parteneriate, supraveghetorii nefinanciar cooperează și fac schimb de informații.

Articolul 47

Cooperarea în materie de supraveghere în ceea ce privește entitățile obligate care desfășoară activități transfrontaliere

(1) În cazul în care entitățile obligate care nu fac parte dintr-un grup desfășoară activități transfrontaliere, astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (1), iar supravegherea este partajată între supraveghetorii din statul membru de origine și din statul membru gazdă în temeiul articolului 37 alineatul (1) și al articolului 38 alineatul (1), statele membre se asigură că supraveghetorii respectivi cooperează între ei în cea mai mare măsură posibilă și se ajută reciproc în efectuarea supravegherii în temeiul articolului 37 alineatul (1) și al articolului 38 alineatul (1).

În sensul primului paragraf și cu excepția cazurilor în care sunt înființate colegii de supraveghere CSB/CFT în conformitate cu articolul 49, statele membre se asigură că supraveghetorii:

- (a) își furnizează reciproc orice informații de care au nevoie pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere, fie la cerere, fie din proprie inițiativă, inclusiv informațiile menționate la articolul 46 alineatul (3) primul paragraf literale (a), (b) și (d), în cazul în care informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor de supraveghere;
- (b) se informează reciproc cu privire la orice evoluție negativă în ceea ce privește entitatea obligată, sediile sale sau tipurile de infrastructură, care ar putea afecta grav respectarea de către entitate a cerințelor aplicabile, precum și cu privire la sancțiunile pecuniare pe care intenționează să le impună sau măsurile administrative pe care intenționează să le aplice în conformitate cu secțiunea 4 din prezentul capitol;
- (c) sunt în măsură să efectueze, în limitele propriilor competențe, anchete în numele unei autorități de supraveghere solicitante și să partajeze informațiile obținute în urma acestor anchete sau să faciliteze desfășurarea unor astfel de anchete de către supraveghetorul solicitant.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul entităților obligate care sunt stabilite într-un singur stat membru și își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii într-un alt stat membru fără nicio infrastructură, în cazul în care supravegherea activităților din acel alt stat membru este efectuată de supraveghetorii statului membru respectiv în temeiul articolului 37 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) În cazul în care supravegherea entității obligate și a oricărui tip de infrastructură din alte state membre este încredințată supraveghetorilor din statul membru de origine în temeiul articolului 38 alineatul (2), statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru de origine informează periodic supraveghetorii din statul membru gazdă cu privire la măsurile în vigoare în cadrul entității obligate și la respectarea de către entitatea respectivă a cerințelor aplicabile, inclusiv a celor în vigoare în statul membru gazdă. În cazul în care sunt identificate încălcări grave, repetate sau sistematice, supraveghetorii din statul membru de origine informează prompt supraveghetorii din statul membru gazdă cu privire la încălcările respective și la orice sancțiuni pecuniare pe care intenționează să le impună și la măsurile administrative pe care intenționează să le aplice pentru remedierea lor.

Statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru gazdă acordă asistență supraveghetorilor din statul membru de origine pentru a asigura verificarea respectării cerințelor legale de către entitatea obligată. În special, statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru gazdă informează supraveghetorii din statul membru de origine cu privire la orice îndoieli serioase pe care le au cu privire la respectarea de către entitatea obligată a cerințelor aplicabile și că le comunică supraveghetorilor din statul membru de origine orice informație pe care o dețin în acest sens.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul entităților obligate care sunt stabilite într-un singur stat membru și își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii într-un alt stat membru fără nicio infrastructură, cu excepția cazului în care supravegherea activităților din acel alt stat membru este efectuată de supraveghetorii statului membru respectiv în temeiul articolului 37 alineatul (1) al doilea paragraf.

(3) Supraveghetorii pot sesiza ACSB în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care un supraveghetor nu a comunicat informațiile menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b) sau la alineatul (2) primul și al doilea paragraf;
- (b) în cazul în care o cerere de cooperare a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil;
- (c) în cazul în care există un dezacord pe baza unor motive obiective privind încălcările identificate și privind sancțiunile pecuniare care trebuie impuse sau măsurile administrative care trebuie aplicate entității pentru a remedia respectivele încălcări.

ACSB acționează în conformitate cu competențele care i-au fost conferite în temeiul articolelor 33 și 38 din Regulamentul (UE) 2024/1620. ACSB își prezintă avizul cu privire la obiectul cererii în termen de o lună.

Articolul 48

Schimbul de informații în legătură cu punerea în aplicare a politicilor la nivel de grup în țări terțe

Supraveghetorii, inclusiv ACSB, se informează reciproc cu privire la cazurile în care legislația unei țări terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor, a procedurilor și a controalelor necesare în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2024/1624. În astfel de cazuri, pot fi întreprinse acțiuni coordonate de către supraveghetori în vederea aplicării unei soluții. Pentru identificarea țărilor terțe care nu permit punerea în aplicare a politicilor, a procedurilor și a controalelor necesare în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2024/1624, supraveghetorii țin seama de eventualele constrângeri juridice care ar putea împiedica buna punere în aplicare a acestor politici, proceduri și controale, inclusiv secretul profesional, un nivel insuficient de protecție a datelor și alte constrângeri care limitează schimbul de informații care pot fi relevante în acest scop.

SECȚIUNEA 2

Cooperarea în cadrul colegiilor de supraveghere CSB/CFT și cu omologii din țări terțe

Articolul 49

Colegiile de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar

(1) Statele membre se asigură că sunt înființate colegii dedicate de supraveghere CSB/CFT de către supraveghetorul financiar responsabil pentru societatea-mamă a unui grup de instituții de credit sau instituții financiare sau al sediului central al unei instituții de credit sau instituții financiare în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară, inclusiv grupuri de astfel de instituții, înființează sedii în cel puțin două state membre diferite, altele decât statul membru în care este situat sediul central;
- (b) în cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară dintr-o țară terță înființează sedii în cel puțin trei state membre.

(2) Membrii permanenți ai colegiului sunt supraveghetorul financiar responsabil de societatea-mamă sau al sediului central, supraveghetorii financiari responsabili de sediile din statele membre gazdă și supraveghetorii financiari responsabili de infrastructura din statele membre gazdă în temeiul articolului 38.

(3) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care ACSB acționează în calitate de supraveghetor.

(4) Activitățile colegiilor de supraveghere CSB/CFT ar trebui să fie proporționale cu nivelul de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă instituția de credit sau instituția financiară ori grupul și cu amploarea activității sale transfrontaliere.

(5) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că supraveghetorii financiari identifică:

(a) toate instituțiile de credit sau instituțiile financiare care au fost autorizate în statul lor membru și care au sedii în alte state membre sau în țări terțe;

(b) toate sediile înființate de instituțiile de credit sau instituțiile financiare în alte state membre sau în țări terțe;

(c) sediile înființate pe teritoriul lor de instituții de credit sau instituții financiare din alte state membre sau țări terțe.

(6) În situații, altele decât cele prevăzute la articolul 38, în care instituțiile de credit sau instituțiile financiare desfășoară activități în alte state membre în temeiul libertății de a presta servicii, supraveghetorul financiar din statul membru de origine poate invita supraveghetorii financiari din statele membre respective să participe în cadrul colegiului în calitate de observatori.

(7) În cazul în care un grup de instituții de credit sau instituții financiare cuprinde oricare entitate obligată din sectorul nefinanciar, supraveghetorul financiar care instituie colegiul invită supraveghetorii respectivelor entități obligate să participe în cadrul colegiului.

(8) Statele membre pot autoriza înființarea de colegii de supraveghere CSB/CFT în cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară stabilită în Uniune a înființat sedii în cel puțin două țări terțe. Supraveghetorii financiari își pot invita omologii din țările terțe respective să înființeze un astfel de colegiu. Supraveghetorii financiari care participă la colegiu încheie un acord scris care detaliază condițiile și procedurile de cooperare și de schimb de informații.

(9) Statele membre se asigură că colegiile de supraveghere sunt utilizate, printre altele, pentru a face schimb de informații, pentru a oferi asistență reciprocă sau pentru a coordona abordarea în materie de supraveghere a grupului sau a instituției, inclusiv, dacă este cazul, pentru a adopta măsuri adecvate și proporționale de remediere a încălcărilor grave ale Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113, care sunt depistate la nivelul grupului sau la nivelul instituției de credit sau al instituției financiare ori la nivelul sediilor înființate de grupul sau de instituția aflată sub jurisdicția unui supraveghetor care participă la colegiu.

(10) ACSB poate lua parte la reuniunile colegiilor de supraveghere CSB/CFT și facilitează activitatea acestora în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) 2024/1620. În cazul în care ACSB decide să participe la reuniunile unui colegiu de supraveghere CSB/CFT, aceasta are statutul de observator.

(11) Supraveghetorii financiari le pot permite omologilor lor din țări terțe să participe în calitate de observatori în cadrul colegiilor de supraveghere CSB/CFT în cazul menționat la alineatul (1) litera (b) sau în cazul în care grupuri sau instituții de credit sau instituții financiare din Uniune operează sucursale și filiale în respectivele țări terțe, cu condiția ca:

(a) omologii din țări terțe să prezinte o cerere de participare, iar membrii colegiului să fie de acord cu participarea lor sau ca membrii colegiului să convină să invite omologii respectivi din țări terțe;

(b) să se aplice normele Uniunii de protecție a datelor pentru transferurile de date;

(c) omologii din țări terțe să semneze acordul scris menționat la alineatul (8) a treia teză și să transmită în cadrul colegiului informațiile relevante pe care le dețin pentru supravegherea instituțiilor de credit sau a instituțiilor financiare sau a grupului;

(d) informațiile divulgate să facă obiectul unor cerințe de garantare a secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 67 alineatul (1) și să fie utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere ale supraveghetorilor financiari respectivi sau ale omologilor din țări terțe.

Statele membre se asigură că supraveghetorii financiari care înființează colegiile efectuează o evaluare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la primul paragraf și o transmit membrilor permanenți ai colegiului. Evaluarea respectivă se efectuează înainte ca omologul din țara terță să i se permită să ia parte la colegiu și poate fi repetată ulterior, după caz. Supraveghetorii financiari ai statului membru de origine pot solicita sprijinul ACSB pentru efectuarea evaluării respective.

(12) În cazul în care membrii permanenți ai colegiului consideră că este necesar, pot fi invitați observatori suplimentari, cu condiția respectării cerințelor de confidențialitate. Printre observatori se pot număra autoritățile de supraveghere prudențială, inclusiv BCE, acționând în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului⁽⁴³⁾, precum și autoritățile europene de supraveghere și FIU.

(13) În cazul în care membrii unui colegiu nu sunt de acord cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată, aceștia pot sesiza ACSB și îi pot solicita asistența în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(14) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

- (a) condițiile generale de funcționare, în funcție de riscuri, a colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar, inclusiv condițiile de cooperare între membrii permanenți și cu observatorii, precum și funcționarea operațională a acestor colegii;
- (b) modelul pentru acordul scris care urmează să fie semnat de supraveghetorii financiari în temeiul alineatului (8);
- (c) orice măsură suplimentară care urmează să fie pusă în aplicare de colegii atunci când grupurile includ entități obligate din sectorul nefinanciar;
- (d) condițiile pentru participarea supraveghetorilor financiari din țări terțe.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

Articolul 50

Colegiile de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii nefinanciari responsabili de societatea-mamă a unui grup de entități obligate din sectorul nefinanciar sau ai sediului central al unei entități obligate din sectorul nefinanciar sunt în măsură să înființeze colegii dedicate de supraveghere CSB/CFT în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care o entitate obligată din sectorul nefinanciar sau un grup de astfel de entități a înființat sedii în cel puțin două state membre diferite, altele decât statul membru în care este situat sediul central;
- (b) în cazul în care o entitate dintr-o țară terță care este supusă cerințelor CSB/CFT, alta decât o instituție de credit sau o instituție financiară, a înființat sedii în cel puțin trei state membre.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, structurilor care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controlul conformității, inclusiv rețelelor sau parteneriatelor cărora li se aplică cerințe la nivel de grup în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Membrii permanenți ai colegiului sunt supraveghetorul nefinanciar responsabil de societatea-mamă sau al sediului central și supraveghetorii nefinanciari responsabili de sediile din statele membre gazdă sau de supravegherea entității obligate respective în alte state membre în cazurile care intră sub incidența articolului 37 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care supraveghetorul nefinanciar responsabil de societatea-mamă a unui grup sau al sediului central al unei entități obligate nu înființează un colegiu, supraveghetorii nefinanciari menționați la alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) pot prezenta un aviz conform căruia, având în vedere riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă entitatea obligată sau grupul și amploarea activităților sale transfrontaliere, trebuie înființat un colegiu. Avizul respectiv este prezentat de cel puțin doi supraveghetori nefinanciari și se adresează:

- (a) supraveghetorului nefinanciar responsabil de societatea-mamă a unui grup sau al sediului central al unei entități obligate;

⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

(b) ACSB;

(c) tuturor celorlalți supraveghetori nefinancieri.

În cazul în care supraveghetorul nefinanciar menționat la litera (a) de la primul paragraf din prezentul alineat este un organism de autoreglementare, avizul respectiv este prezentat și autorității publice responsabile de supravegherea respectivului organism de autoreglementare în temeiul articolului 52.

(3) În cazul în care, după transmiterea unui aviz în temeiul alineatului (2), supraveghetorul nefinanciar responsabil de societatea-mamă a unui grup sau al sediului central al unei entități obligate consideră în continuare că nu este necesară înființarea unui colegiu, statele membre se asigură că ceilalți supraveghetori nefinancieri sunt în măsură să înființeze colegiul, cu condiția ca acesta să fie compus din cel puțin doi membri. În aceste cazuri, supraveghetorii nefinancieri respectivi decid dintre ei cine este supraveghetorul responsabil de colegiu. Supraveghetorul nefinanciar responsabil de societatea-mamă a unui grup sau al sediului central al unei entități obligate este informat cu privire la activitățile colegiului și are posibilitatea să adere la colegiu în orice moment.

(4) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că supraveghetorii nefinancieri identifică:

(a) toate entitățile obligate din sectorul nefinanciar cu sediul central în statul lor membru și care au sedii în alte state membre sau în țări terțe;

(b) toate sediile înființate de entitățile obligate respective în alte state membre sau în țări terțe;

(c) sediile înființate pe teritoriul lor de entități obligate din sectorul nefinanciar din alte state membre sau țări terțe.

(5) În cazul în care entități obligate din sectorul nefinanciar desfășoară activități în alte state membre în temeiul libertății de a presta servicii, supraveghetorul nefinanciar din statul membru de origine poate invita supraveghetorii nefinancieri din statele membre respective să participe în cadrul colegiului în calitate de observatori.

(6) În cazul în care un grup din sectorul nefinanciar include orice instituție de credit sau instituție financiară, dar prezența acestora în grup nu atinge pragul pentru înființarea unui colegiu în temeiul articolului 49, supraveghetorul care înființează colegiul invită supraveghetorii financieri ai respectivelor instituții de credit sau instituții financiare să participe la colegiu.

(7) Statele membre pot autoriza înființarea de colegii de supraveghere CSB/CFT în cazul în care o entitate obligată din sectorul nefinanciar stabilită în Uniune a înființat sedii în cel puțin două țări terțe. Supraveghetorii nefinancieri își pot invita omologii din țările terțe respective să înființeze un astfel de colegiu. Supraveghetorii nefinancieri care participă la colegiu încheie un acord scris care detaliază condițiile și procedurile de cooperare și de schimb de informații.

În cazul în care colegiul este înființat în legătură cu entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624 sau cu grupuri ale acestora, acordul scris menționat la primul paragraf de la prezentul alineat include, de asemenea, proceduri pentru a se asigura faptul că nu se face schimb de informații colectate în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1624, cu excepția cazului în care se aplică articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf.

(8) Statele membre se asigură că colegiile de supraveghere sunt utilizate, printre altele, pentru a face schimb de informații, pentru a oferi asistență reciprocă sau pentru a coordona abordarea în materie de supraveghere a grupului sau a entității obligate, inclusiv, dacă este cazul, pentru a adopta măsuri adecvate și proporționale de remediere a încălcărilor grave ale Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113, care sunt depistate la nivelul grupului sau la nivelul entității obligate sau la nivelul entității obligate ori la nivelul sediilor înființate de grupul sau de entitatea obligată aflată sub jurisdicția unui supraveghetor care participă la colegiu.

(9) ACSB poate lua parte la reuniunile colegiilor de supraveghere CSB/CFT și facilitează activitatea acestora în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (UE) 2024/1620. În cazul în care ACSB decide să participe la reuniunile unui colegiu de supraveghere CSB/CFT, aceasta are statutul de observator.

(10) Supraveghetorii nefinancieri le pot permite omologilor lor din țări terțe să participe în calitate de observatori în cadrul colegiilor de supraveghere CSB/CFT în cazul menționat la alineatul (1) litera (b) sau în cazul în care entități obligate din sectorul nefinanciar din Uniune sau grupuri de astfel de entități operează sucursale și filiale în respectivele țări terțe, cu condiția ca:

- (a) omologii din țări terțe să prezinte o cerere de participare, iar membrii colegiului să fie de acord cu participarea lor sau ca membrii colegiului să convină să invite omologii respectivi din țări terțe;
- (b) să se aplice normele Uniunii de protecție a datelor pentru transferurile de date;
- (c) omologii din țări terțe să semneze acordul scris menționat la alineatul (7) și să transmită în cadrul colegiului informațiile relevante pe care le dețin pentru supravegherea entității obligate sau a grupului;
- (d) informațiile divulgate să facă obiectul unor cerințe de garantare a secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 67 alineatul (1) și să fie utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere ale supraveghetorilor nefinanciari respectivi sau ale omologilor din țări terțe.

Statele membre se asigură că supraveghetorii nefinanciari responsabili de societatea-mamă a unui grup sau ai sediului central al unei entități obligate sau, în cazurile care intră sub incidența alineatului (3), ai colegiului efectuează o evaluare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la primul paragraf din prezentul alineat și o transmit membrilor permanenți ai colegiului. Evaluarea respectivă se efectuează înainte ca omologului din țara terță să i se permită să ia parte la colegiu și poate fi repetată ulterior, după caz. Supraveghetorii nefinanciari ai statelor membre de origine pot solicita sprijinul ACSB pentru efectuarea evaluării respective.

(11) În cazul în care membrii permanenți ai colegiului consideră că este necesar, pot fi invitați observatori suplimentari, cu condiția respectării cerințelor de confidențialitate. Printre observatori se pot număra FIU.

(12) În cazul în care membrii unui colegiu nu sunt de acord cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată, aceștia pot sesiza ACSB și îi pot solicita asistența în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (UE) 2024/1620. ACSB își dă avizul cu privire la aspectul care face obiectul dezacordului în termen de două luni.

(13) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

- (a) condițiile generale de funcționare a colegiilor de supraveghere CSB/CFT din sectorul nefinanciar, inclusiv condițiile de cooperare între membrii permanenți și cu observatorii, precum și funcționarea operațională a acestor colegii;
- (b) modelul pentru acordul scris care urmează să fie semnat de supraveghetorii nefinanciari în temeiul alineatului (7);
- (c) condițiile pentru participarea supraveghetorilor nefinanciari din țări terțe;
- (d) orice măsuri suplimentare care trebuie puse în aplicare de colegii atunci când grupurile includ instituții de credit sau instituții financiare.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(14) Până la 10 iulie 2029 și, ulterior, la fiecare doi ani, ACSB prezintă Parlamentului European și Consiliului un aviz privind funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar. Avizul cuprinde:

- (a) o imagine de ansamblu a colegiilor înființate de supraveghetorii nefinanciari;
- (b) o evaluare a acțiunilor întreprinse de aceste colegii și a nivelului de cooperare atins, inclusiv a dificultăților întâmpinate în funcționarea colegiilor.

Articolul 51

Cooperarea cu supraveghetori din țări terțe

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii sunt în măsură să încheie acorduri de cooperare care să prevadă cooperarea și schimburile de informații confidențiale cu omologii lor din țări terțe. Aceste acorduri de cooperare respectă normele aplicabile de protecție a datelor, sunt încheiate pe bază de reciprocitate și fac obiectul unei garanții referitoare la

cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 67 alineatul (1). Informațiile confidențiale transmise în temeiul acestor acorduri de cooperare sunt utilizate în scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere exclusiv ale autorităților în cauză.

În cazul în care informațiile transmise provin dintr-un alt stat membru, acestea pot fi comunicate numai cu acordul explicit al supraveghetorului care le-a transmis și, după caz, numai în scopurile pentru care respectivul supraveghetor și-a dat acordul.

(2) În sensul alineatului (1), ACSB acordă asistența necesară pentru a evalua echivalența cerințelor privind secretul profesional aplicabile omologului din țara terță.

(3) Statele membre se asigură că supraveghetorii transmit către ACSB o notificare privind orice acord semnat în temeiul prezentului articol, în termen de o lună de la semnarea sa.

(4) Până la 10 iulie 2029, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și le prezintă Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare specifică modelul care trebuie utilizat pentru încheierea acordurilor de cooperare menționate la alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții specifice privind organismele de autoreglementare

Articolul 52

Supervizarea organismelor de autoreglementare

(1) În cazul în care statele membre decid, în temeiul articolului 37 alineatul (3) din prezenta directivă, să autorizeze organisme de autoreglementare să efectueze supravegherea entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624, acestea se asigură că activitățile respectivelor organisme de autoreglementare în exercitarea unor astfel de funcții fac obiectul supervizării de către o autoritate publică.

(2) Autoritatea publică care supraveghează organismele de autoreglementare este responsabilă de asigurarea unui sistem de supraveghere adecvat și eficace pentru entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624, inclusiv prin:

(a) a verifica dacă organismul de autoreglementare care îndeplinește sau care aspiră să îndeplinească funcțiile menționate la articolul 37 alineatul (1) respectă cerințele de la alineatul (3) de la articolul respectiv;

(b) a emite orientări cu privire la îndeplinirea funcțiilor menționate la articolul 37 alineatul (1);

(c) a asigura faptul că organismele de autoreglementare își îndeplinesc funcțiile prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol în mod adecvat și eficace;

(d) a revizui excepțiile acordate de organismele de autoreglementare de la obligația de a întocmi o evaluare individuală documentată a riscurilor în temeiul articolului 37 alineatul (5) litera (b);

(e) a informa periodic organismele de autoreglementare cu privire la orice activitate planificată sau sarcină efectuată de ACSB care este relevantă pentru îndeplinirea funcției lor de supraveghere și, în special, planificarea evaluărilor *inter pares* în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile publice care supervisează organismele de autoreglementare i se conferă competențe adecvate pentru a-și îndeplini responsabilitățile prevăzute la alineatul (2). Ca cerință minimă, statele membre se asigură că autoritatea publică are competența de:

(a) a impune prezentarea oricărei informații relevante pentru monitorizarea conformității și efectuarea verificărilor, cu excepția informațiilor colectate de entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624 în cursul evaluării situației juridice a clientului lor, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din regulamentul respectiv sau al îndeplinirii sarcinii de a apăra sau de a reprezenta clientul

respectiv în cadrul procedurilor judiciare sau cu privire la astfel de proceduri, inclusiv în cursul furnizării de consiliere cu privire la inițierea sau evitarea unor astfel de proceduri, indiferent dacă aceste informații au fost colectate înaintea, în timpul sau în urma unor astfel de proceduri;

- (b) a emite instrucțiuni adresate unui organism de autoreglementare în scopul remedierii neîndeplinirii funcțiilor sale în temeiul articolului 37 alineatul (1) sau a nerespectării cerințelor de la alineatul (6) din articolul respectiv sau în scopul prevenirii oricărei astfel de încălcări.

Atunci când emite instrucțiuni adresate unui organism de autoreglementare în conformitate cu primul paragraf litera (b), autoritatea publică ia în considerare orientările relevante pe care le-a furnizat sau care au fost furnizate de ACSB.

- (4) Statele membre se asigură că autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare își exercită funcțiile fără a fi supusă niciunei influențe nejustificate.

Statele membre se asigură, de asemenea, că personalul autorității publice care supervizează organismele de autoreglementare este obligat să respecte cerințe privind secretul profesional echivalente cu cele stabilite la articolul 67 și că respectă standarde profesionale înalte, inclusiv standarde profesionale înalte în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, și prezintă un nivel ridicat de integritate. Statele membre se asigură că autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare dispune de proceduri pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

- (5) Statele membre pot prevedea măsuri sau sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru nerespectarea de către organismele de autoreglementare a oricărei solicitări, instrucțiuni sau alte măsuri luate de autoritate în temeiul alineatului (2) sau (3).

- (6) Statele membre se asigură că autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare informează în timp util, direct sau prin intermediul FIU, autoritățile competente pentru investigarea și urmărirea penală a activităților infracționale cu privire la orice încălcare care face obiectul sancțiunilor penale pe care le depistează în îndeplinirea sarcinilor sale.

- (7) Autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare publică un raport anual care conține informații cu privire la:

- (a) numărul și natura încălcărilor depistate de fiecare organism de autoreglementare și sancțiunile pecuniare impuse sau măsurile administrative aplicate entităților obligate;
- (b) numărul de tranzacții suspecte raportate de entitățile obligate care sunt supuse supravegherii de către fiecare organism de autoreglementare către FIU, indiferent dacă sunt transmise direct în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1624 sau dacă sunt înaintate de fiecare organism de autoreglementare către FIU în temeiul articolului 70 alineatul (1) din regulamentul respectiv;
- (c) numărul și descrierea sancțiunilor pecuniare și penalităților cu titlu cominatoriu impuse sau ale măsurilor administrative aplicate în temeiul secțiunii a 4-a din prezentul capitol de fiecare organism de autoreglementare pentru a asigura respectarea de către entitățile obligate a Regulamentului (UE) 2024/1624, menționate la articolul 55 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (d) numărul și descrierea măsurilor luate de autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare în temeiul prezentului articol și numărul instrucțiunilor emise către organismele de autoreglementare.

Raportul menționat la primul paragraf este pus la dispoziție pe site-ul web al autorității publice care supervizează organismele de autoreglementare și este prezentat Comisiei și ACSB.

SECȚIUNEA 4

Sanțiuni pecuniare și măsuri administrative

Articolul 53

Dispoziții generale

- (1) Statele membre se asigură că entitățile obligate pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113 în conformitate cu prezenta secțiune.

(2) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile pecuniare și măsurile administrative și se asigură că supraveghetorii pot impune astfel de sancțiuni pecuniare și aplică măsuri administrative în cazul încălcărilor Regulamentului (UE) 2024/1624 sau ale Regulamentului (UE) 2023/1113, asigurând totodată respectarea lor. Orice sancțiune impusă sau măsură aplicată în temeiul prezentei secțiuni, trebuie să fie efectivă, proporțională și cu efect de descurajare.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care sistemul juridic al unui stat membru nu prevede sancțiuni administrative, prezentul articol se poate aplica astfel încât sancțiunea pecuniară să fie inițiată de supraveghetori și impusă de o autoritate judiciară, garantându-se, în același timp, faptul că aceste mijloace juridice sunt efective și au un efect echivalent cu cel al sancțiunilor pecuniare impuse de autoritățile competente. În orice caz, sancțiunile pecuniare impuse sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre menționate la primul paragraf notifică Comisiei măsurile de drept intern pe care le adoptă în temeiul prezentului alineat până la 10 iulie 2027 și, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(4) În cazul unei încălcări a Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113, statele membre se asigură că, în cazul în care obligațiile se aplică persoanelor juridice, se pot impune sancțiuni pecuniare și se pot aplica măsuri administrative nu numai persoanei juridice, ci și conducerii superioare și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.

Statele membre se asigură că, în cazul în care supraveghetorii identifică încălcări care fac obiectul sancțiunilor penale, aceștia informează în timp util autoritățile competente pentru investigarea și urmărirea penală a activităților infracționale.

(5) Sancțiunile pecuniare se impun și măsurile administrative se aplică în conformitate cu prezenta directivă și cu dreptul intern în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) direct de către supraveghetori;
- (b) în cooperarea dintre supraveghetori și alte autorități;
- (c) sub responsabilitatea supraveghetorilor, prin delegare către alte autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente de către supraveghetori.

Până la 10 octombrie 2027, statele membre notifică ACSB și Comisiei informațiile referitoare la dispozițiile legate de impunerea de sancțiuni pecuniare sau aplicarea de măsuri administrative în temeiul prezentului alineat, inclusiv, dacă este cazul, informații din care să reiasă dacă anumite sancțiuni sau măsuri necesită recurgerea la o procedură specifică.

(6) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor pecuniare sau măsurilor administrative, supraveghetorii iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) numărul de cazuri în care s-a repetat încălcarea;
- (c) gradul de responsabilitate a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă;
- (d) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, inclusiv având în vedere cifra sa de afaceri totală sau venitul său anual;
- (e) beneficiul obținut în urma încălcării de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă, în măsura în care acesta poate fi determinat;
- (f) pierderile produse terților prin încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (g) măsura în care persoana fizică sau juridică declarată responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- (h) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă.

(7) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru încălcările Regulamentului (UE) 2024/1624 sau ale Regulamentului (UE) 2023/1113 comise în numele lor sau în beneficiul lor de către orice persoană care acționează individual sau ca parte a unui organ al respectivei persoane juridice și care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, pe baza:

- (a) competenței de a reprezenta persoana juridică;
- (b) competenței de a lua decizii în numele persoanei juridice;
- (c) competenței de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.

(8) Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanele juridice pot fi trase la răspundere atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (7) din prezentul articol a făcut posibilă încălcările Regulamentului (UE) 2024/1624 sau ale Regulamentului (UE) 2023/1113 de către o persoană aflată sub autoritatea acestora, în numele sau în beneficiul persoanei juridice.

(9) În exercitarea competențelor lor de a impune sancțiuni pecuniare și de a aplica măsuri administrative, supraveghetorii cooperează strâns și, după caz, atunci când este relevant, își coordonează acțiunile cu alte autorități, pentru a se asigura că sancțiunile pecuniare sau măsurile administrative respective produc rezultatele dorite și își coordonează eforturile atunci când se ocupă de cazuri transfrontaliere.

(10) Până la 10 iulie 2026, ACSB elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective stabilesc:

- (a) indicatori pentru clasificarea nivelului de gravitate a încălcărilor;
- (b) criteriile care trebuie luate în considerare la stabilirea nivelului sancțiunilor pecuniare sau la aplicarea de măsuri administrative în temeiul prezentei secțiuni;
- (c) o metodologie de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 57, inclusiv frecvența acestora.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 49-52 din Regulamentul (UE) 2024/1620.

(11) Până la 10 iulie 2026, ACSB emite orientări privind cuantumul de bază pentru impunerea de sancțiuni pecuniare în raport cu cifra de afaceri, defalcate pe tip de încălcare și pe categorie de entități obligate.

Articolul 54

Măsuri de supraveghere a sediilor entităților obligate și a anumitor activități desfășurate în temeiul libertății de a presta servicii

(1) În cazul sediilor entităților obligate care nu se califică ca atare drept instituții de credit sau instituții financiare sau al tipurilor de infrastructură ale entităților obligate asupra cărora supraveghetorul din statul membru gazdă exercită supravegherea în temeiul articolului 38 alineatul (1), se aplică alineatele (2)-(5) din prezentul articol.

(2) În cazul în care supraveghetorii din statul membru gazdă identifică încălcări ale cerințelor aplicabile, aceștia solicită entităților obligate care își desfășoară activitatea prin intermediul sediilor sau al tipurilor de infrastructură menționate la alineatul (1) să respecte cerințele aplicabile și informează supraveghetorii din statul membru de origine cu privire la încălcările identificate în cadrul entităților obligate respective și cu privire la solicitarea de conformare.

(3) În cazul în care entitățile obligate nu iau măsurile necesare, supraveghetorii din statul membru gazdă informează supraveghetorii din statul membru de origine în consecință.

Supraveghetorii din statul membru de origine acționează prompt și iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că entitatea obligată în cauză remediază încălcările detectate la nivelul sediilor sale sau al tipurilor de infrastructură din statul membru gazdă. Supraveghetorii din statul membru de origine informează supraveghetorii din statul membru gazdă cu privire la orice acțiune întreprinsă în temeiul prezentului alineat.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în situații de încălcări grave, repetate sau sistematice comise de entitățile obligate care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor prin sedii sau alte tipuri de infrastructură, astfel cum se menționează la alineatul (1), care necesită măsuri de remediere imediate, supraveghetorii din statul membru gazdă li se permite să ia, din proprie inițiativă, măsuri adecvate și proporționale pentru a aborda respectivele încălcări. Aceste măsuri sunt temporare și încetează în momentul remedierii deficiențelor identificate, inclusiv cu sprijinul sau cu cooperarea supraveghetorilor din statul membru de origine a entității obligate.

Statele membre se asigură că supraveghetorii din statul membru gazdă informează imediat supraveghetorul din statul membru de origine al entității obligate la identificarea încălcărilor grave, repetate sau sistematice și la luarea oricărei măsuri în temeiul primului paragraf, cu excepția cazului în care sunt luate măsuri în cooperare cu supraveghetorii din statul membru de origine.

(5) În cazul în care supraveghetorii din statul membru de origine și din statul membru gazdă nu sunt de acord cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată, aceștia pot sesiza ACSB și îi pot solicita asistența în conformitate cu articolele 33 și 38 din Regulamentul (UE) 2024/1620. ACSB își dă avizul cu privire la aspectul care face obiectul dezacordului în termen de o lună.

Articolul 55

Sancțiuni pecuniare

(1) Statele membre se asigură că entităților obligate li se impun sancțiuni pecuniare pentru încălcări grave, repetate sau sistematice, comise intenționat sau din neglijență, ale cerințelor prevăzute în următoarele dispoziții din Regulamentul (UE) 2024/1624:

- (a) capitolul II (Politicile, procedurile și controalele interne ale entităților obligate);
- (b) capitolul III (Măsuri de precauție privind clientela);
- (c) capitolul V (Obligații de raportare);
- (d) articolul 77 (Păstrarea evidențelor).

Statele membre se asigură, de asemenea, că pot fi impuse sancțiuni pecuniare în cazul în care entitățile obligate nu au respectat măsurile administrative care le sunt aplicate în temeiul articolului 56 din prezenta directivă sau pentru încălcări care nu sunt grave, repetate sau sistematice.

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1) primul paragraf, sancțiunile pecuniare maxime care pot fi impuse se ridică la cel puțin dublul valorii beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul respectiv poate fi determinat, sau la cel puțin 1 000 000 EUR, în funcție de valoarea cea mai ridicată.

Pentru statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea menționată la primul paragraf este valoarea echivalentă în moneda națională la 9 iulie 2024.

(3) Statele membre se asigură că, prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care entitatea obligată în cauză este o instituție de credit sau o instituție financiară, se pot impune de asemenea următoarele sancțiuni pecuniare:

- (a) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni pecuniare maxime de cel puțin 10 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 9 iulie 2024 ori 10 % din cifra de afaceri anuală totală conform celor mai recente situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, în funcție de valoarea cea mai ridicată; în cazul în care entitatea obligată este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care are obligația de a întocmi situații financiare consolidate în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁴⁾, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform regimului contabil relevant, stabilit(ă) pe baza celei mai recente situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al societății-mamă de cel mai înalt rang;
- (b) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 9 iulie 2024.

(4) Statele membre pot împuternici autoritățile competente să impună sancțiuni pecuniare care depășesc valorile menționate la alineatele (2) și (3).

(5) Statele membre se asigură că, la stabilirea valorii sancțiunii pecuniare, se ține seama de capacitatea entității obligate de a plăti sancțiunea și că, în cazul în care sancțiunea pecuniară poate afecta respectarea reglementării prudențiale, supraveghetorii consultă autoritățile competente responsabile cu supravegherea respectării de către entitățile obligate a actelor juridice relevante ale Uniunii.

⁽⁴⁴⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

Articolul 56

Măsuri administrative

- (1) Statele membre se asigură că supraveghetorii sunt în măsură să aplice măsuri administrative unei entități obligate în cazul în care identifică:
- (a) încălcări ale Regulamentului (UE) 2024/1624 sau ale Regulamentului (UE) 2023/1113, fie separat, fie în combinație cu sancțiuni pecuniare, pentru încălcări grave, repetate și sistematice;
 - (b) deficiențe la nivelul politicilor, procedurilor și controalelor interne ale entității obligate care pot avea drept rezultat încălcări ale cerințelor menționate la litera (a), iar măsurile administrative pot preveni producerea respectivelor încălcări sau pot reduce riscul producerii acestora;
 - (c) faptul că entitatea obligată are politici, proceduri și controale care nu sunt proporționale cu riscurile de spălare a banilor, de săvârșire a unor infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor sau de finanțare a terorismului la care este expusă entitatea.
- (2) Statele membre se asigură că respectivii supraveghetori sunt cel puțin în măsură:
- (a) să formuleze recomandări;
 - (b) să ordone entităților obligate să se conformeze, inclusiv să pună în aplicare măsuri de corecție specifice;
 - (c) să formuleze o declarație publică în care să se identifice persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
 - (d) să emită un ordin prin care să i se impună persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
 - (e) să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua de instituții care alcătuiesc entitatea obligată sau să impună cesionarea unor activități;
 - (f) să retragă sau să suspende autorizația, în cazul unei entități obligate care este supusă autorizării;
 - (g) să impună modificări ale structurii de guvernare.
- (3) Statele membre se asigură că supraveghetorii pot, prin măsurile administrative menționate la alineatul (2), în special:
- (a) să solicite furnizarea, fără întârzieri nejustificate, a oricăror date sau informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului capitol, să solicite prezentarea oricărui document sau să impună cerințe de raportare suplimentare ori cerințe de raportare mai frecventă;
 - (b) să impună consolidarea politicilor, procedurilor și controalelor interne;
 - (c) să impună entităților obligate să aplice o politică sau cerințe specifice referitoare la clienți individuali, tranzacții, activități sau canale de livrare individuale sau la categorii de clienți, tranzacții, activități sau canale de livrare care prezintă riscuri ridicate;
 - (d) să impună punerea în aplicare a unor măsuri de reducere a riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului inerente activităților desfășurate și produselor furnizate de entitatea obligată;
 - (e) să impună o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile obligate împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice care a fost declarată responsabilă de încălcare.
- (4) Măsurile administrative menționate la alineatul (2) sunt însoțite, atunci când este cazul, de termene obligatorii de punere în aplicare. Statele membre se asigură că supraveghetorii monitorizează și evaluează punerea în aplicare de către entitatea obligată a acțiunilor solicitate.
- (5) Statele membre pot împuternici supraveghetorii să aplice tipuri suplimentare de măsuri administrative față de cele menționate la alineatul (2).

Articolul 57

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care entitățile obligate nu respectă, în termenele aplicabile, măsurile administrative aplicate de supraveghetor în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (b), (d), (e) și (g), supraveghetorii pot impune penalități cu titlu cominatoriu în scopul impunerii respectării măsurilor administrative respective.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie efective și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se impun până când entitatea obligată sau persoana în cauză se conformează măsurilor administrative relevante.

(3) În pofida alineatului (2), în cazul persoanelor juridice, cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu nu depășește 3 % din cifra de afaceri medie zilnică realizată în exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, cuantumul respectiv nu depășește 2 % din venitul mediu zilnic înregistrat în anul calendaristic precedent.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu se impun doar pentru o perioadă de cel mult șase luni de la data deciziei supraveghetorului. În cazul în care, la expirarea perioadei respective, încă nu a fost respectată măsura administrativă de către entitatea obligată, statele membre se asigură că supraveghetorii pot impune penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă suplimentară de cel mult șase luni.

(5) Statele membre se asigură că decizia de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu poate fi luată începând cu data aplicării măsurii administrative.

Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică de la data la care se ia decizia respectivă.

Articolul 58

Publicarea sancțiunilor pecuniare, a măsurilor administrative și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii publică pe site-urile lor web, într-un format accesibil, deciziile de impunere a sancțiunilor pecuniare, de aplicare a măsurilor administrative menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (c)-(g) în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (a) sau de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.

(2) Statele membre se asigură că supraveghetorul publică deciziile menționate la alineatul (1) imediat după ce persoanele responsabile de încălcare sunt informate în legătură cu deciziile respective.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care publicarea se referă la măsuri administrative care fac obiectul unei căi de atac și care nu vizează remedierea unor încălcări grave, repetate și sistematice, statele membre pot permite să fie amânată publicarea măsurilor administrative respective până la expirarea termenului pentru introducerea unei căi de atac.

În cazul în care publicarea se referă la decizii care fac obiectul unei căi de atac, supraveghetorii publică, de asemenea, fără întârziere, pe site-urile lor web, informațiile respective, precum și orice informații ulterioare cu privire la exercitarea unei căi de atac și la rezultatul acesteia. Se publică, de asemenea, orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unor sancțiuni pecuniare, de aplicare a unor măsuri administrative sau de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu.

(3) Informațiile publicate includ cel puțin tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile, precum și, în cazul sancțiunilor pecuniare și al penalităților cu titlu cominatoriu, cuantumul respective. Statele membre nu au obligația de a aplica prezentul paragraf în cazul deciziilor de aplicare a unor măsuri administrative care sunt de natură investigativă sau al deciziilor care sunt luate în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (a) și (c).

În cazul în care, în urma unei evaluări de la caz la caz, publicarea identității persoanelor responsabile menționate la primul paragraf sau a datelor cu caracter personal ale acestor persoane este considerată de către supraveghetori ca fiind disproporționată sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, supraveghetorii:

(a) amână publicarea deciziei până în momentul în care motivele care stau la baza nepublicării încetează să existe;

(b) publică decizia cu titlu anonim într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză; în acest caz, publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă rezonabilă dacă se prevede că, în perioada respectivă, motivele publicării cu titlu anonim încetează să existe;

- (c) nu publică decizia, atunci când opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura una dintre următoarele situații:
- (i) faptul că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) garantarea proporționalității publicării deciziei, în cazurile în care sancțiunile pecuniare și măsurile administrative se aplică pentru încălcări care sunt considerate a fi de natură minoră.
- (4) Statele membre se asigură că orice informație publicată în conformitate cu prezentul articol se păstrează pe site-urile web ale supraveghetorilor pentru o perioadă de cinci ani de la publicare. Cu toate acestea, datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-urile web oficiale ale supraveghetorilor numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile de protecție a datelor și, în orice caz, nu mai mult de cinci ani.

Articolul 59

Schimbul de informații privind sancțiunile pecuniare și măsurile administrative

- (1) Statele membre se asigură că supraveghetorii lor și, după caz, autoritatea publică care supervizează organismele de autoreglementare în îndeplinirea funcțiilor lor de supraveghere informează ACSB cu privire la toate sancțiunile pecuniare impuse și măsurile administrative aplicate în conformitate cu prezenta secțiune, inclusiv cu privire la orice cale de atac introdusă împotriva acestora și la rezultatul respectiv. De asemenea, aceste informații sunt comunicate altor supraveghetori atunci când sancțiunea pecuniară sau măsura administrativă se referă la o entitate care își desfășoară activitatea în două sau mai multe state membre.
- (2) ACSB menține pe site-ul său web linkuri către sancțiunile pecuniare impuse și măsurile administrative aplicate publicate de către fiecare supraveghetor care au fost impuse în temeiul articolului 58 și indică perioada pentru care fiecare stat membru publică sancțiunile pecuniare și măsurile administrative.

SECȚIUNEA 5

Raportarea încălcărilor

Articolul 60

Raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care efectuează raportarea

- (1) Directiva (UE) 2019/1937 se aplică raportării încălcărilor Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2023/1113 și ale prezentei directive, precum și protecției persoanelor care raportează astfel de încălcări și a persoanelor vizate de raportările respective.
- (2) Autoritățile de supraveghere sunt autorități care sunt competente să instituie canale externe de raportare și să întreprindă acțiuni subsecvente raportărilor în ceea ce privește cerințele aplicabile entităților obligate, în conformitate cu Directiva (UE) 2019/1937.
- (3) Autoritățile publice care supervizează organismele de autoreglementare menționate la articolul 52 sunt autoritățile care sunt competente să instituie canale externe de raportare și să întreprindă acțiuni subsecvente raportărilor efectuate de organismele de autoreglementare și de personalul acestora în ceea ce privește cerințele aplicabile organismelor de autoreglementare în exercitarea funcțiilor de supraveghere.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere din sectorul nefinanciar comunică anual către ACSB următoarele:
- (a) numărul raportărilor primite în temeiul alineatului (1) și informații privind proporția raportărilor în legătură cu care au fost întreprinse sau se întreprind acțiuni subsecvente, inclusiv dacă au fost soluționate sau dacă sunt în curs de soluționare, precum și a raportărilor care au fost respinse;
 - (b) tipurile de nereguli raportate;
 - (c) în cazul în care au fost întreprinse acțiuni subsecvente raportărilor, o descriere a acțiunilor întreprinse de supraveghetor și, în cazul raportărilor care sunt în curs de soluționare, o descriere a acțiunilor pe care supraveghetorul intenționează să le întreprindă;
 - (d) în cazul în care raportările au fost respinse, motivele care au stat la baza respingerii lor.

Raportările anuale menționate la primul paragraf nu conțin nicio informație privind identitatea sau ocupația persoanelor care efectuează raportările, nici orice alte informații care ar putea conduce la identificarea acestora.

CAPITOLUL V
COOPERAREA

SECȚIUNEA 1
Cooperarea în materie de CSB/CFT

Articolul 61

Dispoziții generale

(1) Statele membre se asigură că factorii de decizie, FIU, supraveghetorii, inclusiv ACSB, și alte autorități competente, precum și autoritățile fiscale dispun de mecanisme eficiente care le permit să coopereze și să se coordoneze la nivel național în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și să prevină neaplicarea și eludarea sancțiunilor financiare specifice, inclusiv în vederea îndeplinirii obligațiilor lor prevăzute la articolul 8.

(2) Referitor la informațiile privind beneficiarii reali obținute de autoritățile competente în temeiul capitolului IV din Regulamentul (UE) 2024/1624 și al capitolului II secțiunea 1 din prezenta directivă, statele membre se asigură că autoritățile competente sunt în măsură să furnizeze aceste informații autorităților competente omoloage din alte state membre sau din țări terțe în timp util și în mod gratuit.

(3) Statele membre nu interzic schimbul de informații sau acordarea de asistență între autoritățile competente și omologii lor în sensul prezentei directive și nici nu supun aceste activități unor condiții nerezonabile ori nejustificate de restrictive. Statele membre se asigură că autoritățile competente nu refuză o cerere de asistență pe motiv că:

- (a) se consideră că cererea implică și aspecte fiscale;
- (b) dreptul intern impune entităților obligate să păstreze secretul sau confidențialitatea, cu excepția acelor cazuri în care informațiile relevante solicitate sunt protejate prin secretul profesional al avocatului sau în care se aplică obligația legală de păstrare a secretului profesional, astfel cum se prevede la articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1624;
- (c) o anchetă, o investigație, o procedură sau o analiză a FIU este în curs de desfășurare în statul membru căruia i s-au solicitat informațiile, cu excepția cazului în care acordarea de asistență ar împiedica ancheta, investigația, procedura sau analiza FIU respectivă;
- (d) natura sau statutul autorității competente solicitante omoloage este diferit de cel al autorității competente căreia i se adresează solicitarea.

Articolul 62

Comunicarea listei autorităților competente

(1) Pentru a facilita și a promova cooperarea eficientă și, în special, schimbul de informații, statele membre comunică ACSB și Comisiei:

- (a) lista supraveghetorilor responsabili cu supervizarea respectării de către entitățile obligate a Regulamentului (UE) 2024/1624, precum și, după caz, denumirea autorității publice care supervizează organismele de autoreglementare în îndeplinirea funcțiilor lor de supraveghere în temeiul prezentei directive și datele de contact ale acestora;
- (b) datele de contact ale FIU lor;
- (c) lista celorlalte autorități naționale competente.

(2) În sensul alineatului (1), se furnizează următoarele date de contact:

- (a) un punct de contact sau, în lipsa acestuia, numele și rolul unei persoane de contact;
- (b) adresa de e-mail și numărul de telefon ale punctului de contact sau, în lipsa acestora, adresa de e-mail profesională și numărul de telefon ale persoanei de contact.

(3) Statele membre se asigură că informațiile furnizate Comisiei și ACSB în temeiul alineatului (1) sunt actualizate imediat ce apare o modificare.

(4) ACSB publică un registru al autorităților menționate la alineatul (1) pe site-ul său web și facilitează schimbul de informații menționat la alineatul (2) între autoritățile competente. În cadrul sferei lor de competență, autoritățile din registru servesc drept punct de contact pentru autoritățile competente omoloage. FIU și autoritățile de supraveghere servesc, de asemenea, ca punct de contact pentru ACSB.

Articolul 63

Cooperarea cu ACSB

FIU și autoritățile de supraveghere cooperează cu ACSB și îi furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentei directive și al Regulamentelor (UE) 2024/1624 și (UE) 2024/1620.

SECȚIUNEA 2

Cooperarea cu alte autorități și schimbul de informații confidențiale

Articolul 64

Cooperarea în ceea ce privește instituțiile de credit sau instituțiile financiare

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii financiari, FIU și autoritățile competente pentru supravegherea instituțiilor de credit sau a instituțiilor financiare în temeiul altor acte juridice ale Uniunii cooperează strâns în sfera competențelor lor și își comunică reciproc informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin. Cooperarea și schimbul de informații nu afectează o anchetă, o analiză a FIU, o investigație sau o procedură aflată în desfășurare în conformitate cu dreptul penal sau administrativ al statului membru în care se află supraveghetorul financiar sau autoritatea căreia i s-au încredințat competențe de supraveghere a instituțiilor de credit sau a instituțiilor financiare în temeiul altor acte juridice și nu aduce atingere cerințelor privind secretul profesional, astfel cum se prevede la articolul 67 alineatul (1).

(2) În cazul în care supraveghetorii financiari identifică deficiențe ale unei instituții de credit în ceea ce privește sistemul de control intern în materie de CSB/CFT și aplicarea cerințelor Regulamentului (UE) 2024/1624, deficiențe care sporesc semnificativ riscurile la care este sau ar putea fi expusă instituția, statele membre se asigură că supraveghetorul financiar notifică imediat acest lucru Autorității Bancare Europene (ABE) și autorității sau organismului care supraveghează instituția de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, inclusiv BCE care acționează în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului.

În cazul unui risc potențial crescut, supraveghetorii financiari pot să coopereze și să facă schimb de informații cu autoritățile care supraveghează instituția în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, precum și să elaboreze o evaluare comună care să fie notificată ABE de către supraveghetorul care a trimis notificarea inițială. ACSB este informată cu privire la orice astfel de notificări.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care supraveghetorii financiari constată că o instituție de credit a refuzat să stabilească o relație de afaceri sau a decis să pună capăt unei astfel de relații, dar măsurile documentate de precauție privind clientela în temeiul articolului 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1624 nu justifică un astfel de refuz, aceștia informează autoritatea responsabilă cu asigurarea respectării de către instituția de credit respectivă a Directivei 2014/92/UE sau (UE) 2015/2366.

(4) Statele membre se asigură că supraveghetorii financiari cooperează cu autoritățile de rezoluție, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE, sau cu autoritățile desemnate, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE.

Supraveghetorii financiari informează autoritățile menționate la primul paragraf atunci când, în exercitarea activităților lor de supraveghere, identifică, din motive legate de CSB/CFT, oricare dintre următoarele situații:

- (a) o probabilitate mai mare ca depozitele să devină indisponibile;
- (b) un risc ca o instituție de credit sau o instituție financiară să fie considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate în conformitate cu articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE.

La cererea autorităților menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care există o probabilitate crescută ca depozitele să devină indisponibile sau un risc ca o instituție de credit sau o instituție financiară să fie considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate în conformitate cu articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE, supraveghetorii financiari informează autoritățile respective cu privire la toate tranzacțiile, conturile sau relațiile de afaceri gestionate de instituția de credit sau instituția financiară respectivă care au fost suspendate de FIU în temeiul articolului 24.

(5) Supraveghetorii financiari raportează anual către ACSB cu privire la cooperarea lor cu alte autorități în temeiul prezentului articol, inclusiv cu privire la implicarea FIU în această cooperare.

(6) Până la 10 iulie 2029, ACSB, în consultare cu ABE, emite orientări privind cooperarea dintre supraveghetorii financiari și autoritățile menționate la alineatele (2), (3) și (4), inclusiv cu privire la nivelul de implicare a FIU în această cooperare.

Articolul 65

Cooperarea în ceea ce privește auditorii

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii responsabili cu auditorii și, după caz, autoritățile publice care supervisează organismele de autoreglementare în temeiul capitolului IV din prezenta directivă, FIU lor și autoritățile publice competente pentru supervizarea auditorilor statutare și a firmelor de audit în temeiul articolului 32 din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁵⁾ și al articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁶⁾ cooperează strâns, în sfera competențelor lor, și își comunică reciproc informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

Informațiile confidențiale care fac obiectul unui schimb de informații în temeiul prezentului articol sunt utilizate de autoritățile menționate la primul paragraf exclusiv pentru exercitarea funcțiilor lor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive sau al celorlalte acte juridice ale Uniunii menționate la primul paragraf și în contextul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod specific de exercitarea respectivelor funcții.

(2) Statele membre pot interzice autorităților menționate la alineatul (1) să coopereze atunci când o astfel de cooperare, inclusiv schimbul de informații, ar afecta o anchetă, o analiză a FIU, o investigație sau o procedură aflată în desfășurare în conformitate cu dreptul penal sau administrativ al statului membru în care se află autoritățile.

Articolul 66

Cooperarea cu autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorii financiari, FIU lor și autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice cooperează strâns în sfera competențelor lor și își comunică reciproc informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

Informațiile confidențiale care fac obiectul schimbului de informații în temeiul prezentului articol sunt utilizate de autoritățile menționate la primul paragraf exclusiv pentru exercitarea funcțiilor lor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive sau al altor acte juridice ale Uniunii și în contextul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod specific de exercitarea respectivelor funcții.

(2) Statele membre pot interzice autorităților menționate la alineatul (1) să coopereze atunci când o astfel de cooperare, inclusiv schimbul de informații, ar afecta o anchetă, o investigație sau o procedură aflată în desfășurare în conformitate cu dreptul penal sau administrativ al statului membru în care se află autoritățile.

⁽⁴⁵⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

⁽⁴⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei (JO L 158, 27.5.2014, p. 77).

*Articolul 67***Cerințe privind secretul profesional**

(1) Statele membre impun tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru supraveghetorii și autoritățile publice menționate la articolul 52, precum și auditorilor sau experților care acționează în numele supraveghetorilor sau al autorităților respective obligația de a respecta secretul profesional.

Fără a aduce atingere cazurilor care fac obiectul investigațiilor și urmărilor penale în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern și informațiilor furnizate FIU în temeiul articolelor 42 și 43, informațiile confidențiale pe care persoanele menționate la primul paragraf le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor în temeiul prezentei directive pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica entitățile obligate individuale.

(2) Alineatul (1) de la prezentul articol nu împiedică schimbul de informații între:

- (a) supraveghetori, fie în cadrul unui stat membru, fie din state membre diferite, inclusiv ACSB atunci când acționează în calitate de supraveghetor sau autoritățile publice menționate la articolul 52 din prezenta directivă;
- (b) supraveghetori, precum și autoritățile publice menționate la articolul 52 din prezenta directivă, și FIU;
- (c) supraveghetori, precum și autoritățile publice menționate la articolul 52 din prezenta directivă, și autoritățile competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2024/1624;
- (d) supraveghetorii financiari și autoritățile responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv BCE care acționează în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, fie în cadrul unui stat membru, fie în state membre diferite.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat, schimbul de informații face obiectul cerințelor privind secretul profesional prevăzute la alineatul (1).

(3) Orice autoritate sau organism de autoreglementare care primește informații confidențiale în temeiul alineatului (2) utilizează aceste informații exclusiv:

- (a) pentru îndeplinirea atribuțiilor sale în temeiul prezentei directive sau al altor acte juridice ale Uniunii în domeniul CSB/CFT, al reglementării prudențiale și al supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv pentru aplicarea de sancțiuni;
- (b) în cadrul unei căi de atac introduse împotriva unei decizii a autorității sau a organismului de autoreglementare, inclusiv proceduri judiciare;
- (c) în procedurile judiciare inițiate în temeiul unor dispoziții speciale prevăzute în legislația Uniunii adoptată în domeniul prezentei directive sau în domeniul reglementării prudențiale și supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare.

*Articolul 68***Schimbul de informații între supraveghetori și cu alte autorități**

(1) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1624, statele membre autorizează schimbul de informații între:

- (a) supraveghetorii și autoritățile publice care supervizează organismele de autoreglementare în temeiul capitolului IV din prezenta directivă, fie din același stat membru, fie din state membre diferite;
- (b) supraveghetorii și autoritățile responsabile prin lege cu supravegherea piețelor financiare în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere;
- (c) supraveghetorii responsabili cu auditorii și, după caz, autoritățile publice care supervizează organismele de autoreglementare în temeiul capitolului IV din prezenta directivă și autoritățile publice competente pentru supervizarea auditorilor statutare și a firmelor de audit în temeiul articolului 32 din Directiva 2006/43/CE și al articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, inclusiv autoritățile din state membre diferite.

Cerințele privind secretul profesional prevăzute la articolul 67 alineatele (1) și (3) nu împiedică schimbul de informații menționat la primul paragraf de la prezentul alineat.

Informațiile confidențiale care fac obiectul unui schimb de informații în temeiul prezentului alineat sunt utilizate exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor autorităților în cauză și în contextul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod specific de exercitarea funcțiilor respective. În orice caz, informațiile primite fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 67 alineatul (1).

(2) Statele membre pot autoriza divulgarea anumitor informații altor autorități naționale responsabile prin lege de supravegherea piețelor financiare sau cu atribuții în domeniul combaterii sau investigării spălării banilor, a infracțiunilor premisă în domeniul spălării banilor sau a finanțării terorismului. Cerințele privind secretul profesional prevăzute la articolul 67 alineatele (1) și (3) nu împiedică o astfel de divulgare.

Cu toate acestea, informațiile confidențiale care fac obiectul unui schimb de informații în temeiul prezentului alineat sunt utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale ale autorităților în cauză. Persoanele care au acces la astfel de informații sunt supuse unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 67 alineatul (1).

(3) Statele membre pot autoriza divulgarea anumitor informații referitoare la supravegherea entităților obligate, în vederea respectării Regulamentului (UE) 2024/1624, către comisiile parlamentare de anchetă, curțile de conturi și alte entități cu atribuții de anchetă din statul membru respectiv, în următoarele condiții:

- (a) entitățile au un mandat precis, în temeiul dreptului intern, de a investiga sau controla acțiunile supraveghetorilor sau ale autorităților responsabile cu legislația privind supravegherea;
- (b) informațiile sunt strict necesare pentru îndeplinirea mandatului menționat la litera (a);
- (c) persoanele care au acces la informații sunt supuse unor cerințe privind secretul profesional prevăzute în dreptul intern cel puțin echivalente cu cele menționate la alineatul (1);
- (d) în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu sunt divulgate decât cu aprobarea explicită a supraveghetorului care le-a transmis și exclusiv în scopurile pentru care supraveghetorul respectiv și-a dat aprobarea.

Statele membre pot autoriza, de asemenea, divulgarea de informații, în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, comisiilor temporare de anchetă constituite de Parlamentul European în conformitate cu articolul 226 din TFUE și cu articolul 2 din Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei⁽⁴⁷⁾, în cazul în care divulgarea informațiilor respective este necesară pentru desfășurarea activităților comisiilor respective.

SECȚIUNEA 3

Orientări privind cooperarea

Articolul 69

Orientări privind cooperarea în materie de CSB/CFT

Până la 10 iulie 2029, ACSB, în cooperare cu BCE, autoritățile europene de supraveghere, Europol, Eurojust și Parchetul European, emite orientări cu privire la:

- (a) cooperarea între autoritățile competente în temeiul secțiunii 1 din prezentul capitol, precum și cu autoritățile menționate în secțiunea 2 din prezentul capitol și autoritățile responsabile de registrele centrale, pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului;
- (b) procedurile care trebuie utilizate de autoritățile competente pentru supravegherea sau supervizarea entităților obligate în temeiul altor acte juridice ale Uniunii, pentru a ține seama, în îndeplinirea sarcinilor lor în temeiul respectivelor acte juridice ale Uniunii, de preocupările legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului.

⁽⁴⁷⁾ Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile detaliate de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European (JO L 113, 19.5.1995, p. 1).

CAPITOLUL VI
PROTECȚIA DATELOR

Articolul 70

Prelucrarea anumitor categorii de date cu caracter personal

(1) În măsura în care acest lucru este necesar în sensul prezentei directive, autoritățile competente pot prelucra categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și datele cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni menționate la articolul 10 din regulamentul respectiv, sub rezerva unor garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanei vizate, în plus față de următoarele garanții:

- (a) prelucrarea acestor date se efectuează numai de la caz la caz de către membri ai personalului fiecărei autorități competente care au fost desemnați și autorizați în mod specific pentru a îndeplini respectivele sarcini;
- (b) membrii personalului autorităților competente respectă standarde profesionale înalte în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, prezintă un nivel ridicat de integritate și sunt calificați în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește tratarea etică a volumelor mari de date;
- (c) sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice care să garanteze securitatea datelor la standarde tehnologice înalte.

(2) Garanțiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se aplică și prelucrării, în sensul prezentei directive, a categoriilor speciale de date menționate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni menționate la articolul 11 din regulamentul respectiv de către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

CAPITOLUL VII
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 71

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 10 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 9 iulie 2024.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 10 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 10 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 72***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului înființat prin articolul 34 din Regulamentul (UE) 2023/1113. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 73***Gestionarea tranzitorie a FIU.net**

Până la 10 iulie 2027, Comisia transferă către ACSB gestionarea FIU.net.

Până la finalizarea acestui transfer, Comisia acordă asistența necesară pentru operarea FIU.net și pentru efectuarea schimbului de informații între FIU-urile din cadrul Uniunii. În acest scop, Comisia convoacă periodic reuniuni ale Platformei UE a FIU-urilor, alcătuită din reprezentanți ai FIU-urilor din statele membre, pentru a superviza funcționarea FIU.net.

*Articolul 74***Modificarea Directivei (UE) 2015/849**

Directiva (UE) 2015/849 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 30 alineatul (5), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărei persoane sau organizații care poate demonstra un interes legitim.

Persoanelor sau organizațiilor menționate la litera (c) de la primul paragraf li se permite accesul cel puțin la numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și cetățenia beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.”

2. La articolul 31 alineatul (4), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real al unei fiducii sau al unei construcții juridice similare sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărei persoane fizice sau juridice care poate demonstra un interes legitim de a accesa informațiile privind beneficiarul real.

Informațiile accesibile persoanelor fizice sau juridice menționate la primul paragraf litera (c) constau în numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și cetățenia beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.”

*Articolul 75***Modificarea Directivei (UE) 2019/1937**

În anexa la Directiva (UE) 2019/1937, în partea II secțiunea A punctul 2 se adaugă următorul punct:

„(iii) Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).”

*Articolul 76***Revizuire**

Până la 10 iulie 2032 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

*Articolul 77***Abrogare**

Directiva (UE) 2015/849 se abrogă de la 10 iulie 2027.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și la Regulamentul (UE) 2024/2024/1624 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa la prezenta directivă.

*Articolul 78***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 10 iulie 2027. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 74 până la 10 iulie 2025, articolelor 11, 12, 13 și 15 până la 10 iulie 2026 și articolului 18 până la 10 iulie 2029. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la prezentul alineat, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimeri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 79***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 80***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 31 mai 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 1 alineatul (1)	—	—
Articolul 1 alineatul (2)	—	—
Articolul 1 alineatul (3)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 1
Articolul 1 alineatul (4)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 1
Articolul 1 alineatul (5)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 2
Articolul 1 alineatul (6)	—	Articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2
Articolul 2 alineatul (1)	—	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (2)	—	Articolul 4
Articolul 2 alineatul (3)	—	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (4)	—	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (5)	—	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (6)	—	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (7)	—	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (8)	—	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (9)	—	Articolul 4 alineatul (3) și articolul 6 alineatul (6)
Articolul 3 punctul 1	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 5
Articolul 3 punctul 2	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 6
Articolul 3 punctul 3	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 4
Articolul 3 punctul 4	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 3
Articolul 3 punctul 5	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 47
Articolul 3 punctul 6	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 28
Articolul 3 punctul 6 litera (a)	—	Articolele 51-55
Articolul 3 punctul 6 litera (b)	—	Articolul 58
Articolul 3 punctul 6 litera (c)	—	Articolul 57
Articolul 3 punctul 7	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 11
Articolul 3 punctul 8	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 22
Articolul 3 punctul 9	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 34 și articolul 2 alineatul (2)
Articolul 3 punctul 10	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 35 și articolul 2 alineatul (5)

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 3 punctul 11	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 36
Articolul 3 punctul 12	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 40
Articolul 3 punctul 13	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 19
Articolul 3 punctul 14	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 12
Articolul 3 punctul 15	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 41
Articolul 3 punctul 16	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 17
Articolul 3 punctul 17	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 23
Articolul 3 punctul 18	—	Articolul 2 alineatul (1) punctul 7
Articolul 3 punctul 19	—	—
Articolul 4	Articolul 3	—
Articolul 5	—	—
Articolul 6	Articolul 7	—
Articolul 7	Articolul 8	—
Articolul 8 alineatul (1)	—	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	—	Articolul 10 alineatele (2) și (3)
Articolul 8 alineatul (3)	—	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (4)	—	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (5)	—	Articolul 9 alineatele (2) și (3)
Articolul 9	—	Articolul 29
Articolul 10 alineatul (1)	—	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	—	Articolul 79 alineatul (3)
Articolul 11	—	Articolul 19 alineatele (1), (2) și (5)
Articolul 12	—	Articolul 19 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (1)	—	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	—	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	—	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (4)	—	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (5)	—	Articolul 47
Articolul 13 alineatul (6)	—	Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 14 alineatul (1)	—	Articolul 23 alineatele (1) și (4)
Articolul 14 alineatul (2)	—	Articolul 23 alineatul (2)

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 14 alineatul (3)	—	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4)	—	Articolul 21 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (5)	—	Articolul 26 alineatele (2) și (3)
Articolul 15	—	Articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 33
Articolul 16	—	Articolul 33 alineatele (1) și (8)
Articolul 17	—	—
Articolul 18 alineatul (1)	—	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (2)	—	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (3)	—	Articolul 34 alineatul (3)
Articolul 18 alineatul (4)	—	—
Articolul 18a alineatul (1)	—	Articolul 29 alineatul (4)
Articolul 18a alineatul (2)	—	Articolul 29 alineatele (5) și (6) și articolul 35 litera (a)
Articolul 18a alineatul (3)	—	Articolul 29 alineatele (5) și (6) și articolul 35 litera (b)
Articolul 18a alineatul (4)	—	—
Articolul 18a alineatul (5)	—	Articolul 29 alineatul (6)
Articolul 19	—	Articolul 36
Articolul 20	—	Articolul 9 alineatul (2), articolul 20 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (1)
Articolul 20 litera (a)	—	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) și articolul 20 alineatul (1) litera (g)
Articolul 20 litera (b)	—	Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 20a	—	Articolul 43
Articolul 21	—	Articolul 44
Articolul 22	—	Articolul 45
Articolul 23	—	Articolul 46
Articolul 24	—	Articolul 39
Articolul 25	—	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 26	—	Articolul 48
Articolul 27	—	Articolul 49
Articolul 28	—	Articolul 48 alineatul (3)
Articolul 29	—	—

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 30 alineatul (1)	—	Articolul 63 alineatul (1), alineatul (2) al doilea paragraf și alineatul (4) și articolul 68
Articolul 30 alineatul (2)	—	Articolul 63 alineatul (5)
Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 30 alineatul (4)	Articolul 10 alineatele (7) și (10)	Articolul 24
Articolul 30 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 11 și articolul 12 alineatul (2)	—
Articolul 30 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 30 alineatul (5) al treilea paragraf	—	—
Articolul 30 alineatul (5a)	Articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (12)	—
Articolul 30 alineatul (6)	Articolul 11 alineatele (1), (2) și (3)	—
Articolul 30 alineatul (7)	Articolul 61 alineatul (2)	—
Articolul 30 alineatul (8)	—	Articolul 22 alineatul (7)
Articolul 30 alineatul (9)	Articolul 15	—
Articolul 30 alineatul (10)	Articolul 10 alineatele (19) și (20)	—
Articolul 31 alineatul (1)	—	Articolul 58, articolul 64 alineatul (1) și articolul 68
Articolul 31 alineatul (2)	—	Articolul 64 alineatul (3)
Articolul 31 alineatul (3)	—	Articolul 64 alineatul (5)
Articolul 31 alineatul (3a)	Articolul 10 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 67
Articolul 31 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 11 și articolul 12 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 31 alineatul (4) al treilea paragraf	—	—
Articolul 31 alineatul (4) al patrulea paragraf	Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (4a)	Articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (12)	—
Articolul 31 alineatul (5)	Articolul 10 alineatele (7) și (10)	Articolul 24
Articolul 31 alineatul (6)	—	Articolul 22 alineatul (7)
Articolul 31 alineatul (7)	Articolul 61 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (7a)	Articolul 15	—
Articolul 31 alineatul (9)	Articolul 10 alineatele (19) și (20)	—
Articolul 31 alineatul (10)	—	Articolul 58 alineatul (4)
Articolul 31a	Articolul 17 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)	—

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 62 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2), alineatul (3) primul paragraf, alineatele (4) și (5)	—
Articolul 32 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) primul paragraf	—
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 32 alineatul (7)	Articolul 24 alineatul (1)	—
Articolul 32 alineatul (8)	Articolul 19 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 32 alineatul (9)	Articolul 21 alineatul (4)	—
Articolul 32a alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)	—
Articolul 32a alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 32a alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)	—
Articolul 32a alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (5)	—
Articolul 32b	Articolul 18	—
Articolul 33 alineatul (1)	—	Articolul 69 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (2)	—	Articolul 69 alineatul (6)
Articolul 34 alineatul (1)	—	Articolul 70 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	—	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 34 alineatul (3)	Articolul 40 alineatul (5)	—
Articolul 35	—	Articolul 71
Articolul 36	Articolul 42	—
Articolul 37	—	Articolul 72
Articolul 38	Articolul 60	Articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf și alineatul (4), articolul 14 și articolul 69 alineatul (7)
Articolul 39	—	Articolul 73
Articolul 40	—	Articolul 77
Articolul 41	Articolul 70	Articolul 76
Articolul 42	—	Articolul 78
Articolul 43	—	—
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)	—
Articolul 44 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)	—

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 44 alineatul (3)	—	—
Articolul 44 alineatul (4)	Articolul 9 alineatele (3) și (6)	—
Articolul 45 alineatul (1)	—	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	—	Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 45 alineatul (3)	—	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 48	—
Articolul 45 alineatul (5)	—	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 45 alineatul (6)	—	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (7)	—	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 45 alineatul (8)	—	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (9)	Articolul 41 alineatul (1)	—
Articolul 45 alineatul (10)	Articolul 41 alineatul (2)	—
Articolul 45 alineatul (11)	Articolul 41 alineatul (3)	—
Articolul 46 alineatul (1)	—	Articolele 12 și 15
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (2)	—
Articolul 46 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (1)	—
Articolul 46 alineatul (4)	—	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 4 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (1)	—
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (1a)	Articolul 37 alineatul (5) și articolul 62 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 37 alineatele (2) și (6)	—
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (7)	—
Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf, articolul 46 și articolul 54 alineatul (4)	—
Articolul 48 alineatul (5)	Articolul 46 alineatele (2) și (3) și articolul 47	—
Articolul 48 alineatul (6)	Articolul 40 alineatul (1)	—
Articolul 48 alineatul (7)	Articolul 40 alineatul (2)	—
Articolul 48 alineatul (8)	Articolul 40 alineatul (4)	—
Articolul 48 alineatul (9)	Articolul 37 alineatul (3)	—

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 48 alineatul (10)	Articolul 40 alineatul (3)	—
Articolul 49	Articolul 61 alineatul (1)	—
Articolul 50	Articolul 63	—
Articolul 50a	Articolul 61 alineatul (3)	—
Articolul 51	—	—
Articolul 52	Articolul 29	—
Articolul 53	Articolul 31	—
Articolul 54	Articolul 33	—
Articolul 55	Articolul 34	—
Articolul 56	Articolul 30 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 57	Articolul 35	—
Articolul 57a alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)	—
Articolul 57a alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)	—
Articolul 57a alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)	—
Articolul 57a alineatul (4)	Articolul 44, articolul 46 alineatul (1) și articolul 47 alineatul (1)	—
Articolul 57a alineatul (5)	Articolul 51	—
Articolul 57b	Articolul 68	—
Articolul 58 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	—
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 53 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 58 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (4)	—
Articolul 58 alineatul (4)	—	—
Articolul 58 alineatul (5)	Articolul 53 alineatul (5)	—
Articolul 59 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	—
Articolul 59 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2) și articolul 56 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 59 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3)	—
Articolul 59 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (4)	—
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 58 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3)	—
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 58 alineatul (2) al treilea paragraf	—
Articolul 60 alineatul (3)	Articolul 58 alineatul (4)	—
Articolul 60 alineatul (4)	Articolul 53 alineatul (6)	—

Directiva (UE) 2015/849	Prezenta directivă	Regulamentul (UE) 2024/1624
Articolul 60 alineatul (5)	Articolul 53 alineatul (7)	—
Articolul 60 alineatul (6)	Articolul 53 alineatul (8)	—
Articolul 61	Articolul 60	—
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)	—
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (6)	—
Articolul 62 alineatul (3)	Articolul 59 alineatul (2)	—
Articolul 63	—	—
Articolul 64	—	Articolul 85
Articolul 64a	Articolul 72	Articolul 86
Articolul 65	—	—
Articolul 66	—	—
Articolul 67	—	—
Articolul 68	—	—
Articolul 69	—	—
Anexa I	—	Anexa I
Anexa II	—	Anexa II
Anexa III	—	Anexa III
Anexa IV	—	—